

தமிழர் தலைவர்
உயர்திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின்



51-வது ஆண்டு நிறைவு விழா

சிறப்பு மலர்

உயர்தரமே! எங்கள் தராதரம்!

உங்கள் தேவைகளை ஒரே இடத்தில்
நிறைவேற்றிக் கொள்ளுங்கள்

- அழகு சாதனங்கள்
- அன்பளிப்பும் பொருட்கள்
- அலுமினியப் பாத்திரங்கள்
- பிங்கான் - கிளாஸ் பொருட்கள்
- காஸ் (Gas) அடுப்புகள்
- மின்சார உபகரணங்கள்
- வானொலி வகைகள்
- கைக் கடிகாரங்கள்
- தண்ணீர் பம்புகள்
- வெஸ்பா ஸ்கூட்டர்.

உங்கள் பாதகமலங்களை பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பது

MAJLA BATA பாதணிகள்

மற்றும் உங்கள் இல்லத்தேவைகள் எதுவானாலும் மனநிறைவுடன்
ஒரே இடத்தில் பெற்றுக்கொள்ள எம்மை நாடுங்கள்.

சி. சின்னத்துரை அன் பிறதர்

39, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 284

தந்தி: 'கஸ்கி'

தமிழர் தலைவர்

51 - வது ஆண்டு நிறைவு விழா

சிறப்பு மலர்



விழா அமைப்புக் குழு

26-8-78

விழாக் குழு

காப்பாளர்கள்:

திரு. மு. சிவசிதம்பரம் பா. உ.

(தலைவர் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி)

திரு. செ. இராசதுரை பா. உ.

திரு. வ. ந. நவரத்தினம் பா. உ.

தலைவர்:

திரு. தா. திருநாவுக்கரசு பா. உ.

துணைத்தலைவர்கள்:

திரு. இரா. சம்பந்தன் பா. உ.

திரு. பி. எஸ். சூசைதாசன் பா. உ.

இணைச்செயலாளர்கள்:

திரு. வ. பொன்னம்பலம் M. A.

திரு. எஸ். கே. மகேந்திரன்

(சட்டத்தரணி)

பொருளாளர்:

திரு. வெ. யோகேஸ்வரன் பா. உ.

“ எழுமின், விழிமின், கருதிய கருமம் கை கூடும் வரை உழைமின் ”

— சுவாமி விவேகானந்தர்.

மனித குலத்தின் வரலாற்றில் தலைவர்களின் பங்கும் உண்டு; எனினும் வரலாறு என்பது மனித குலத்தின் விருப்பு, வெறுப்புகளும் முரண்பாடுகளும் முட்டி மோதி முன்னேறும் கதையையே நினைவூட்டுகிறது. மனித சமூகம் வர்க்கங்களாகவும், இனங்களாகவும் பரிணமித்து அடிமை அமைப்புக்களைத் தகர்த்து விடுதலை நோக்கி விரைகின்றன. இத்தகைய போராட்டங்களும், விடுதலை இயக்கங்களும் உலக அரங்கில் அங்கும், இங்குமாக ஆரம்பித்து இன்று மனித வரலாற்றின் உந்து விசையாக மாறி விட்டன.

இலங்கைத் தீவும் பல இனங்கள் வாழும் நிலப்பரப்புக்களில் ஒன்று. எமது தீவின் அரசியல் வரலாறு என்பது கடந்த 30 ஆண்டு காலமாக பேரினவாதம் — சிங்கள இனம் தான் தனித்து ஆழும் இனம் என்ற தத்துவத்தின் பிரதிபலிப்பாகவே விளங்கிற்று. எனவே தான் இத்தீவின் அரசியல் யாப்புக்கள் யாவும் ஒற்றை யாட்சி அமைப்புக்களாகவேயும் — தனிச் சிங்களமொழி ஆதிக்கத்திற்கும் வழி வகுத்தும் வந்துள்ள இவ்விரு நிலப்பாடுகளின் ஆபத்தை ஆரம்பகாலம் முதல் உணர்ந்து எதிர்த்து வந்த தலைவன் திரு. S. J. V. செல்வா அவர்களே. எனவே அவர் அமைத்த தமிழரசுக் கட்சி தமிழ் மக்களின் பிரச்சனை என்பது இனப்பிரச்சனை யென்றும், அதற்குத் தீர்வும் - தமிழ் இன விடுதலையே என்றும் வாதிட்ட முதறிஞர் செல்வா வழி வந்த — அவர் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றும் தகுதியும், திறனுங் கொண்ட திரு. அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் தனது பல்கலைக் கழக காலம் முதல் தமிழரசுக் கட்சியின் தீவிரத் தொண்டன் ஆனார். பெரியார் செல்வா அவர்களின் அரசியல் வாழ்வு முழுவதிலும் அவருடன் ஒன்றி நின்று அவரின் முடிமையான நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமானவராகி — தமிழர் ஐக்கிய முன்னணி, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி போன்ற அமைப்புக்களின் பிரதான பங்காளியாக மாறி இன்று அதன் செயல் அதிபராகவும் பொறுப்பேற்று, தமிழினத்தின் வரலாற்றில் வேறு எந்தத் தலைவரும் பெற்றதை விட தமிழ் மக்களின் அரசியல் ஆதரவைப் பெற்ற அரும் பெரும் தலைவராகியுள்ளார்.

தமிழர் தாயகம் வாழ் கிராமிய விவசாயிகளும், தொழிலாளர்களும், படிப்பாளர்களும், புரட்சி நாட்டங் கொண்ட இளைஞர் பிரிவுகளும், மக்கள் பகுதிகளும் இன்று புதிய வேகத்துடன் புரட்சி நடை போடும் ஜனநாயக அணியினராக வளர்ச்சி பெற்று விளங்கும் வேளையில் அவர்களின் அபிலாசைகளை பிரதிபலிக்கும் வகையில் தமிழர் தலைமை அமைவது அவசியம் என்பதை அறிந்து, உணர்ந்து செயற்படும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் — தலைமைப் பீடத்தின் சிகரமெனத் திரு. அமிர்தலிங்கம் விளங்குகிறார்.

இலங்கைத் தமிழர் தம் பாரம்பரிய தாயகம் ஆன — தமிழ்நாடும் — மீட்புப் போராட்டத்தின் பிரதம தளபதியாகியுள்ளார் திரு அமிர்தலிங்கம். இப் பெரும் பணியை நிறைவேற்ற “ அறிவு, ஊக்கம், அஞ்சாமை ” படைத் தலைவர் அமிர் — இதற்கு உலக ஆதரவைப் பெற, அனைத்து சமூக சக்திகளையும் ஒருமுகப்படுத்த — இலங்கைத் தீவில் வாழும் முற்போக்கு அணிக்கு ஆவரங்கால் மாநாடு அறை கூவல் விடுத்ததுள்ளது. சோஷலிச நாடுகளுடன் அணி சேர்தல், விஞ்ஞான சோஷலிசம், சாதிப் பாகுபாடுகளை தகர்த்தல் அனைத்து முற்போக்கு சக்திகளுடன் தமிழினத்தின் தனித்துவத்தை ஏற்க வைத்து, சுயநிர்ணய உரிமை என்ற இன உரிமையின் அடிப்

படையில் தமிழ் ஈழம் - மீட்கும் போராட்டத்தை முன் எடுத்துச் செல்லல் போன்ற நோக்கங்களை இன்று தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முன் வைத்துள்ளது. இப்பெரும் பொறுப்பை நிறைவேற்ற வல்ல மக்கள் ஆதரவும், விவேகமான நடைமுறையும், தலைமையை மதித்து செயல்பட வல்ல தாண்டர் தம் பெரும்படையும் இன்றைய- தேவைகளாகும்.

மேற்படி நோக்கங்களை நிறைவேற்றும் பணியின் தொடரே அமிரின் 51 வது ஆண்டு நிறைவை யொட்டி இடம் பெறும் இவ் விழாவும் — அதன் வெளியீடான இச் சிறப்பு மலருமாகும் — இதில் பங்கு கொண்டு அமிரின் அரசியல் தலைமைக்கு உரமிட்ட அனைவருக்கும் எமது விழாக்குழு நன்றி கூறுகிறது.

இச் சிறப்பு மலரை உருவாக்க உதவி ஆசியுரை, கட்டுரை, கவிதை, விளம்பரம் தந்து உதவிய அனைவருக்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றி.

விழாக் குழுவின் தீர்மானத்தின்படி அரசியல் பாகுபாடு இன்றி அனைத்து கட்சி - அரசு தலைவர்களுக்கும் வாழ்த்துரை கேட்டுக் குழு கடித மூலம் வரைந்தது. 23-8-78 வரை வந்த சகல் விடயங்களும் பிரசுரமாகி யுள்ளன.

அனைத்து நாடுகளிலும் விடுதலை வேட்கை மக்கள் இயக்கங்களை முன் எடுத்துச் செல்கின்றது - இலங்கைத் தமிழினத்தின் வாழ்விலும் அடிமை இருள் அகன்று சுதந்திர சூரியன் உதிக்கும் நாள் அண்மித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அமிரின் அரசியல் தலைமையில் தொடர்ந்து சுதந்திர சமதர்ம தமிழ் ஈழம் நோக்கிச் செல்வோம்! வெல்வோம்!!

குறுகிய கால எல்லையில் இம் மலரை, உருவாக்கித் தரச் சம்மதித்த பஸ்தியன் அச்சக உரிமையாளருக்கும், ஆக்கப் பணியில் தம்மை இரவு பகலாக ஈடுபடுத்திய அச்சகத் தொழிலாளர் அனைவருக்கும் எமது இதயம் கனிந்த நன்றி.

தியாகமே உருவான அமிர் பற்றிய இச் சிறப்பு மலரை தமிழ் தாயின் திருவடிகளில் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

வணக்கம்.

விழா அமைப்புக் குழு.

“உண்மை ஒருநாள் வெளியாகும் — அதில் உள்ளங்க ளெல்லாம் தெளிவாகும் பொறுமை ஒருநாள் புலியாகும் அதற்கு பொய்யும் புரட்டும் பலியாகும்”

— பட்டுக்கோட்டை கல்யாணசுந்தரம்.



அமிருடன் இந்திய வெளிவிவகார அமைச்சர் — சுவரன்சிங்கும், இலங்கையிலுள்ள இந்தியத் தூதுவரும் பாரியாரும்



தமிழக அமைச்சருடன் அமிர்



அமெரிக்கத் தூதரருடன் அமிரும் பாரியாரும்



ஜேர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசுத் தூதரரும் அமிரும்

ஆசிர் செய்தி

ஒரு காலத்தில் இம்மண்ணில் பரந்து சிறந்து வாழ்ந்திருந்த இந்நாட்டின் பாரம்பரியத் தேசியத் தமிழினம், இன்று பிறந்த மண்ணிலேயே அடிமைகளாய் சிந்திரவதைப்பட்டு இறந்துவரும் காலக்கட்டம் இது.

இப்பெருங் கொடுமைக்கொரு முற்றுப்புள்ளி வைத்து, தன் தமிழினத்தைக் காத்துக் கரைசேர்க்கும் பாரியப் பொறுப்பினை, மறைந்த நம் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களுக்குப் பின், திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் கரங்களில் ஒப்படைத்தனர் ஈழத் தமிழினத்தினர்.

ஏற்றிருக்கும் பெரும் பொறுப்பின் பழுவினை நன்குணர்ந்து, அதற்காக, திரு அமிர்தலிங்கம் அவர்களும், அவரது இலட்சியக் குடும்பமும், தமது உடல், பொருள், ஆளி அனைத்தும் தந்து போராடல் கண்டு- அதன்வழி அத் தமிழ்க் குடும்பத்தின் தியாகத் தலைமை கண்டு யான் பெருமிதம் அடைகின்றேன்.

“ ஒரு தலைவனுக்கு வேண்டிய குணங்கள் அமிர்தலிங்கம் அவர்களிடம் உண்டு ” என்ற தந்தை செல்வாவின் கூற்றினை, அண்மையில், தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் தக்கதோர் தலைமையாய் திகழ்ந்ததன் மூலமும், இப்போது தமிழினத்தின் எதிரிகளாய் இருப்போரும் கூட வியக்கும் வண்ணம், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியை அலங்கரிப்பதன் மூலமும் அவர் நிரூபித்து வருகின்றார்.

இக்ககைய ஒரு கட்டத்தில்தான், திரு அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் ஐம்பத் தோராம் ஆண்டு நிறைவினை யொட்டி சிறப்புவிழா ஒன்று எடுக்கப்பட விருப்பதும், அவ்வமயம் சிறப்பிதழ் ஒன்றும் வெளியிடப்படும் என்பதும், அறிவித்துள்ளீர்கள்.

உற்சாகமூட்டி உரிய கடமையில் அவரை ஊக்கும் உன்னத முயற்சி இவை என்பதால் பெரிதும் மகிழ்கிறேன்.

ஒரு தலைமையையே ஏற்று, தமிழினம் ஒன்றுபட்டு நின்று, ஒரே குரலில் அத் தலைமையையே போற்றி, அதன் மூலம், அனைத்துலகிற்கும் நம் ஒற்றுமையையும் சிதறாதக் கட்டுப்பாட்டினையும், பறைசாற்றுதலையும் இலீதமைதலால், தமிழர் எம் மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகிறதன்ரு?

என் அன்பும், ஆதரவும் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களுக்கும், அவரது குடும்பத்தார்க்கும் என்றும் உரியன. நீடுவாழ்ந்து அவர் எடுத்த கருமத்தை சிறப்புற நிறைவேற்ற வாழ்த்துகிறேன்.

விழா அமைப்பாளர்கள் பாராட்டிற்குரியவர்கள். அவர்களுக்கும் என் வாழ்த்துக்கள்.

வெற்றியாய் இவ்விலிய விழா நிறைவேறப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

வணக்கம்,

என்றும் அவன் திருவருளில்,
ஸ்ரீமத் பிரம்ம. பாலகிருஷ்ணன்
தலைவர் / ஸ்தாபகர்,
சிவமயத் திருமன்றம்.

யாழ்ப்பாணம்,
18-8-78.

தந்தை செல்வா வழி வந்தவர்

தமிழ்ப் பெரும் தலைவர் செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமை தாங்கிய குழுக்கூட்டங்களும், மாபெருங் கூட்டங்களும் பல. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் அனைவரையும் நீண்ட அமைதியில் ஆழ்த்திவிட்டு அவர் ஆற்றிய அதன் குறுகிய, முணுமுணுத்த கூற்றுகள் பல. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் தந்தையின் அருகமர்ந்து அல்லது நின்று தந்தை என்ன சொல்லுகிறார் என்பதை உன்னிப்பாக ஆர்வத்துடன் அவதானித்துக் கொண்டிருந்த மக்கள் கூட்டத்திற்கு உரக்கச் சொல்லி, விளங்க வைத்தவர் அமிரே ஆவர்.

தனது மக்கள் முன்னால் தந்தை செல்வா முன்வைத்த அகிம்சாமுறையில் அவர் கொண்ட அசையாத நம்பிக்கையை தந்தையின் தீர்க்கதரிசனம் மிக்க கொள்கையிலும் அமிர் வேறெந்த தமிழரையும் விட மிகவும் நெருங்கிய உறவுகொண்டு விளங்கினார். வேறெந்த தமிழ்த் தலைவரும் பெற்றிருக்க முடியாத மக்கள் தாமாகவே விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட நிலமையும், மறைந்த பெரும் தலைவர் இடத்தை நிரப்ப மக்கள் அமிருக்குத் தந்த மாபெரும் அரசியல் அங்கீகாரமும், தந்தை விட்ட பணியைத் தொடரும் பொறுப்பை அமிரிடம் ஒப்படைத்தன.

தமிழ்த் தலைமையை அமிரிடம் கையளித்த இந் நிகழ்வு காலத்தின் முதிர்ச்சியின் விளைவே ஆகும். முப்பது ஆண்டுகள் கடின உழைப்பின் பின்பு திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் தனது என்பதாவது ஆண்டை அண்மித்தபோது தனது நோக்கங்களை ஈடேற்றிக் கொண்டார். தனது மக்களின் முன்னால் விளக்கிய அரசியல் குறிக்கோள் என்னவென தெளிவாக அவர் வரையறுத்து முன்வைத்தார். தந்தை தனது சொந்த வாழ்வுடன் மக்களின் நம்பிக்கைகளையும், அபிலாசைகளையும், ஒன்றினைத்துக் கொண்டதன்மூலம், மக்களின் நம்பிக்கைகளையும் பகிர்ந்து கொண்ட பெரியவரானார்.

மக்களின் அபிலாசைகளின் இறுதியான நிறைவை ஏற்படுத்தும் வகை வரலாற்றின் ஆட்டிப்படைக்கும் ஆண்டவன் தனது இரக்கத்தின் மேலீட்டால் ஒரு புதிய தலைவனை ஆக்கித் தந்துள்ளார். ஏனென்றால் எமது வரலாற்றிலும், அனைத்துலக வரலாற்றிலும் நாம் வாழும் காலம் ஓர் அதி புரட்சிகரமான யுகமாக நிகழ்கிறது. நாம் நாடி நிற்கும் முன்னேற்றம் அரசியல் எல்லைகள் கடந்து பொருளாதார, சமூக கலாசார மாற்றங்களையும் உள்ளடக்கியே மிளிக்கின்றது. பின்னைய துறைகளில் ஏற்படுத்தப்படும் முன்னேற்றங்கள் அரசியல் துறையில் உருவாக்கப்படும் முன்னேற்றங்களை பலப்படுத்துவதுடன் ஒருமுகப்படுத்தவும் உதவுகின்றன. எனவே தமிழ் மக்கள் அனைவரும் புதிய தலைவரின் பின்னால் அணிதிரள்வது அவசியமாகின்றது.

மங்கயற்கரசி அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் இப்புதிய செய்தியை மக்கள் முன்னிலையில் எடுத்துச்சொல்ல கையாளும் சொல்வண்மையும், இசையாற்றலும் இந்நிலையை மிகச் சிறப்புற எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே காணப்படும் அரசியல் விழிப்பு மத்திய காலத்தில் எழுச்சி பெற்ற பக்தி இயக்கங்களுடன் ஒன்றினைந்து விளங்குவதை நாம் காணலாம். உண்மையில் இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்கள் விழிப்படைந்து விட்டார்கள்.

கு: நேசையா

பேராசிரியர்

கண்டிக்குளி 7-8-78

ஆசிச்செய்தி

தமிழர் தலைவர் உயர்திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் ஐம்பத்தோராவது ஆண்டு நிறைவு விழாவை இச்சந்தர்ப்பத்தில் கொண்டாடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். அண்ணன் அமிர்தலிங்கம் இன்று ஓர் இனத்தின் தலைவன் அல்லன்; தேசியத் தலைவனாக மிளர்கின்றார். அவர்களின் வாழ்க்கையை நுணிகிப்பார்ப்போமாயின் அன்னரின் அரசியல் வாழ்வு முழுவதும் போராட்டத்துடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளதை எவரும் மறுக்க முடியாததாகும். அவர்மீது தமிழ் மக்கள் கொண்டிருக்கின்ற நம்பிக்கை, அன்பு என்பன அவர் பெற்றுள்ள அநுபவத் தழும்புகளாகப் படிந்து சதா அச்சுறுத்திக் கொண்டிருப்பதுடன், அன்னரது இலட்சியப் பாதைக்கு அழைத்து செல்லும் அகல்விளக்காகவும் அமைந்துள்ளன.

சாதாரண ஒரு மனிதனின் வாழ்க்கையில் ஐந்து தசாப்தங்கள் பெரிய காரியமல்லவாயினும், ஓர் இனத்தின் விடுதலையை நாடி, இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ள ஓர் இயக்கத்தின் தலைவன் என்ற ரீதியில் உயர்திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஐம்பத்தோராண்டுகள் மாபெரும் சாதனையாகும். பல்வேறுபட்ட அரசியல்வாதிகளிடையே காணப்படுகின்ற தனிச்சிறப்புகள் யாவும் அண்ணன் அமிர்தலிங்கம் அவர்களிடம் ஒருங்கே அமைந்துள்ளமை அன்னருக்குரிய சிறப்பம்சமாகும். அன்னருடைய அஞ்சா நெஞ்சம், ஆணித்தரமான வாக்குவன்மை என்பன மாற்றாணை மனந்தளரச் செய்வதுடன், தன் அணியைச் சார்ந்த இனைய தலைமுறையினரை ஈர்த்து விறு கொண்டெழச் செய்யும் தன்மையது.

சொல்லும், செயலும் இலட்சியத்தின் அடிப்படையில் அமைவதன் மூலம் தான் வெற்றி கிடைக்கலாம் என்ற குறிக்கோளைத் தன்னகத்திருத்திச் செயல்பட்டு வரும் அண்ணன் அவர்கள் சமூகத்தில் புரையோடியிருக்கும் சமூகக்குறைபாடுகளுக்கு விடிவு காண முன்வந்திருப்பதுடன், இந்த நாட்டில் உரிமை மறுக்கப்பட்டு, ஆளப்படுவோரால் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு, நலிவுற்றிருக்கும் தமிழ் மக்களின் விடுதலையை நாடித் தன்னை அர்ப்பணித்துள்ளார். அன்னரது வரலாற்றில் அவர் கண்டதெல்லாம் சோக கீதமாயினும், எதிர்காலம் அவருடைய தலைமையில் கிடைக்கும் சுதந்திரத்தின் பேராக அன்னார் தமிழ் மக்களின் உதயசூரியனாகப் பரிணமிப்பார் என நம்புகிறேன்.

இத்தகைய தியாகச்செம்மல், அஞ்சா நெஞ்சன், நாவலன், மக்கள் தலைவன் அண்ணன் அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் ஐம்பத்தோராண்டு கால நிறைவையொட்டி எடுக்கப்படும் பெருவிழாவினையிட்டு எனது மனமார்த்த பாராட்டுதலைத் தெரிவிப்பதுடன், மேலும் சிரஞ்சீவியாக வாழ்ந்து தமிழ் மக்களின் துயர் துடைக்க அணிதிரட்டிப் பெரும்பணி யாற்றிட எல்லாம் வல்ல இறையருளை வேண்டி, எனது ஆசியினைத் தெரிவிப்பதில் பெரு மகிழ்வடைகிறேன்.

வணக்கம்.

த. இராசலிங்கம்

பா. உ. உடுப்பிட்டி.

ஆசிச் செய்தி

தட்டிக் கேட்க ஆளில்லாது திக்குத் திசை தெரியாது தத்தழித்த தமிழினத்தின் அடிமையிலங்கறுக்க ஈழத் தமிழகத்தில் வந்துதித்த இணையற்ற நம் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் 51வது ஆண்டு நிறைவு விழா மலருக்கு எனது ஆசிச் செய்தியை அள்ளி அள்ளி வழங்குவதில் அளவற்ற மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

ஈழத் தமிழர் வரலாற்றில் இன்று திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் வகிக்கின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற தனியிடம் எமக்கு மட்டும் அல்ல உலகத் தமிழர் களுக்கே ஓர் பெருமைக்குரிய விடயமாகும். திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் விடா முயற்சியே அவரின் இவ் உயர்ச்சிக்குக் காரணம் ஆகும். தலைவர் அவர்கள் தமிழ் இனத்துக்காக அவர்களின் விடுதலைக்காக தன்னை மட்டும் அல்ல தன் குடும்பத்தையே அற்பணித்துள்ளதை நான் இங்கே கூறுவிட்டால் என் கடமையிலிருந்து தவறியவரைக் கருதப்படுவேன்.

தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அவர்களை நான் இன்று நேற்று அறிந்தவனல்ல. 1951 தொடக்கம் 56 வரை முல்லைத்தீவில் நான் காரியதிகாரியாகக் கடமையாற்றிய காலகட்டத்தில் முல்லைத்தீவுப் பகுதியில் திரு. அமிர்தலிங்கத்தின் குரல் பட்டிதொட்டி எங்கும் பரவியது. முல்லைத்தீவிலே அன்று அமிர்தலிங்கத்தால் வீதைக்கப்பட்ட அரசியல் விதை 1970ம் ஆண்டிலே கிளைவிட்டு முளைக்க ஆரம்பித்ததென்றால் அது திரு. அமிர்தலிங்கத்தின் வெற்றி என்பதை நான் பெருமையுடன் கூறவேண்டியவரைக் கருத உள்ளேன்.

எங்கள் வரலாற்றின் ஒரு திருப்பு முனையாகவிருந்த திருமலை யாத்திரைக்கு யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வவுனியாவில் இருந்து வந்த 3000 தொண்டர்களுக்கு முல்லைத்தீவிலிருந்து தலைமை தாங்கி ஒரு வீரத்தளபதியாக திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் யாத்திரை சென்றதையும் அதன் பின் அரசியல் வேகம் உக்கிரம் அடைந்ததையும் நான் அறிவேன். நாடு அறியும்.

வடக்கும் கிழக்கும் பிரிந்து விடுமோ என்று ஆருடம் பார்த்த அரசியல் எதிரிகளுக்கு சவால் விடுவது போன்று திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் நான் மட்டக் களப்புப் பகுதியில் அரசாங்க சேவையில் கடமையாற்றிய காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்திலே மேற்கொண்ட அதி தீவிர பிரசாரங்களினால் வடக்கும் கிழக்கும் இணைக்கப்பட்டது. இக் கட்டத்தில் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் அரும் சேவையை எவரும் மறக்க முடியாது.

தமிழன் தன் பிரதேசத்தைப் பற்றியோ மொழியைப் பற்றியோ சிந்திக்காத காலகட்டத்தில் தந்தை செல்வாவின் அரவணைப்பிலே அரசியல் புகட்டப்பட்ட திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் தமிழ் மக்களிடையே வீர உணர்வையும் விடுதலைத் தாகத்தையும் அன்று தட்டிவிட்டதாலேதான் இன்று தமிழன் தன் இழந்த உரிமையை மீட்டிட போராடத் தயாராகவுள்ளான் என்பதை நாடு நன்கு அறியும்.

தந்தை செல்வாவின் காலத்தில் தமிழ் அரசுக் கட்சி நடாத்திய பல அரசியல் போராட்டங்களுக்கும், ஈற்றில் தமிழ் அரசியல் வாதிகளின் மத்தியில் உருவாகிய ஒற்றுமையின் சின்னமாகிய தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் உதயத்துக்கும் முன்னணியில் நின்று வெற்றிகரமாக உழைத்த பெருமை திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களைச் சாரும்.

இந்திய சுதந்திரம் அடைவதற்கு மகாத்மா காந்தியின் மனவலிமையும் ஜவகர் வால் நேருவின் துணிச்சலும் எவ்வளவு தூரம் உதவியதோ அதேபோன்று ஈழத் தமிழர் விடுதலைக்கும் தந்தை செல்வாவின் மனோ சக்தியும் தலைவர் அமிர்தலிங்கத்தின் துணிவும் விடாமுயற்சியும் வழிகாட்டும் என்பதில் எந்த ஒரு சந்தேகமும் எனக்கு இல்லை.

சே. மா. செல்லத்தம்பு

(பா. உ. முல்லைத்தீவு)

மாற்றங்கள் வாழ்க்கையில் இயல்பாகும்: அவை வளர்ச்சியின் அடையாளங்களேயாகும்

மாற்றங்களை ஏற்க நம்மை நாம் தயார்செய்து கொள்ளல் வேண்டும்.

“றெயின் ஒடும்போது, காட்சிகள் மாறுவதை அவதானித்திருப்பீர்கள்.

காட்சிகள் மாறவில்லை யென்றால் “றெயின்” நின்றுவிட்டது என்று அர்த்தம்.

றெயினுக்கு மட்டுமல்ல, இந் நியதி வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும்!”

- சுவாமி சின்மயானந்தர்.

ஆசிச்செய்தி

தமிழர் தலைவரின் 51வது ஆண்டு நிறைவு விழாவையிட்டு எடுக்கும் இப்பெரு விழாவிற்கு ஆசிகூறுவதில் மட்டில்லா மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் அடைகின்றேன். இன்று இலங்கைத் தமிழர்கள் பல இன்னல்கள் மத்தியில் வாழ்ந்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள். தந்தை செல்வா அவர்கள் விட்டுச் சென்ற தாரக மந்திரமான தனி நாட்டுக் கொள்கையை ஏற்று, தமிழ்த் தந்தையின் தவப் புதல்வனாய், ஈழம் வாழ் தமிழ் மக்களின் தன்மானத் தமிழ் தலைவனாய், இன்றைய இளைஞர்களின் இலட்சியப் பாதைக்கு வழிகாட்டியாய், திகழ்ந்துகொண்டு தமிழ் மக்களின் சுதந்திரமே தன்னுடைய இலட்சியம் என்று செயற்பட்டு வரும் அன்னாரின் காலத்திலேயே தமிழன் தனக்கென ஒரு நாட்டை அமைத்து சுதந்திரமாகவும், சுபீட்சமாகவும் வாழ்வதற்கு வழி அமைக்க எல்லாம் வல்ல இறைவன் அன்னார் பல்லாண்டு வாழ்வதற்கு அருள் புரிவாராக.

அன்பின்

சீ. சம்பந்தமூர்த்தி

நிறைகுடம்

புலி அணையான் தமிழ்வீரன்
அமிர்தலிங்கன் புவியில்
உலா எழுந்தான்...
நலிவு நிறை தமிழ் ஈழம்
தலைதூக்கி நின்றதுகாண்!
நாட்டு மக்கள்
வலி மிகுத்த புயலானார்...
பொங்கிற்று வையகத்தே
தமிழர் தானை!
கிலி கொண்டார் பகைவரெலாம்!
தமிழன்னை 'கிளுக்'கென்று
சிரித்தாளம்மா!

ஆற்றல்மிகு மாமுனிவன்
செல்வா அருங்கரத்தில்
வளர்ந்த பிள்ளை!
நாற்றிசையும் தமிழ்மாந்தர்
புகழ் பரவ நம்மண்ணில்
பூத்த முல்லை!
காற்றினுக்கும் நெருப்பினுக்கும்
இவன் எல்லை! காரணம்
நெஞ்சம் வெள்ளை!
ஏற்றமிகு மாவீரன்
எந்தலைவனுக் கிணையார்?
எவனும் இல்லை!

அறங்காட்டும் நெஞ்சத்தான்
அன்பாளன் கொடியர்க்கோ
அனல் நெருப்பின்
நிறங்காட்டும் விழியுடையான்!
தமிழ்வாழ்வில் மண்போட
நினைப்போர் தம்மைப்
புறங்காட்டும் படி ஓட
வைக்கின்ற போர்வீரன்!
தமிழினத்தின்
திறங்காட்டும் வரலாறு
இவன் தீட்டும் இற்றைநாள்
திருநாள் கண்டீர்!

வான்நின்ற இராவணன்
யாழ்வீழ்ந்து மூவேந்தர்
புலிவில் வீழ்ந்து
மீன்வீழ்ந்து போனஇத்
தமிழ்மண்ணில் தோளெல்லாம்
மெலிந்து மக்கள்
கூன்கொண்ட காலத்தில்
அமிர்தலிங்கன் வாழ்வு
கொண்டு வந்தான்!
தேன்தோய்ந்த தமிழ்ஈழ
மணிநாட்டின் தலைவனாய்த்
திகழ்கின்றான் காண்!

நறைமலர் மாலைகள்
மணம்வீச நல்லோர்கள்
வாழ்த்தும் வீரன்!
சிறையகம் துகள்படும்,
படி இந்த வையகம்
ஈன்ற செம்மல்
குறைவிடா துயிரெலாம்
மண்மிசை வாழலார்
பிறவி கொண்டோன்
நிறைகுடம் அமிர்தலிங்
கன் புகழ் வாழிய
வாழி நீடே!

—காசி ஆனந்தன்

“நாம் ஆர்க்கும்
குடியல்லோம்”

— திருநாவுக்கரசர்.

தனிப் பெருந் தலைவர்

இலங்கையில் இன்று தமிழ் ஈழப் போராட்டம் நடைபெறுகின்றது. தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் தனிஆட்சியின்றி மானத்தோடும் மான்புடனும் உரிமையோடும் உயர்வுடனும் வாழல் முடியாது என்று எண்ணுகின்றனர். தமிழ் அரசை நிலை நாட்ட முயல்கின்றனர். இந்த எண்ணத்தையும் முயற்சியையும் உண்டாக்கிய கட்சிகள் தமிழரசுக் கட்சியும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியுமேயாகும்.

கால் நூற்றாண்டு காலத்துக்கு மேல் இந்த இருகட்சிகளின் செயற்பாடுகளில் பின்னிப் பிணைந்து அக்கட்சிகளை வளர்த்த தனிப் பெருமை இன்று ஒருவருக்குத் தான் உண்டு. அவர்தான் திரு. அமிர்தலிங்கம். இதனால்தான் தமிழ் மக்களின் தனிப் பெருந்தலைவராக அவர் விளங்குகிறார்.

அவரைப்பற்றி உலகியலையும் அரசியலையும் நன்கறிந்த ஓர் அன்பர் கூறிய கருத்தையும் இங்கு குறிப்பிடல் பொருத்தமுடையது. ஒரு கூட்டத்துக்குத் தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பலர் வருகை தருவதற்கு எழுத்திலும் சொல்லிலும் உடன்பட்டனர். கூட்டம் தொடங்கியது. மக்களும் அவர்களை ஒவ்வொரு விநாடியும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். இரவு 8 மணி, 9 மணி, 10 மணியும் ஆகிற்று, மக்கள் ஏமாற்றமடைந்து வருந்திக்கொண்டிருந்தனர். ஒருவர் மட்டும் வந்து சேர்ந்தார். அவர்தான் திரு. அமிர்தலிங்கம். பா. உ. அவர் மனைவியுடன் மக்கள் பெருமகிழ்வெய்தினர். கூட்டம் சிறப்பாக முடிந்தது. “விசேட குணமின்றி ஒருவர் தலைவராக உயர்ந்துவிட முடியாது” என்று அந்த அன்பர் கூறினார்.

“நிலஞ்சப்பவர்” என்று நாட்டை ஆளுந்தலைவர்களை வள்ளுவர் குறிப்பிடுகின்றார். நாட்டை இன்று அரசியல் கட்சிகள் ஆளுகின்றன. கட்சிகளின் தலைவர்களே இப்பொழுது நாடாள்பவர்—நிலஞ்சப்பவர், நாடாள்பவர்களுள் எத்தகையவராக இருக்கவேண்டுமென வள்ளுவர் கூறுகின்றார்

“தூங்காமை கல்வி துணிவுடமை இம்முன்றும்
நீங்கா நிலஞ்சப்பவற்கு”

தூங்காமை, கல்வி, துணிவுடமை—இவற்றை என்றும் நீங்காமல் கொண்டு தம்பலியைச் செய்பவர்களுள்ளே தலைசிறந்தவர் திரு. அமிர்தலிங்கம். விடுதலைப் போராட்டத்திலீடுபட்டவர்களுக்குத் தூங்காமையும் துணிவும் இன்றியமையாதன. தூங்குகின்றவர்களையும் துணிவில்லாதவர்களையும் ஊக்கும் ஆற்றலும் திரு. அமிர்தலிங்கத்திடமுண்டு.

உள்ளத்தில் உணர்வதை மறைக்காமல், மழுப்பாமல், மருட்டாமல், எடுத்த துரைக்கும் இயல்பு அவருடைய தனி இயல்பு. இதனாலே கோழைகள் சிலரும் போலி அரசியல் வாதிகளும் அவரிடம் குறைகாண முயல்வதுண்டு.

சிங்கள ஆட்சியில் எதிர்க்கட்சி முதல்வராக இருக்கும் வாய்ப்பைத் தமிழ் ஈழப் போராட்டத்துக்காக அவரைப்போல வேறெவரும் பயன்படுத்த முடியாது.

அவர் தமிழ் ஈழம் கண்டு பல்லாண்டு வாழ்க!

கா- பொ. இரத்தினம்
(பா. உ.)

Today the Tamil nation celebrates 52nd Birthday of Appapillai Amirthalingam, the leader of the opposition

The unquestioned leader of the Tamil people of Ceylon

It would have been more appropriate to celebrate his 51st birthday but unfortunately the tragic occurrences of August 1977 which had such a devastating effect on the lives of the Tamil People made this impossible. That is why we have decided to celebrate his birthday this year as a symbol of the Tamil people's determination to take charge of their own destiny.

Appapillai Amirthalingam was not born with the proverbial silverspoon in his mouth. He was born in an ordinary family and had his education not in any school where the affluent send their children but in an ordinary village school. Both in the circumstances of his birth and his educational and professional carrier, Amirthalingam's life is typical of the life and carrier of the vast majority of the Tamils. It is this representative character, that has enabled Amirthalingam to emerge as the leader of his people at this critical juncture, though he was not born in an aristocratic family. We should like to stress this aspect as it symbolises the upsurge of the Tamil people today.

The new social forces among the Tamils such as the youth, the rural Peasantry, and the interalectually and the socially oppressed sections are fast rallying round the dynamic personality of Amir. This has been clearly shown in the massive mandate given to the T. U. L. F. led by him.

For over thirty years he has openly stood by the Tamil Cause. He started his political life as a young activist worker of the Federal Party the main component of the T. U. L. F. He was the President of the F. P. Youth Front Then he became the General Secretary of the Federal Party. Since 1959 to 1970 he represented the Vaddukodai electorate from where he hails. He took a keen interest in the formation of the T. U. F. which later emerged as T. U. L. F. of which he happens to be the General Secretary.

He was a close associate and remained the most trusted and loyal disciple of the veteran leader of the Tamils, the late Mr. S. J. V. Chelvanayagam.

It was while he was at the university that Amirthalingam was attracted by the political ideas preached by left leaders and began his study of the classics of marxism.

When Amirthalingam stepped into the legal sphere there was every possibility that like so many others before him, he could have blossomed into a legal luminary but Amirthalingam chose to make the cause of his people his full time vocation and life. He has sacrificed a very lucrative legal practice for full time political work. Consequently he and his family have suffered tremendously. Amirthalingam is very fortunate in that his wife and children have fully backed his incessant struggle for his people this has meant very harsh sacrifices but neither Amirthalingam nor his family have been reluctant to pay the cost.

It is therefore but fitting that the Tamil people should have as their leader at this very critical point in their long history, a young dynamic man who puts the service of his people and their freedom before everything else. At a time when the forces of reaction and progress are locked in a mortal combat it is heartening that a man of the people should lead the struggle against all obscurantist forces which are seeking to plunge this country into medieval times. Amirthalingam champions those forces whose aspirations are a classless society and a secular democracy, where equality fraternity and justice will prevail. It is therefore the duty of all progressive forces to strengthen the hands of the leader Mr. Amirthalingam, who has consistently championed the cause of the socialist block, which Mr. Amirthalingam has pointed out in a fine example of how diverse nations can live in complete equality and accord. It is only socialism that can ensure commercial amity and harmony. The prerequisite is that the progressive forces in the south accept the unconditional right of the Tamil Nation to self determination. It is only such an acceptance that can pave the way for unity in this Island.

In this context it should be noted that Mr. Amirthalingam has fought not only for the rights of the Tamils but has also as a leader of the opposition, championed the cause of the workers and the national interest generally.

Therefore while celebrating his 52nd birthday and wishing him long life to fight for his people, we call upon the progressive forces especially in the south to view the problems of the Tamil Nation in this country from a marxist perspective and not to surrender their principle for a few parliamentary seats.

On behalf of the Tamil people we wish Amirthalingam all the best for himself and his people on this his 52nd birthday.

To me, the biggest temple, or church or mosque is the place where man works for the good of mankind

— Jawaharlal Nehru

இன்று எமக்குள்ள ஒரே ஒரு தலைவன்

ஈழம் வாழ் தமிழ் இனம் இன்று மிகமிக நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எனினும், தமிழினம் செய்த தவப்பேற்றின் காரணமாக இன்றைய எம் நெருக்கடியான சூழ்நிலைக்கு ஈடு கொடுக்கும் ஒரே ஒரு தலைவனாக எம் நெஞ்சம் நிறைந்த தலைவனாக - அஞ்சாமையின் திரு உருவமாக அண்ணா அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் விளங்குகிறார்கள்.

எம் இயக்கத் தலைவர்களைப் பற்றி அடிக்கடி தந்தை செல்வாவுடன் நான் உரையாடிய போதெல்லாம் திரு. அமிர்தலிங்கம் மீது தனக்கிருக்கும் பற்றினையும், பாசத்தினையும், ஏன் நம்பிக்கையினையும் கூட அவர் எடுத்துரைக்க என்றும் தயங்கியதில்லை. எனக்குப்பின் தமிழினத்தை வழி நடத்தக்கூடிய ஒரே தலைவன் அமிர்தலிங்கம் தான் என்று தனக்கேயுரிய புன்முறுவலுடன் கூறிய கருத்துக்கள் எம் செவிகளில் என்றும் ஒலித்தபடியே இருக்கின்றன. திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் தமிழ்ச் சொல்லாட்சி ஆங்கிலச் சொல்வன்மை, சீட்ட நுணுக்கத்துடன் வாதிடும் தன்மை, சிந்தனைத்தெளிவு செயற்றிறன், தனிப்பட்ட வாழ்விலும் பொது வாழ்விலும் கடைப்பிடிக்கும் ஒழுக்க நெறி, இவை அனைத்திற்கும் மேலாக நெருக்கடியான காலகட்டத்திற்கு ஈடு கொடுக்கும் முறையில் அவர் காட்டிவரும் துணிவு தந்தை செல்வாவைக் கவர்ந்த பண்புகளாக விளங்கின. குறிப்பாக திரு. அமிர்தலிங்கத்தின் துணிகரமான பல செயல்களை எமக்குக் கூறுவதில் தனி இன்பம் கண்டவராக தந்தை விளங்கினார். அமிர்தலிங்கம் என்றால் துணிவு. துணிவு என்றால் அமிர்தலிங்கம் என்று தந்தை செல்வா தன் பொக்குவாய்ச் சிரிப்புடன் அடிக்கடி கூறிய கூற்றுக்களை இன்று நினைத்தால் கூட உள்ளம் உருகி மெய்சிலிர்த்துக் கின்ற தன்மையை நான் பெறுகிறேன்.

1952 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி பள்ளி மாணவனாக இருந்த காலகட்டத்திலேயே இவரின் வளர்ச்சியினைக் கூர்ந்து கவனித்து வந்தவன் நான். எம் இயக்கத்தில் அடிமட்டத் தொண்டனாக விளங்கி படிப்படியாகத் தன் பணியினாலும், தன்னை அர்ப்பணிக்கும் இயல்பினாலும் ஒரு தலைவனுக்குரிய பண்புகளை வளர்த்துக் கொண்டு இன்று ஈழம்வாழ் தமிழ் இனத்தின் ஒரே தலைவனாக - நம்பிக்கை ஒளியாக விளங்குகிறார். தொடக்கத்தில் அவரது கவர்சியான தோற்றமும், பேச்சாற்றலுமே என்னைக் கவர்ந்த பண்புகளாக விளங்கின. 1956 இன் பின்பு அவருடன் நெருங்கிப் பழகியபோது மேற்குறித்த பண்புகளுக்கு மேலாகத் தான் கொண்ட கொள்ளக்கக்காக முழுநேர அடிப்படையில் உழைக்கவும், தன்னை முற்றாக அர்ப்பணிக்கவும் ஆயத்தமாக இருக்கிறார் என்பதனை நான் நன்குணர்ந்தேன்.

ஈழம்வாழ் தமிழ் அரசியலைப் பொறுத்த வரையில் எம் உள்ளம் கவர்ந்த தலைவர்களாக தந்தை செல்வாவும், எமக்கு வாழ்வளித்த வன்னியசிங்கம் அவர்களும் என்னினைவலைகளில் மோதுகின்றனர். இவர்கள் வரிசையில் எம் நெஞ்சம் நிறைந்த தலைவராக அண்ணா அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் விளங்குகிறார். மேற்குறித்த தலைவர்களின் பண்புகள் பலவற்றின் உறைவிடமாக விளங்கும் அண்ணா அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் மேற்குறித்த தலைவர்போல் தனிப்பட்ட ஒழுக்க நெறியிலும், பொது ஒழுக்க நெறியிலும் மிக உயர்ந்து விளங்குகின்றார். ஒரு தலைவனிடம் எல்லாச் சிறப்பியல்பும் இருந்தும் ஒழுக்கம் குன்றி ஒழுக்குவானாயின் அவன் தன்னை அழித்துக் கொள்வது மட்டுமல்ல தான் சார்ந்த இயக்கத்துக்கும் அழிவைத் தேடுகின்ற ஆபத்து ஏற்படுகின்றது.

அண்ணா அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் மாற்றாரும் மதித்துப் போற்றும் அளவிற்கு ஒரு உயர்ந்த தலைவனாக விளங்குவதற்கு அடிப்படைக் காரணம் அவர் கடைப்பிடிக்கும் ஒழுக்கநெறியே ஆகும். ஒழுக்கம் உயிரினும் உயர்ந்ததாய் ஒம்பப்படும் என வள்ளுவன் கூறிய கூற்றிற்கு இலக்கியமாக விளங்குபவர் நம் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள். மது, மாது, பதவி, பட்டம், பணம் போன்றவற்றால் எவன் விலைக்கு வாங்கப்பட முடியாத வனாக இருக்கிறானோ அவனே ஒரு ஆபத்தான எதிரி " என ஒரு ஆங்கில அரசியல்வாதி கூறிய கூற்று எம் நினைவுக்கு வருகிறது. காந்தி அடிகள், அறிஞர் அண்ணா, தந்தை செல்வா, வாழ்வளித்த வன்னியசிங்கம் ஆகியோர் விலைக்கு வாங்க முடியாத தலைவர்களாக விளங்கினர், அந்த வரிசையில் அண்ணா அமிர்தலிங்கம் அவர்களும் விலைக்கு வாங்க முடியாத தலைவனாக விளங்குவதனால் எம் விலை மதிக்கற்கரிய செல்வமாக நாம் அவரைப் போற்றுகின்றோம். சாக்கிரஸ்தீசுக்கு ஒரு அரிஸ்ரோற்றல் போல், அண்ணல் காந்திக்கு ஒரு நேரு போல், பெரியார் ஈ. வே. ராவுக்கு ஒரு அண்ணா போல், தந்தை செல்வாவால் உருவாக்கப்பட்ட எமக்கு அளிக்கப்பட்ட அருட்கொடையாக, இனிய அமுதமாக அண்ணா அமிர்தலிங்கம் விளங்குகிறார்.

அமிர்தலிங்கம் அவர்களிடம் பல சிறப்பியல்புகள் குடிபெற்றுள்ள தெனினும், ஒருசில குறைகளும் உண்டென்பது எமது கருத்தாகும். அப்படி எதுவித குறைகளும் அற்றவராக இருப்பின் அவர் தெய்வமாக அல்லவோ கணிக்கப்படுவர். அப்படிக்கணிக்கப்படுவதை அவர்கட விரும்பார் என்பது எமக்குத் தெரியும், மனிதர்களாகப் பிறந்தவரில் தெய்விக இயல்புகள் இருக்கலாமேயன்றி அவர் தெய்வமாக இருக்க முடியாது. ஆகவே அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் அடிப்படையில் மனிதனாக இருப்பது அவருக்கும் சிறப்பு, எமக்கும் நல்லதாகும். மனிதனிடம் எழும் பிரச்சனைகளுக்கு மனிதனே தீர்வு காண்பது நலம். தெய்வம் துணை நிற்க முடியுமெனில் நிற்காட்டும். திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களிடம் இரண்டு குறைகளைக் காண்கின்றேன். ஒன்று தன்னைப்போல் மற்றவர்களும் நல்லவர் என்று நம்பிச் சிலவேளைகளில் ஏமாந்து விடுவது. அடிப்படையில், கயவர்கள் மனம் மாறுவார்கள் என்பதில் எமக்கு நம்பிக்கை யில்லை. " man, doesn't fundamentally change " எனும் ஆங்கிலக் கூற்றில் எனக்கு ஏதோ நம்பிக்கையுண்டு. திருத்த முடியாத சில கயவர்களை எண்ணும்போது இந்த நம்பிக்கை மேலும் வலுப்பெறுகிறது. ஆகவேதான் அண்ணா அமிர்தலிங்கம் எல்லோரையும் நம்பாது, ஆனால் எல்லோரும் நம்பும் முறையில் வாழவேண்டும் என்பது எம் விருப்பமாகும். " நம்ப நட ஆனால் நம்பி நடவாதே " என்று தந்தை செல்வா அடிக்கடி கூறும் கூற்றுக்கள் எம் செவிகளில் என்றும் ஒலித்தபடியே இருக்கின்றன. அடுத்து அண்ணா அமிர்தலிங்கம் அவர்களிடம் யான் காணும் மற்றைய குறை அவரின் முற்கோபமாகும். இதைப் பலர் குறையாகக் கூறுவதை, யான் கேட்டுள்ளேன். யானும் இவரின் முற்கோபத்திற்கு அடிக்கடி ஆளாகியுள்ளேன். " ஆறுவது சினம் " என்ற அவ்வையின் கூற்றை இவர் தன் நெஞ்சில் ஏற்றின் எல்லோற்கும் நன்மையாய் அமையும். எனினும் எம் அண்ணாவின் கோபம், வைத்துச் சாதிக்கும் கோபம் அல்ல. அது எங்கிருந்து வந்தது என்று சொல்ல முடியாத முறையில் தோன்றிய அதே வேளையில் மறைந்து விடும். ஆகவேதான் அவர் கோபிக்கும்போது நாமும் கோபிக்காது மனம்விட்டுப் பேசும் நிலை தானே உருவாகிவிடுகிறது.

அண்ணா அமிர்தலிங்கம் நல்லவராய், வல்லவராய் விளங்கியபோதும், நல்லவராயோ, வல்லவராயோ விளங்காதவர்களுக்கும் இயக்கத்தின் கட்டுக்கோப்பை எப்படியும் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற ஆவலால், இனத்தின் நிலைத்த நல்வாழ்விற்காக உழைக்க முடியாதவர்களுக்கும், உழைக்க விரும்பாதவர்களுக்கும் பரிந்து பேசும் குற்ற

வியல் வழக்குரைஞராய் மாறி தனக்கும் சில வேளையில், அவப்பேரைத் தேடிக்கொள் கிறார். பாவினர்க்காகப் பரிந்து பேசப்போய் தன் பெயரை என் அண்ணு கெடுக்கக் கூடாது என்பது அவரின் அருமைத் தம்பியாகிய நான் உரிமையுடன் விடுக்கும் வேண்டுகோளாகும்.

இந்தியா தனது விடுதலைக்காகப் போராடியபோது அனைத்திந்தியாவும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடியது. எனவே அனைத்திந்திய அடிப்படையில் காந்தி அடிகளுக்கு இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தை நடத்திச் செல்வது எளிதாக இருந்தது. ஆனால் இங்கு எம் நிலையோ பெரிதும் மாறுபட்ட நிலையாக விளங்குகிறது. எம்மை 350 ஆண்டுகளாக போர்த்துக்கேயர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆண்ட நிலையில், எம்முட்கிவர் மதம் மாறினர் — பெயர் மாறினர் ஆனால் எம் இனத்தின் தனித் துவம் அழிகின்ற ஆபத்து ஏற்படவில்லை. ஆனால் 1948 இற்கும் 1978 இற்கும் இடையில் நடைபெற்று வரும் சிங்களவரின் 30 ஆண்டு ஆட்சி, தமிழ் இனத்தின் தனித்துவத்தை அளிக்கும் முறையில் தமிழ் இனத்தின் வாழ்வு ஆட்டம் காணும் வகையில் அவர்களின் ஆட்சி தலைவிரித்துத் தாண்டவம் ஆடுகின்றது. இத்தகைய வெறி கொண்ட ஆட்சியை எதிர்த்துப் போரிடுவதென்பது எளிதான செயல் அல்ல. குறிப்பாக எம் தாயகத்தை திட்டமிட்டுப் பறிக்கும் வஞ்சகச் செயலை எதிர்த்துப் போர்க்கோலம் பூணுவது எளிதில் வெற்றி தரும் செயல் அல்ல — என்பதனை உணர்வோம். இந்த நெருக்கடிகள் அனைத்தையும் நன்கு உணர்ந்த நிலையில் விளைவுகளைப் பற்றி உள்ளளவும் பொருட்படுத்தாது எதையும் தாங்கும் இதயத்தோடு, அண்ணு அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் ஓயாது உழைத்துப் போரிட்டு வரும் பண்பு போற்றற்குரிய செயலாக அமைகிறது.

அண்ணு அமிர்தலிங்கம் அவர்களிடம் ஆழ்ந்த அரசியல் அறிவோடு, சட்ட நுணுக்கத் திறனும் நிறையப்பெற்று விளங்குகின்றார். அவரது இலக்கிய அறிவு மேற்குறித்த எந்தத் துறைகளுக்கும் குறைந்ததல்ல. தமிழ், ஆங்கில இலக்கியங்களை ஒப்பு நோக்கி அவர் நிகழ்த்தும் உரைகள் எம் செவிக்கு இனிதாக அமைவதுடன் எம் சிந்தையை நிறைவு செய்பவையாகவும் விளங்குகின்றன. இலங்கையில் அரசியல் அறிவுடன் இத்தகைய இலக்கிய ஈடுபாடும் கொண்டு விளங்கும் தலைவர்கள் விரல் விட்டு எண்ணத் தக்கவர்களாக விளங்குகின்றனர். இத்துறையில் அண்ணு அமிர்தலிங்கம் வகிக்கும் மிகத் தலையாயதாகும். அரசியலில் அவர் மூழ்கி இருந்த போதிலும் ஓய்வு ஒளிவு இன்றி இரவு பகலாக உடைகின்ற வேளையிலும் அனைத்துலக அரசியல் நிகழ்ச்சிகளைக் கூர்ந்து கவனித்து திறமையுடன் செய்யும் பாங்கு எம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றது. அண்மையில் எம்முடன் எம் அரசியல் நிலையைப்பற்றி உரையாடியபோது உலக அரசியல் ஏற்பட்டுவரும் அரசியல் மாற்றங்கள் எவ்வெத் துறைகளில் எமக்குத் துணைநிற்க முடியும் அல்லது துணைநிற்க முடியாது என்பதனைச் சான்றுகள் காட்டி எடுத்து விளக்கிய பாங்கு ஒரு முதிர்ச்சிபெற்ற அரசியல் தலைவன் அவர் என்பதனை எளிதில் எடுத்துக் காட்டியது. எம் சங்ககால இலக்கியங்களிலிருந்து தகைசான்ற முறையில் மேற்கோள் களை எடுத்துக்காட்டும் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் 20 ம் நூற்றாண்டின் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியையும், மிகக் கூர்ந்து கவனித்து தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் மிகவும் தாக்க முடையதாக விளங்குகின்றன. பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோர் பற்றி அவர் நிகழ்த்தும் உரைகள் வெறும் உணர்ச்சியைத் தூண்டும் உரைகள் அல்ல. எம் சிந்தைக்கும் நிறைய வேலை கொடுக்கும் உரைகளாக விளங்குகின்றன.

ஒரு இனத்தை வழிநடாத்தும் தலைவன் எந்த நிலையிலும் தன்னிதானத்தை இழக்காது, உணர்ச்சி வசப்படாது தன் கொள்கையில் உறுதியுடன் விளங்கி, மாற்றர் உள்ளத்தைக் கூட புண்படுத்தாது பண்படுத்தும் முறையில் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பது மிகத் தேவையான பண்பாக விளங்குகிறது. அண்மையில் சிறிலங்காப் பேரவையில் தமிழர்மீது வலிந்து திணிக்கக் கொண்டுவரப்பட்ட புதிய யாப்பினை எதிர்ந்து தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் தனக்கே இயல்பாகக் கைவரப்பெற்ற சொல்லாட்சித் திறத்தோடு ஏறக்குறைய 4 1/2 மணித்தியாலங்கள் நிகழ்த்திய உரை, ஒரு வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பேருரையாக விளங்கி, ஈழம்வாழ் தமிழ் இனத்தின் வரலாற்றில் ஒரு புதிய வரலாற்றினைப் படைத்துள்ளது. தேசியப் பேரவையின் தலைவரே தன்னை மறந்த நிலையில் இத்தகைய அரிய உரை நிகழ்த்தப்பட்டபோது தான் தலைமை தாங்கியது தனக்குக் கிடைத்த பெறுபேறு எனச் செப்பிய செம்மொழிகள் எம் சிந்தையைக் குளிரச் செய்த மொழிகளாக விளங்கின.

இன்று அண்ணா அமிருக்கு அகவை ஐம்பத்தொன்றாகிறது; அவரின் அகவை முதிர்ச்சி பெறுகிறது. அவரின் அரசியற் சிந்தனையிலும் முதிர்ச்சி முகிழ்ந்திருப்பதனைக் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. தமிழ் இனத்தின் விடுதலை காண தன்னையே முற்றாக அர்ப்பணித்து முழுநேர ஊழியகை செயலாற்றும் இச் செயலாளர் நாயகம் சிறிலங்காவின் இத் தேசியப் பேரவைக் காலம் முடிவுறும் முன்பேயே தமிழ் இனத்தின் அடிமை வாழ்வு முடிவுற — தமிழ் இனத்தின் தன் விடிவினைக்கான — ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே ஆனந்தச் சதந்திரம் அடைந்து விட்டோமென்று, துள்ளிக் குதித்து இன்பப் பெருவெள்ளத்தில் மூழ்க — தமிழ் மண் காத்து தாயகம் மீட்க இனி அங்குலமும் அயல் வெறியர் ஆள விடமாட்டோம். பூத்ததடா தமிழ் ஈழம் புலர்ந்ததடா தமிழன் வாழ்வு” என்று எம் அரசவைக் கவிஞன் காசிஆனந்தன் கண்டகனவை நனவாக்க அண்ணா அமிர்தலிங்கம் எம்மை விடுதலைப் போரில் வழி நடத்திச் செல்வது அவரின் தலையாய கடமையாகும். கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்துள்ள தமிழ் இனம் காலத்தின் தேவையை நிறைவு செய்ய கடவுளாற் தந்த “பரிசாக” விளங்கும் எம் அண்ணா அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் எம் நம்பிக்கை ஒளியாக என்றும் ஒளிவிடுவது உறுதி என்பது எமது அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாகும்.

“ ஈழவேந்தன் ”

தலைவர்

த. வி. கூ. கொழும்புக்கிளை.



தங்கத் தமிழ்மகனே நீ தமிழர்
தாயகத்தை மீண்டும் பெற இங்கே இன்று
பொங்கி எழுந்துவிட்ட தமிழ் இனத்தின்
புரட்சித் தலைமையினை ஏற்று உள்ளாய்!
சிங்கமே, நீ வெற்றி பெறல் வேண்டும்! — எங்கள்
சுதந்திரச் சமதர்ம ஈழம் மலர்தற்கு
செங்களம் நீ ஆடிவர வாழ்த்துகின்றோம்!
சீராளா, நீ வாழி! ஈழம் வாழி!!

— சுருவில் இளைஞா சங்கம், சுருவில்.

திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களுக்கு
28-07-78 வெள்ளிக்கிழமை குப்பிழானில் நடைபெற்ற
வரவேற்பு விழாவின்போது
குப்பிளான் பொதுமக்கள் சார்பில் அன்புடன் அளிக்கப்பெற்ற

யாட்கிதழில் இருந்து

ஆக்கம்: க. பொ. நடனசிகாமணி.

விருத்தம்

அன்பொடு அனைவரையும் அழைத்துப் பேசி
அழகுதவழ் சிரிப்பொடு அறிவு ரைக்கும்
நன்றிமிகு நம்தலைவன் அமிர்த லிங்கம்
நம்பியவர் 'நடராஜன்' என்றே சொல்வர்
தன்குடும்பம் சொத்துசுகம் தமிழுக் காகத்
தாரைவார்த்த தலைவனன்றோ அமிர்த லிங்கம்
பொன்னிகரெம் தலைவரெலாம் போன பின்பு
பொழுதெல்லாம் அழுவதுதான் தமிழன் பண்பு.

சாதிமத பேதமெலாம் நீங்கி மக்கள்
சமதர்ம தமிழீழம் காண்ப தற்கு
போதித்தும் பொதுவுடைமைத் தத்து வங்கள்
பொங்குதமிழ் வேங்கைகளோ டிணைந்து ஏதும்
சாதிக்க வேண்டுமென்று துடித்து நிற்கும்
சத்தியத்தின் முத்திரையாய்த் திகழும் சான்றோன்
சோதிக்க வந்தவொரு பதவிக் காகச்
சொன்ன சொல்லை மீறுவனா? என்ன விந்தை!

தமிழினத்தின் ஒளிவிளச்சு தங்கப் பாளம்
தன்மானத் தனிச்சின்னம் தமிழ ரேறு
அமிர்தமொழி யாட்சியிலே தமிழீ ழத்தின்
அழித்தெழுதாத் தனித்தலைவன் அமிர்த லிங்கம்
கன்னல் மொழி மங்கையையே காத லித்துக்
காலமெலாம் களங்கமறக் காக்கும் வீரன்
என்னநிலை வந்தாலும் எதிர்த்து நின்று
எமக்கென்றோர் தமிழ்ப் பூங்கா அமைப்பான் காண்பீர்

(வேறு)

முப்பது ஆண்டுக ளாகத் தமிழ்
மூச்சிவ னென்றே யுழைக்கும் தலைவன்
எப்படி யடியுதை பட்டான் இவன்
எத்தனை முறை சிறைப் பட்டான்
கற்றவர்கள் மட்டு மன்றி நல்ல
கட்சிப்பற் றுள்ள இதயங்கள் சொல்லும்
உற்றா ருறவின ரன்றி இந்த
உலககத்தி லுள்ள தமிழினம் சொல்லும்.

தந்தை செல்வாமி தானை எங்கள்
தங்கத் தமிழ்த் தலைவர்க ளானை
செந்தமிழ் மக்கள்மீ தானை தமிழ்ச்
சேனைத் தளபதி அமிர்மீ தானை
மந்திரம் தமிழீழ மொன்றே! இதில்
மயக்கமோ தயக்கமோ எவர்க்குமே வேண்டாம்
தந்திட வேதமி ழீழம் இந்தத்
தானைத் தலைவனின் ஆணைதான் வேணும்.

T'Phone: 7709

அமிருக்கு

அமுதாவின்

நல்வாழ்த்துக்கள்

வட இலங்கையில் நம்பிக்கைக்கும் நாணயத்திற்கும்

சிறந்த ஸ்தாபனம்

அமுதா நகை மாளிகை

363, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.



ஆசிச் செய்தி



எனக்கும் தமிழ்ப்பெருந்தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கட்குமிடையில் ஏற்பட்ட பிணைப்பு மிகவும் விசித்திரமானதாகும். சுமார் மூன்று வருடங்களுக்கு முன் புத்தளத்தில் இளைஞர் பேரவை ஒரு கருத்தரங்கை ஒழுங்கு செய்திருந்தது. இக்கருத்தரங்குக்குத் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் வருகை தந்திருந்தார்கள். இந்தக் கருத்தரங்குக்கு நானும் பார்வையாளனாகக் சென்றிருந்தேன்.

தமிழ்த் தலைவர்கள் பற்றியும் அவர்களுடைய இயக்கங்கள் பற்றியும் பரவலாக முஸ்லீம் மக்களின் இதயங்களில் வேருன்றியிருக்கும் சந்தேகங்களுடன்தான் சென்றிருந்தேன். இனவாதம், பிரிவினை போன்ற பிற்போக்கான எண்ணங்கள் கொண்ட தலைவர்கள் தான் இவர்கள் என்ற அபிப்பிராயமே என் மனதில் அப்பொழுது நிலைத்திருந்தது.

திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் எனது சந்தேகங்களெல்லாவற்றையும் தவிடு பொடியாக்கி, இலங்கை வாழ் முஸ்லீம் மக்களுக்கு ஏற்றவொரு உண்மையான பாதையைத் திறந்து காட்டினார்.

தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளைத்தான் முஸ்லீம் மக்களும் எதிர்நோக்க வேண்டியிருப்பதைத் தெளிவாக இக் கருத்தரங்கில் விளக்கினார்.

முஸ்லீம் மக்களுக்கென ஓர் அமைப்பு, அவர்களுக்கென ஒரு தலைமைத்துவம் வளர்க்கப்பட வேண்டுமென அவர் வலியுறித்திய கருத்து என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்தது. விகிதாசார அடிப்படையில் பிரதிநிதித்துவம் அமையப் போகும் இந்நாட்களில் அவரின் தீர்க்கதரிசனமும் அரசியல் சாணக்கியமும் நிறைந்த இக்கூற்றை முஸ்லீம் பெருமக்கள் உணரவேண்டிய நெருக்கடிக்கு வந்துவிட்டார்கள். இது போலவே, சுய நிர்ணய அடிப்படையில் முஸ்லீம் மக்களும் தமது இனம், கலாச் சாரம், மதம் விழுங்கப்படாமல் இருப்பதற்கு தமிழ் மக்களோடு சேர்ந்து தமிழ் ஈழத்தை மீள்பெறப் போராட வேண்டுமென்ற கருத்தாகும். இதையும் காலந் தாழ்த்தியே முஸ்லீம் மக்கள் உணரக்கூடிய துர்ப்பாக்கிய நிலையில் இன்று நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறோம்.

சலுகைகளுக்காகப் பதவிக்கு வரும் சிங்கள அரசாங்கங்களைத் தொற்றிப் பிடித்து எமது வருங்காலச் சந்ததியினருக்கும் மதத்துக்கும் இழக்கைத்தான் தேடுகிறார்கள். சந்தர்ப்பவாதம் என்பது இஸ்லாத்தின் நெறிகளுக்குப் புறம்பான ஒன்றாகும். திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் தீர்க்கதரிசனம் பொருந்திய இக்கூற்றை முஸ்லீம் பெருமக்கள் உணர்ந்து செயலில் இறங்கவேண்டுமென்பதே என் பேரவா வாகும்.

'அமிர்' என்ற அரபுப் பதம் தலைவனைத்தான் குறிக்கிறது. அவர் தமிழ் மக்களுடைய தலைவர் மட்டுமல்ல தமிழ் பேசும் முஸ்லீம் மக்களுடைய தலைவரும் தான். ஒரு தலைவனுக்கிருக்கக்கூடிய எல்லாத் திறமையும் பொருந்தியவர். அன்றாடைய அரசியல் சாணக்கியத்தை எவருமே சந்தேகிக்க முடியாது. இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக அண்மையில் அரசியல் அமைப்பு சீர்திருத்தக் குழுவில் அங்கம் வகிக்

காமை தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் அமைப்பைச் சிதைக்கக்கூடிய பிரச்சனைகள் (திரு. தொண்டமான், திரு. இராஜதுரை போன்றவர்களால் வளர்ந்திருந்த) மிகவும் நிதானத்தோடும் தீர்க்கதரிசனத்தோடும் சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்தார் என்பதை நாடே அறியும். கூட்டணிக்குள் பிளவு உண்டாக்க எண்ணியவர்கள் தலைகுனிந்து கொண்டார்கள்.

அடுத்து, தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி முஸ்லீம் மக்களுக்கு எதைச் சாதித் திருக்கிறது என்ற பேச்சு பரவலாக அடிபடுகிறது. தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் செயற்திட்டங்கள், போராட்டங்கள் எல்லாமே தமிழர்களுக்காக மட்டுமல்ல, தமிழ்பேசும் சகல இன மக்களுக்காகவுமே அவர்கள் போராடுகிறார்கள்.

சிங்களத் தேர்ச்சியின்மையால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லீம் ஊழியர்களைப் பற்றி எந்தவொரு முஸ்லீம் தே. பே. உறுப்பினரும் குரல் எழுப்பவில்லை. முஸ்லீம் மக்கள் தமது அலுவல்களைத் தமிழில் கருமமாற்ற வழிசெய்து தர வேண்டுமென எவரும் கேட்கவில்லை. பிரஜா உரிமை விஷயத்தால் பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லீம் மக்களைப் பற்றி எவருமே கேட்கவில்லை. ஆனால் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் உழைப்பாலும் போராட்டங்களாலும்தான் முஸ்லீம் மக்கள் பயனடைந்தார்கள் என்பதை எவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது.

இறுதியாக, எமக்கும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிக்குமிடையில் ஏற்பட்டுள்ள இந்தப் பிணைப்பு இன்னும் இறுக்கமாகி மேலும் வளர திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின் ஐம்பத்தியோராவது பிறந்தநாளில் இறைவனை வேண்டுகின்றேன்.

ஐ. எம். இல்யாஸ்

யாழ்நகர எம். பி. யின்

வாழ்த்து

அண்ணன் அமிருக்கு 51 ஆண்டுகள் நிறைவுற உள்ளது. அவரை சட்டக் கல்லூரி ஆரம்பம் தொட்டு அறிவேன். அவரின் அரசியல் வழி அடி எடுத்து வைத்த யான் இன்று அவருடன் ஒன்றி நின்று "தமிழ் ஈழ" மீட்புக்காக உழைக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பு குறித்து மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

மக்கள் தொண்டே மகேசன் தொண்டு என்று தம்மை அர்ப்பணித்துள்ள அமிர் தனது தியாகம் நிறைந்த குடும்பத்தின் முதல்வன். சமதர்ம தமிழ் ஈழத்தின் தலைமகன். அவர் நீடுழி வாழ தமிழ் மக்கள் அனைவருடனும் நானும் ஒன்றி நின்று வாழ்த்த விரும்புகின்றேன்.

வெ. யோகேஸ்வரன்

ஆசிர் செய்தி

*

ஈழம் வாழ் தமிழ்பேசும் இனத்தின் ஈடு இணையற்ற தலைவர் அமரர் தந்தை செல்வாவின் அரவணைப்பில் அரசியலில் வளர்ந்த அன்னரின் வாரிசு அண்ணன் அமிர்தலிங்கம் அவர்கள். தமது ஐம்பத்தி ஓராவது ஆண்டு விழா காணும் இவ்வேளையில் அவரின் தம்பிமார்களாகிய நாம் அவரை சீரும் சிறப்பும் பெற்று இன்று போல் என்றும் வாழவேன வாழ்த்துகின்றோம். அண்ணன் அமிர் அவர்கள் ஈழ அரசியல் வானில் இன்று ஏற்றிருக்கும் பொறுப்பு என்றும் எத்தமிழ் தலைவர்களும் ஏற்காத மிகப் பாரிய பொறுப்புக்கள் கொண்டவையாகும். அடிமைப்பட்ட தமிழ் இனத்தின் விடுதலை காண அதிதீவிரம்தான் ஒருபுறம், தந்தை செல்வாவின் தாரகை மந்திரமான அகிம்சைவழி விடுதலை காண ஒரேவழி என முதியவர்கள் போர்க்குரல் மறுபுறம், இவை இரண்டுக்கும் இடையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற கடமை இன்னுமொரு புறமாக இவை அனைத்திற்கும் இடையில்தான் கடமை உணர்வால், அயராத உழைப்பால் நேர்மை திறனால் சோதனைகளையும் வேதனைகளையும் தாங்கி சாதனைகள் பல புரிந்து சமாளிக்கும் ஆற்றல் பெற்ற அனுபவமும் மிக்க தலைவராக அவர் ஆற்றும் பணி கண்டு நாம் அகம் மகிழுகின்றோம். மகாகவி பாரதியார் பாடிய நிமிர்ந்த நன்நடையும் நேர்கொண்ட பார்வையும் நிலத்தில் யாருக்கும் அஞ்சா நெறிகளும் கொண்டு தமிழ் ஈழத்தின் தலைவராய் ஒழுக்கம், வாய்மை உரைப்பு என்ற தமிழ் இனத்தின் மிகப்பெரும் கோட்பாடின் இலக்கணமாய் கடமை கண்ணியம், கட்டுப்பாடு என்ற வரியறையின் வழிவந்தவனை வாழும் அண்ணன் அமிர் அவர்கள் பல்லாண்டு வாழ்ந்து, அடிமைப் படுகுழியில் வாழும் தமிழ் இனம் சுதந்திர மேட்டின் சக வாகிகளாய் வாழ வழி காண்பார். அதற்கான அருளை எல்லாம் வல்ல இறைவன் அவருக்கும் அவரின் குடும்பத்துக்கும் அருளவேண்டுமென என் சார்பிலும் திருகோணமலைவாழ் தமிழ் பேசும் இனத்தின் சார்பிலும் வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்

— இரா. சம்பந்தன் —

தமிழர் தலைவன் அமிருக்கு

எமது

நல் வாழ்த்துக்கள்

அண்ணா கலை - மன்றம்

பண்ணாகம்

மக்கள் தலைவர்

திரு. அமிர் அவர்களின் தொண்டு

சிறக்க, நிலக்க, வளர வாழ்த்துகின்றோம் ;

நியூ வசந்த ரெக்ஸ்டைல் பிரிண்டிங் சென்ரர்

K. K. S. வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

எமது தலைவர் அமிருக்கு

இதயம் கனிந்த

நல் வாழ்த்துக்கள்!

காந்தளகம்

213, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தன்னிகரற்ற தமிழ்த் தலைவர்

அமிர்தலிங்கம்

நீடு வாழ, அவர் தலைமையில்

தமிழினம் விடுதலை காண

எங்கள் வாழ்த்துக்கள் !

விவேகானந்தா பிரின்டர்ஸ் லிமிடெட்,

யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: பிரின்டர்ஸ்

தொலைபேசி: 517

எம்மை வழி நடத்தவென்றே தோன்றியவர்.....

“தளர்வுறாத நெஞ்சுரமும், சோர்வுறாத ஆற்றலும், எதிராளிக்கு அஞ்சித் தலை வணங்காத தீரமும், தோல்வியைக் கண்டு வீரகதியடையாத பெருங்குணமும், வெற்றியைக் கண்டு இறுமாப்படையாத பரந்த நோக்கும் கொண்ட ஒருவர்தான் ஈழத் தமிழரின் தலைவதியை நிர்ணயிக்கப் போகின்றார். அவர்தான் திரு. அமிர்த லிங்கம் அவர்கள்” இவ்வாறு நான் இலண்டனில் இருந்த சமயம் அங்குள்ள இயக்கங்களின் சார்பில் வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பிய மகஜர் ஒன்றில் குறிப்பிட்டேன். (“A man of indomitable will and indefatigable energy, dauntless and unbending before insolent might, magnanimous in defeat and benevolent in victory, today Mr. Amirthalingam is the Tamils' man of Destiny”) அந்த வார்த்தைகளை இன்னும் என் மனக்கண் முன் நிறுத்தி அச்சொற்றொடரின் பொருத்தத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

அப்பழுக்கற்ற குணம் படைத்த ஒருவரை, நேர்மையற்றவர்களை கண்டு முகம் சுழித்து விலகும் நெறியாளரை, சோர்வுடையோரைக் கண்டு சீறும் வல்லவரை, ஈழத்தமிழினம் தலைவரைப் பெற்றது எமது அதிர்ஷ்டம் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

தமிழினத்தின் விடுதலை இயக்கத்திற்காகவே பிறந்தவர்கள் போன்று தலைவனுக்குச் சளைக்காத தலைவியும், பெண்குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்து சீதனத்திற்கு ஏங்கியிருக்க வேண்டிய தேவையற்ற அவர்கள் வாழ்வும், பணம்தேட வேண்டுமே என்ற அங்கலாப்பில்லாத அவர்கள் சீரிய மனப் பாங்கும் எமக்கென்றே இறைவனளித்த வரப்பிரசாதங்கள்.

திரு. “அமிர்” அவர்கள் எம்மை வழி நடத்தவென்றே தோன்றியவர் என்றால் அது மிகையாகாது. இன்றைய அரசியல் அரங்கில் அவரை நீக்கிவிட்டுப் பார்த்தால் குணமாய்த்தான் தோன்றும்.

எமது தலைவரின் அஞ்சா நெஞ்சத்தை நெருக்கு நேர் நின்று பல கட்டங்களில் பார்த்து வியப்புற்றவன் நான். போரில் அதிகாரி ஒருவன் சடுவதற்கு ஆயத்தமாய் விசையை இழுத்த பொழுது “ஈடு” என்று நெஞ்சத்தைத் துறந்து காட்டியபோது பக்கத்தில் நின்றவன் நான். அமைச்சருக்கு கறுப்புக்கொடி காட்டியதற்கா இளைஞர்களை அடித்த பொலிசாருடன் மல்லுக்கு நின்று சுற்றி வளைத்த பொலிஸ் அதிபரையும் இராணுவ அதிகாரிகளையும் திட்டித் தீர்த்தபொழுது பக்கபலமாக நின்றவன் நான். இப்படி எத்தனையோ நிகழ்க்கிகள். ஆவணிக் கலவரத்தின்போது பொலிசாரைத் தட்டிக் கேட்டதால் அவர் தாக்கப்பட்டதை யாவரும் அறிவர். போர் முனைகளில் சிப்பாய்கள் முன்னே செல்ல தளபதிகள் பின் செல்வதுதான் வழக்கம். ஆனால் நாம் இதுவரை நடத்திய போராட்டங்களில் எல்லாம் தளபதி “அமிர்” முன்னே செல்ல எல்லோரும் பின் தொடர்ந்துதான் சென்றோம். தொடர்ந்தவர்களை முன்னே செல்லவிட்டு தான் பின் செல்ல அவர் ஒருபோதும் சம்மதித்தது கிடையாது.

இப்படிப் பட்டவர் இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகிய பின்னர் மாறிவிட்டாரோ? என்று சில சமயங்களில் மேலெழுந்த வாரியாகச் சிந்திக்க முனைகிறோம். அவருடைய வீரமும், விடுதலை உணர்ச்சியும், நெஞ்சரமும் என்றும் குன்றாதவை என்பதை நாடாளுமன்றத்தில் அவர் நிகழ்த்தும் சொற்பொழிவுகளும் சிங்களத் தலைவர்களுடன் அவர் தொடுக்கும் சொற்போர்களும் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

அவர் இன்று இனத்தின் எதிர்காலத்தைப் பல கோணங்களிலிருந்தும் பார்க்க வேண்டியவராயிருக்கிறார். தமிழ் இளைஞர்களின் வேலையில்லாத் திட்டாட்டம், தமிழ் பிரதேசங்களின் பொருளாதார அபிவிருத்தி, பறி போய்க் கொண்டிருக்கும் எமது நிலத்தைக் காக்கவேண்டிய அவசியம், திருமலையில் சிங்கள ஆதிக்கம், இப்படி எத்தனையோ பிரச்சனைகளை எப்படித் தீர்க்கலாம் என்று சிந்திக்க வேண்டியவராயிருக்கின்றார். இத்தனைக்கும் மத்தியில் உரிமைப் போராட்டத்தை ஏன் ஆரம்பிக்கவில்லை, என்ற இளைஞர்களின் கேள்விக்குப் பதில் இறுக்க வேண்டியவராயிருக்கின்றார். அவர் போராட்டத்திற்கு பின் நிற்பவரல்ல. அவரை நன்கு அறிந்த தீவிர இளைஞர்களுக்கு அவருடைய மனோநிலை நன்கு தெரியும்.

முன்னரைவிட இப்போது அவர் வெகு நிதானமாகவும், ஆவேசப்படாமலும், ஆழ்ந்து சிந்தித்து தீர்க்க தரிசனத்துடன் செயல்படுகின்றார். அவரில் தமிழ் மக்களுக்குப் பூரணமான நம்பிக்கை உண்டு. அவர் காட்டிய வழியில் செல்லத் தமிழ் மக்கள் காத்திருக்கின்றார்கள்.

அவர் இன்னும் பல்லாண்டுகள் எம்முடன் வாழ்ந்து எம்மை வழி நடத்த இறைவன் அருள் பாலிப்பானாக.

அ. குமரகுரு

அமிரின் 51வது ஆண்டு நிறைவு விழாவிற்கு

எமது நல் வாழ்த்துக்கள்.

‘சலாம்ஸ்’

கே. கே. எஸ் விதி

யாழ்ப்பாணம்.

Transport Agent:

JAFFNA TO COLOMBO

தொலைபேசி: 7697

தன்னிகரற்ற நம் தமிழர் தலைவனும்,
எதிரணியினரும் வியக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான
உயர்திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்களின்
51-ம் ஆண்டு நிறைவு விழா வெல்க! அவர் நீடு வாழ்க!

பிள்ளையார் மெற்றல் வேக்ஸ்

257 (107) காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தமிழினத்தின் விடிவெள்ளி அமிரின்
பிறந்தநாள் விழாசிறக்க
எமது நல்லாசிகள்.

பிரபல பூக்கண்ணாடி வியாபாரிகள்

ஜெவலீமா பிக்ஸர் பபெலஸ்

222, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

கிளை -

ஜெவலீமாஸ்
95, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7127

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆட்சியின் ஓராண்டு நிறைவை குறிக்கும் முகமாக 'லங்கா கார்டியன்' என்ற பத்திரிகைக்கு (1-8-78-ல்) எதிர்க்கட்சி முதல்வர்

திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்

எழுதிய 'தொல்லைகள் தொடர்கின்றன' என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த சிறுகட்டுரையின் தமிழாக்கம்

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசமைத்த ஓராண்டுகால எல்லைக்குள் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகள் பல இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழ் தேசிய இனத்தை கடந்த ஆண்டில் பாதித்த நிகழ்வுகளும் அதிமுக்கியத்துவமும் அதேபோன்று, நெடிய தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்துவதாக அமைந்து விட்டன. பொதுத் தேர்தல் இடம் பெற்று ஒருமாத காலம் முடிவடைவதற்குள் வெடித்த இன ரீதியான வன் செயல்கள் இதற்கு முன் எப்போதும் ஏற்படுத்தாக பெரும் கொடுமைகளை தமிழ் மக்கள் மீது நிர்ப்பந்தித்தன. வன்செயல்களால் பாதிக்கப்பட்ட பல்லாயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் இன்னமும் புனர்வாழ்வு நாடி போராடுகின்றனர். முடிவுக்கு வரும் கடந்த ஆண்டை திரும்பிப் பார்க்கும்போது தமிழினம் திருப்திப்பட நியாயம் எதுவுமே இல்லை. இதற்குப்பதிலாக நாள்தோறும் சன்சோனி ஆனைக்குழுவின் முன்னிலையில் முன்வைக்கப்படும் சோகக்கதையின் விபரங்கள் வெளிவந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. இவையாவும் தமிழ் மக்களின் ஆழ்ந்த துன்பத்தையும் பொறுப்புணர்வையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஐ.தே.க. தனது தேர்தல் பிரகடனத்தில், தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கிய சில பிரச்சனைகளை கண்டுகொண்டு அவற்றை நிகழ்ப்படுத்தி இவற்றை தீர்த்து வைப்பதற்குரிய உறுதியையும் பொறுப்பையும் தமது என்று எடுத்துக்கூறியுள்ளது. தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சனைகளின் இயல்பினால் அவற்றின் தாக்கத்தினால் பிரிவினைக் கோரிக்கையை அவர்கள் ஆதரிக்கும் அளவிற்கு உள்ளனவென்று ஏற்ற ஐ.தே.க. வின் நிலை அமைந்தது. கடந்த ஓராண்டு கால எல்லையின் தமிழ் மக்கள் அனுபவித்து வந்த இத்தகைய தாக்கங்கள் பாதிப்புகளை எந்த அளவிற்கு ஐ.தே.கட்சி அரசு அகற்ற முயன்றுள்ளது என்ற கேள்வி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மிகப் பொருத்தமான தொன்றே.

அரசியல் வாழ்வில் கொந்தளிப்பையும் பகைமையையும் வளர்த்து வந்த தரப்படுத்தல் முறைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்து விட்டதாக அரசு உரிமை கொண்டாட முற்படலாம். பல்கலைக்கழக அனுமதிக்கோரும் மாணவர் எண்ணிக்கையை அரசு அதிகரிக்கச் செய்ததன் மூலம் தகுதியுள்ள தமிழ் மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் அதே வேளையில் தரப்படுத்தல் முறை நீடித்து நடை முறையில் இருப்பின் அனுமதி பெறத் தகுந்த அத்தனை சிங்கள மாணவர்களையும் அரசு பேராற்றலுடன் அனுமதி பெற செய்துள்ளது. பல்கலைக்கழகம் போகும் அனைவரின் பட்டியலையும் எடுத்து ஆராய்ந்து பார்க்கும் இடத்து தரப்படுத்தல் முறையின்கீழ் நிலவிவந்த அனுமதிபெறும் மாணவர்களின் மொழி வழி விகிதாசாரம் தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டுள்ளது என்பது தெளிவு. எனினும் தகுதியுள்ள தமிழ்மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுமதிக்கப்படுவது என்ற நிலை முன்னையதைவிட முன்னேற்றம் ஆனதே.

சாதகமான அரசு சாதனைகளை நிரல்படுத்தி பாதகமானவற்றையும் திரட்ட முற்படும்போது இன்னமும் பெரும் தொகையான பல புதிய பாதிப்புகள் உருவாகி

வருவதையும் நாம் உணர முடிகிறது. இடம் பெயர்ந்து வந்த அசுதிகளின் பிரச்சனையை அரசு கையாண்ட முறை பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்கள் மத்தியில் பெரும் அதிருப்தியையே உண்டுபண்ணியுள்ளது. சன்சோனி ஆணைக்குழுவின தீர்ப்பை எதிர்பார்த்து பாதிப்புகளுக்கேற்ற பரிசாரம் செய்யக் காத்திருப்பதாக அரசு கூறிக்கொள்ளலாம். 1977 ஆவணி நெருக்கடியின்போது காவல் துறையினர் (பொலிஸ்) தமது கடமைகளை செய்ய தவறிவிட்டனர் என்று அரசு சொல்ல முன்வருமாயின் அண்மையில் இடம் பெற்ற காவல்துறை உயர் பதவிக்கான சில நியமனங்கள் தமிழ் மக்களின் மனதில் தப்பிப்பிராயங்களையே மேலும் வளர்க்க துணை நின்றுள்ளது என்பதை அரசு உணர வேண்டும்.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினருக்கு தமிழ் தேசிய இனம் பொதுத் தேர்தல் இடம்பெற்ற கால கட்டத்தில் தந்த மிகப் பிரமாண்டமான அரசியல் அங்கீகாரத்தை, யாப்பை திருத்த முற்படும்போது அரசு முற்றாக புறக்கணித்துள்ளது என்றே கூற வேண்டும். நாட்டை பிரிப்பதற்கான உடன்பாடு ஒன்றிற்கு அரசு வரவேண்டும் என்று எவரும் எதிர்பார்க்கவில்லை. ஆனால் அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆலோசனையை கலந்து இக்கைய பிரச்சனைகளுக்கு உரிய தீர்வை உருவாக்க அரசு முற்படும் என்று எதிர்பார்த்தவர்கள் முற்றாக அதிருப்தி அடைந்துள்ளனர்.

பாராளுமன்றத்தின் முன்பு இன்னமும் கொண்டுவரப்படாத நிலையில் உள்ள நகல் அரசியல் யாப்புப்பற்றி நான் எதுவும் கூற விரும்பவில்லை. கடந்த ஓராண்டு கால எல்லையில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகளும் அரைகுறை மனதுடன் மேற்படி நெருக்கடியை அணுக முற்பட்ட அரசின் முயற்சிகளும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியினர் முன்வைத்த தீர்வில் முழுமையாக நம்பிக்கை வைக்க முன்வராத பகுதியினர் உட்பட அனைத்து தமிழ் மக்கள் மத்தியிலும் தாம் கூட்டணிக்கு வழங்கிய தீர்விற்கான அரசியல் அங்கீகாரம் தவறற்றது என்ற திடநம்பிக்கையை மேலும் வலுப்பெறச் செய்துள்ளது.

அமிரின் ஆற்றலுக்கு சபாநாயகர் பாராட்டு!

“ சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இச் சந்தர்ப்பத்தில் தங்களது இந்த நீண்டஉரை நிறைந்த கருத்துச் செறிவுடனும், சொல்லாட்சியுடனும் தர்க்கரீதியாகவும் அமைந்திருந்தது. தாங்கள் இந்த உரையை நிகழ்த்தியபோது சபைக்குத் தலைமை தாங்க எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததையிட்டு நான் பெருமைப்படுகிறேன். ” இவ்வாறு புதிய அரசியலமைப்பு விவாதத்தில் கலந்து கொள்ளாததற்கு விளக்கமளிக்கும் வகையில் பேரவையில் எதிற்கட்சித் தலைவர் திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் நிகழ்த்திய 4½ மணி நேர உரையினால் ஈர்க்கப்பட்ட சபாநாயகர் திரு. ஆனத்த தில்லடி, அல்விஸ், திரு. அமிர்தலிங்கத்தை மனம் திறந்து கடிதமூலம் பாராட்டியுள்ளார்.

இ. ஐ. மு. எதிர்க் கட்சிக்கு பாராட்டு

தேசிய அரசுப் பேரவையில் எதிர்க்கட்சியினர் இச் சட்டங்களுக்கெதிராகப் பேசி வாக்களிந்தமை குறித்து இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி மகிழ்ச்சியடைகின்றது. இச் சட்டங்களுக்கெதிராக இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி நாடெங்கும் நடாத்த உள்ள ஆர்பாட்டங்களில் அவர்களது பூரண ஒத்துழைப்பு கிடைக்குமென இ. ஐ. மு. ஆவலோடு எதிர்பார்க்கிறது.

இடதுசாரி ஐக்கிய முன்னணி சார்பாக,

பேரூட் சொய்சா - இலங்கை சமசமாசக் கட்சி

பிற்றர் கணமன் - பொதுச் செயலாளர் இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சி:

(நன்றி, சிலோன் டெயிலி நியூஸ் 12-6-78)

இலட்சியப் பிறப்பு அமிர் அண்ணா

[மாவை சேனாதிராசா]

அமிர் அண்ணா...ஆம் நினைக்கின்ற பொழுது இதயத்தில் ஒரு நிறைவு— இலட்சிய நிறைவு— மலருந் செந்தமிழீழம்— முகையாகி மொட்டாகி இதழவிழ்த்து, மலர்கின்ற உணர்வுகள் இதயத்தில் நிறைகின்றன—தமிழ் மணங் கமழ்கின்ற நிறைவு...

அமுதண்ணா! நிமிர்ந்து நேர்கொண்டு பார்க்கிறோம்..... அமுதண்ணா... ஆம்..... அழைக்கின்ற பொழுது ஓர் இனிமை, ஒரு துணிவு—வீரம்— நம்பிக்கை பிறக்கிறது. அண்ணன் ஐம்பத்தோராம் ஆண்டில் புதிய நம்பிக்கை பிறக்கிறது, நம்பிக்கை உள்ளவர்களால் மட்டுமேதான் இதனை உணரமுடியும்.

தம்பியுள்ளான் சண்டைக்கு அஞ்சான்— ஆம் அண்ணன் இலட்சியப் போரிலே அஞ்சா நெஞ்சன். ஆயிரம் ஆயிரம் தம்பியரைக் கொண்ட தமிழ் வீரமறவர் அணியின் அண்ணன் என்பதால்.....

ஓயுதல் செய்யான் தலை சாயுதல் செய்யான் இதனையறியார் சிலர். வெள்ளை உள்ளத்தில் கள்ளமற்றுப் பேசுதலால் அண்ணன்மீது வெகுண்டு விடுகின்றனர் சிலர். அவன் நேர்மையுந் தூய்மையும் அறியாதவர்...

விடுதலைப் பாதையிலே களம் பல கண்டு தழும்புகள் பல வீரம் பாடிநிற்கும் மேனி! அண்ணன் சத்திய உள்ளம் வைரமறியார் சிலர்—நடுவூர் நச்சுமரங்கள் அவர்...

ஆனால் எதிரிகளும் போற்றும் அஞ்சாமை, அறிவு, ஊக்கம், ஈகை இவை நான்கும் தன்னகத்தே கொண்ட சத்தியவான்...

என்றும் போர்க்களத்திலே—தியாகத்திலே புடம்போட்ட புறநானூற்றுத் தலைவன் அமிர் அண்ணன் போர் முறை கண்டு பெற்ற பொழுதிலும் தமிழன்னை பெரிதுவக்கும் புதிய விடுதலைப் பரணியைப் பார்க்கிறோம்...

அடிமைப்பட்டு வீழ்ந்து கிடக்கின்ற தமிழினத்தைத் தட்டியெழுப்பி விடுதலைப் பாதையிலே அழைத்துச் சென்ற தந்தை செல்வா “எனது காலத்தில் தமிழினத்தின் சுதந்திரம் கிடைக்காமற் போனாலும் அமிர்தவிங்கத்தின் காலத்தில் தமிழீழத்தின் சுதந்திரம் கிடைக்கும்” என்று விட்டுச் சென்ற அறக்கட்டளை தந்தையின் தனையன் அமிர் அண்ணனை வழிநடத்துகிறது.

ஐம்பதாண்டில் அரசியலுக்கு வந்த தந்தை முப்பதாண்டுகள் தமிழினத்தின் விடுதலைக்கு வாதாடினார்—போராடினார். அந்தப் பாசறையிலே தளபதியாய் முப்பதாண்டுகள் போராடிய அண்ணன் ஐம்பத்தோராம் வயதிலே போர்க்களம் நோக்கி அடி எடுத்து வைத்திருக்கின்றார்—ஆனால் அண்ணன் இன்று தந்தையின் இடத்தில் தலைவன் என்றாலும் விடுதலைப் போர்— அந்த யுத்த களத்திலே தானே தலைவன் என்ற நம்பிக்கையில் அணிவகுத்து நிற்கிறோம்.

போர்த்துக் கேயன், டச்சுக்காரன், வெள்ளைக்காரன் படைகொண்டு தமிழ் மண்ணை அடக்கி ஆண்டான்—கரண்டிப் பிழைத்தனர் ஏகாதிபத்திய வாதிகள்— 350

ஆண்டுகள் தமிழன் வரலாற்றில் இருண்ட காலம். 1948 லிருந்து வஞ்சகையாற் கால் நூற்றாண்டு காலம் ஆண்டு வருகின்ற சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தின் காலம் பயங்கர காலம்—சிங்கள ஏகாதிபத்திய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான போரிலே தந்தை தலைமையில் அண்ணன் அர்ச்சுனன்...

கடந்த கால் நூற்றாண்டு காலம் ஜனநாயக வரலாற்றில் கறைபடிந்த காலம்—ஆனால் தமிழினத்தின் விடுதலை வரலாறு புதிய அத்தியாயத்தை எழுதி வருகிறது—அந்த ஒவ்வொரு எழுத்தும் தமிழரின் வியர்வை, இரத்தம், உயிர்த்தியாகம், சிறை வாசம்—சித்திரவதை கொடுமைகள் நிறைந்து தோய்ந்த எழுத்துக்களே...

அந்த ஒவ்வொரு எழுத்திலும் அமுதண்ணாவும் அவர் குடும்பமும் தோய்ந்தே வந்து கொண்டிருக்கிறது...

தந்தை சொல்கிறார் “அமிர்தலிங்கத்தின் காலம்” அதிலிருந்து புதிய வரலாறு பிறக்கின்றது. தமிழீழத்தை மீட்கப் போர் ஒன்றைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்று அறிவித்து விட்டார் அமிர் அண்ணா. உதயசூரியன் எழுந்து வருகின்றான். தியாக மலர்கள் சிரித்து நிற்கின்றன. அமிர் அண்ணன் காட்டும் போராட்டப்பாதை—அவர் தலைமை தாங்கும் போர்க்களம். தமிழினத்தின் இழந்த சுதந்திரத்தை மீட்டுப் புரட்சிப் பாதையிலே தமிழினத்தை அழைத்துச் செல்லும் என்ற நம்பிக்கை பிறக்கின்றது.

இன்றைக்கு இலங்கை ஆட்சிமன்றத்தில் அண்ணன் எதிர்க்கட்சி முதல்வர். சிங்கள ஏகாதிபத்தியப் பாஸிசக் கரங்கள்—புதை குழியிலே தள்ளப்பட்டுக் கிடக்கின்ற ஜனநாயகத்தின் கழுத்தை நெரித்திடும் ஆட்சியின் இரும்புக் கரங்கள்—அரசியலமைப்பில் 157, 158ம் பிரிவு என்ற வடிவிலே வந்தபொழுது நாலரை மணிநேரப் போராட்டம்—வாய்மைப் போர்வாள்—அறிவாயுதப் போராட்டம் பாஸிசக் கரங்களை வெட்டி வீழ்த்திப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கிறார் தமிழினத்தின் சார்பிலே அமிர் அண்ணனைச் சிங்கள மக்கள் மட்டுமல்ல—உலகமே போற்றி நிற்கின்றது.

உலகம் முழுவதும் அடிமையாகக் கிடக்கின்ற தமிழினத்தின் விடுதலைக்குத் தமிழீழத்தின் விடுதலை காற்கோளாக அமையத்தான் போகின்றது—ஏனென்றால் தமிழீழத்தின் விடுதலைத் தீ பரவிவருவதை உலகம் பார்க்கிறது, ஒப்புக் கொள்ளுகிறது.

அண்மையிலே கியூபா மாநாட்டில் உலகத்து இளம் புரட்சிக் காரர்கள், விடுதலை பெற்ற வெற்றி வீரர்கள், விடுதலைக்குப் போராடுகின்ற வீரமறவர்கள் அவைகளுக்கும் ஆதரவும் தலைமையுந் தாங்குகின்ற சோவியத்து ருசியா, கிழக்கு ஜேர்மனி, கியூபா, வியத்நாம் போன்ற நாட்டு இளந் தலைமையிடம் அமிர் அண்ணன் தலைமையை முன் வைத்தோம்.

அண்ணன் தமிழினத்தின் சார்பில் அறிவித்த தமிழீழத்தின் விடுதலையை, இந்து மா சமுத்திரத்தில் ஆசியாவில் விஞ்ஞான சோசலிசத் தமிழீழத்தை எடுத்துக் காட்டினோம்—உலக ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராட உங்களுடன் தமிழீழமும் கை கோர்த்து நிற்கிறதென்று சொன்னோம் சமாதானத்துக்கும் நட்புறவுக்கும் எம் இதயத்தை தருகிறோம் என்று அண்ணன் பெயரால் தமிழீழத்து இளைஞர்கள் இதய தாகத்தை வெளியிட்டோம்.

அத்தனை பேரும் எம்மை அரவணைத்தக் கொள்ளுகிறார்கள்...

இலங்கையிலே சிங்கள ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போரிடுகிறார் அமிர் அண்ணன்—“தமிழீழத்தின் சுதந்திரம்” உலகத் தொழிலாள வர்க்க ஆட்சிக்கு ஆசியாவின்

நுழைவாயிலாகும் - அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தில், லத்தீன் அமெரிக்காவில், கியூபா வைப்போல என்றோம், அப்பொழுது எம்மை, தமிழினத்தை, கட்டி அணைத்துக் கொண்டு உறுதிப்பாட்டைக் காட்டினார்கள் உலகத்துப் போராளிகள்.

ஏன் அண்ணன் ஜம்பத்தோராம் ஆண்டினிலே (பிறந்த நாளிலே) கியூபா நாட்டின் தலைவன் பீடல் காஸ்ட்ரோவானால் என்ன? என்ற எண்ணம் பிறக்கிறது! ஆம்! விடுதலை வரலாற்றில் அமிர் அண்ணன் - ஆசியாவின் புரட்சிக்காரன் - இரும்பு மனிதன் தமிழர் சமுதாய விடுதலை வேண்டும், தமிழர் பொருளாதார அமைப்பில் விடுதலை வேண்டும், அரசியல் விடுதலை பெற்றிருதல் வேண்டும் அதற்கு அமிர் அண்ணன் புதிய புரட்சிப் பாதையிலே காலடி வைத்துத்தான் ஆகவேண்டும்.

அமிர் அண்ணன் மீது அந்த நம்பிக்கை பிறந்திருக்கின்றது. தமிழினத்தின் இலட்சியக் குடும்பத்தின் அண்ணன் - தமிழினத்தின் விடுதலைப் பாசறையின் தளநாயகன் என்பதால் எங்கள் இலட்சிய உறவினன் அமுதண்ணு என்ற பாசம் பிறக்கிறது - அண்ணு நீடு வாழ்க!

அறிவு, திறமை
அஞ்சா நெஞ்சம்
அன்பு, பண்பு
அவ்வழி நேர்மை
நிறைந்த சொல்வளம்
நீதியும் இருப்பதால்,
'அமிர்'

தமிழர் தமக்குத்
தகுந்த தலைவர்!

ஆனந்தா அச்சகம் & புத்தகசாலை

226, காங்கேசன்துறை வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தொ. பே. 348

அவருடன் ஒன்றி அரசியல் றும் காப்பேன்.

[மங்கயற்கரசி அமிர்தலிங்கம்]

என் கணவரைப் பற்றி ஏதாவது எழுதித் தரும்படி கேட்ட அன்புடையோருக்கு நான் நன்றிகூறி இதை எழுதத் தொடங்குகிறேன். மற்றப் பெண்களிலும் பார்க்க நான் என் கணவரை ஒரு மாறுபட்ட நோக்குடன் தான் பார்க்க விரும்புகிறேன். வாழ்க்கை ஒப்பந்தத்தின் முன்னரேயே அவரை ஒரு அரசியல் வாதி என்றும், ஒரு சிறந்த பேச்சாளர் என்றும், தந்தை செல்வாவின் ஆணை தவறாத தொண்டன் என்றும் நான் அறிவேன். தேர்தலிலே நின்ற காரணத்தினால், அரசியல் வாதியாக நோக்கினேன். இராமநாதன் கல்லூரியில் பேசிய காரணத்தினால் ஒரு பேச்சாளனாக அறிந்து கொண்டேன். பலர் மூலம் அரசியல் நிலைபற்றி அறிந்த காரணத்தினால் தந்தையின் நெறிநிற்கும் தொண்டன் எனப் புரிந்து கொண்டேன். இவர் என்னை யாழ் பரமேஸ்வராக்கல்லூரியில் நடந்த தமிழ் விழாவில் தொடக்க கீதம் பாடினேன் என அறிந்திருந்தார். இசையில் ஈடுபாடுடையவன். மிக மிகக் கட்டுப்பாடான குடும்பத்திலுள்ளவன் என அறிந்திருந்தார்.

இத்திருமணம் நடக்க வேண்டுமென்று பிடிவாதமாக நின்ற என் தாய்மாமனை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். என் தாயை வந்து நெருங்கினார். "அரசியல் வாதிக்கு என் செல்வமகளைக் கொடுக்கமாட்டேன்." என்று பிடிவாதமாய் நின்ற என் அன்புத் தந்தையை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். மருமகனாக வருமுன்பே அவர் பேச்சில் ஆர்வம் கொண்ட என் தாயின் உள்ளத்தை - அதே அன்புத் தெய்வத்தை நினைக்கிறேன். எல்லாம் நிறைவெய்தும் நாளாக வந்த வாழ்க்கை ஒப்பந்த நன்னூல். இந்த நன்னூலில் அமரர் வன்னியசிங்கமும் அவரின் அன்புமனைவியும், திரு நடராசாதம்பதிகளுமாக வந்து அவருக்குப் பக்கத்தில் மாப்பிள்ளை வீட்டினராக நின்று எல்லாம் செய்கிறார்கள். அவர் போட்டிருக்கும் நாஷனலிலே ஒரு கிளிசலிருந்த காரணத்தினால் வன்னியரவர்கள் ஒரு நகைச்சுவையாக "மாப்பிள்ளை is holy" என்கிறார். வைபவங்கள் முடிந்த பின்னர் தாம் ஏதோ கூட்டத்திற்கு அவசரமாகப் போகவேண்டுமெனக் கூறிவிட்டு இவர் போய்விட்டார். எல்லோரும் மாப்பிள்ளை எங்கே என்கிறார்கள். V. P யுடன் ஒரே மேடையில் விவாதம் நடத்தப் போனதாக அறிந்தேன். என் தந்தையார் எனக்கு வந்து "உன் வாழ்வு எப்படி அமையும் என்பதை நீ அறிந்துகொள். அதற்கேற்றபடி உன்னை நீ மாற்றிக்கொள்" என்றார். மனதிலே ஒரு பயம். யாழ்ப்பாணத்திலே நீராவியடியில் தனிக் குடித்தனம். என் கணவருக்கு அடிக்கடி கூட்டங்கள். இரவு வருவதற்கு பதினொரு மணிக்கு மேலாகி விடும். அவர் வரும்போது எழுந்துபோய் வாசல் கதவு திறக்கவே ஒரு பயமான நிலையில் அன்று இருந்தேன். இந்த நிலை தொடர்ந்து இருக்கும். இருபது வயதுகூட இல்லாத பருவத்தில் வீட்டில் வந்து என் தாயிடம் முறையிடவும் பயம். ஏனென்றால் என் தந்தையார் என் கணவருடன் நான் புக்ககம் சென்றபோது சொல்லிவிட்ட ஒருசொல்: "நீ எப்பொழுதும் உன் கணவருடன் வந்தால் இந்த வாசல் திறந்திருக்கும்" என்றதுதான். இதற்கு ஒன்றில் அவர் மாறவேண்டும், அல்லது நான் மாற வேண்டும். அவர் மாறவே மாட்டார் என்பதை நான் நன்கு அறிந்து கொண்டேன். அவருடன் சேர்ந்த ஒரு அரசியல் கலந்த வாழ்வில்தான் எனக்கும் மகிழ்வுண்டு என

நான் உணர்ந்தேன். கல்லூரி வாழ்வில் நான் இசையிலீடுபாடு கொண்டு விளங்கிய நிலையை அரசியலில் மாற்றிக்கொண்டேன். ஆரம்பத்தில் பாட்டுடன் நின்ற நான் என் கல்லூரி எனக்களித்த பேச்சுத்திறனையும் அரசியலுக்கு அர்பணிக்க முன்வந்தேன். என் கணவருடன் எங்கும் சேர்ந்தே செல்லுவேன். நான் என்னை மாற்றிக்கொண்டேன். இந்த நிலையைப் பார்த்த என் மாமியார் ஒரு நாள், "என் மகளை ஒரு கட்டையில் கட்டினாலாவது மாறுவான் என்று பார்த்தேன். அது கட்டையையும் சேர்த்துப் பெயர்த்துக் கொண்டு போய்விட்டது" என்றார்.

ஒரு நாள் சங்கரணையைச் சேர்ந்த பொன்னம்பல மாஸ்டர் என்பவர் திருமணம் முடித்த சில நாளில் வீடுவந்து சொன்னார் "நீர் அவருக்கு இரண்டாம் தாரம்" என்று நான் ஏங்கிவிட்டேன்." பின் சொன்னார். "முதல் அவர் கலியாணம் செய்தது தமிழரசியை. அதன்பின்தான் மங்கையர்க்கரசியை" என்றார் அப்போது அந்தப் பேச்சு எனக்குக் கசப்பாகவே இருந்தது. 56-ம் ஆண்டு என் மூத்தமகளைப் பிரசவிக்க வேண்டி ஆஸ்பத்திரிக்குச் செவ்வாய்க்கிழமை கொண்டு சென்றார்கள். என் கணவர் கொழும்பில் பாராளுமன்றத்தில் சிங்களம் மட்டும் சட்டம் விவாதத்திலிருந்ததால் வரமுடியவில்லை. ஒவ்வொரு நாளும் நான் வேதனையால் துடித்துக்கொண்டிருந்தேன். எனக்கு வேதனை தெரியாமல் ஊசியிருந்து ஏற்றினார்கள். விவாதம் முடிந்து வாக்களித்து விட்டு வெள்ளி மாலை விமானத்தில் வந்து அவர் சம்மதம் தெரிவித்தே காண்டிபனை சத்திரசிகிச்சை மூலம் நான் பெற்றெடுத்தேன். இவ்வளவு வேதனையுடன் நான் போராடிக்கொண்டிருக்க, என் கணவருக்கு அந்த வாக்கெடுப்பும், விவாதமும் தான் பெரிதா என அன்று நான் நினைத்து மனதில் மறகியதுண்டு. இதன்பின் என் கணவருடன் ஒரு பூரண வாழ்வுவாழ வேண்டில் நான் முற்றாக மாறவேண்டும் என நான் தீர்மானித்துக் கொண்டேன். 1957ம் ஆண்டு சிறி எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் என் கைக்குழந்தை காண்டிபன் மோட்டார் வண்டிக்குள் என் சகோதரி வைத்திருக்க நான் பலபெண்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு வீதியில் நின்று சிங்கள சிறி மாற்றும் பணியை மேற்கொண்டேன். வண்டிக்குள் சென்றிருந்து பாலூட்டிவிட்டு வந்து போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டேன். திருமதி வன்னியசிங்கமவர்களுடனும் இன்னும் சிலருடனும் ஒருநாள் கோடு கலையுமட்டும் சிறைவாசம் பெற்றேன். 1958ம் ஆண்டு வவுனியா மாநில மாநாட்டில் தமிழரசுக் கட்சியின் மாதர் முன்னணியில் செயலாளராகப் பணிக்கப்பட்டு மாநாட்டில் என் கணவர் பணியில் ஊக்கத்துடன் செயல்பட்டேன். 58க் கலகம் தொடங்கியது. மட்டக்களப்பிலிருந்து வந்த மாணிக்கம் குடும்பத்தினரும் மற்றும் பலரும் திரும்ப முடியாத நிலையில் ஒரு சிறு யந்திரப் படகில் அவர்களைக் கூட்டிச் செல்லுமாறு அமரர் வன்னியர் என் கணவருக்கு ஆணையிட்டார். தொலைபேசி, கடிதத் தொடர்பு அற்ற அந்த நிலையில் நானும் வருவதாக என்கணவருடன் வாதாடி (அன்று Captain என்பார்கள்) வன்னியனாரின் உத்தரவு பெற்று என்கணவருடன் கடல் மூலம் மட்டுநகர் சென்றேன். போனவுடன் கைது செய்யப்பட்டோம். மட்டக்களப்புப் பொலீஸ் நிலையத்தில் யாவரும் அடைக்கப்பட்டோம். அதன்பின் கவணர் ஜெனரலாயிருந்த ஒலிவருடன் பேசி, மறு நாள் கொழும்புக்கு என்கணவர் மட்டுநகர் பிரதிநிதியுடன் விசேட விமானத்தில் பொலீஸ் பாதுகாப்புடன் கொண்டு செல்லப்பட்டார். என் கணவர் கொழும்பில், நான் (திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் வீட்டில்) மட்டக்களப்பில். என் 2 வயதுச் செல்வமகன் யாழ்ப்பாணத்தில் என் பெற்றோருடன். இந்தச் சோதனை காலத்திலும் என் மனதை நானே தேற்றிக் கண்ணீர் விட்டேன். 31 மாதங்கள் சிறைவாழ்வு என்கணவருக்கு. இது என் கணவர் தந்த வாழ்வு என்று நான் மனம் சோரவில்லை. பொருளைத் தேடவேண்டிய நிலையில்

பொருளெல்லாம் அழிய நேர்ந்தபோதும் என் மனதை நான் தேற்றிக் கொண்டேன். நேரத்துக்கு உணவு கிடைத்தால் போதும் என்ற அளவுக்கு என்னை நான் மாற்றிக் கொண்டேன். என் கணவருடன் இது பற்றிக் கதைக்க நேர்ந்தால் வாழ்வு கசந்து விடும். தன் மகனின் செல்வமெல்லாம் தேய்ந்து விட்டதே, என் பிள்ளை நொந்து போய் விட்டானே என்று கண்ணீர் வடித்த இவரைப் பெற்ற தாயை எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

61-ம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரக நேரம், என் பிள்ளைகள் தாய்தந்தையரோடு நாங்கள் இரவு பகல் பாராமல் கச்சேரி வாசலில், அருகாமையிலுள்ள நல்ல மனம் படைத்தோர் சிலர் கொஞ்ச நேரம் எங்கள் வீட்டிற்கு வாருங்கள் என அழைத்துச் செல்வார், எங்களைப் பெற்றவர்களும், உடன் பிறந்தவர்களும் பட்ட வேதனைகளைக் கூடப் பொருட்படுத்தவில்லை. சத்தியாக்கிரக முதல்நாள் என் கணவர் பட்ட அடி. அந்த அடியின் வேதனையால் இன்றுகூட நெடுந்தூரம் மோட்டார் வண்டி செலுத்த முடியாத நிலை. கடைசி நாள் கைது செய்யப்பட்டபோது பிள்ளைகளைப் பார்க்கவில்லை கிழமை ஒன்றுக்கு மேலாக. இரவு பன்னிரண்டு மணி. பொலீஸ் வண்டிக்குள் ஏற்றப் பட்டுக் கொண்டு செல்லப்படுகிறோம். கைதிகளாகக் கொண்டுபோய் அடைக்கப் படுகிறோம். பலாவி இராணுவமுகாமில்; ஒரு நல்ல உள்ளம் கொண்டு உதவிப் பொலீஸ் அத்தியட்சகர் அதிகாரத்தில் - திரு மரியநாயகம் அவர்கள் இருந்த காரணத்தால் எங்கள் ஆசைக்கு மதிப்பளிக்கப்படுகிறது. பிள்ளைகள் இருவரும், பொலீஸ் வண்டியில் இவரை சகோதரருடன் கொண்டு வரப்படுகிறார்கள். நாங்கள் எங்கோ பயணம் போகப்போவதாகச் சொல்லி அவர்களை அனுப்பி வைக்கிறோம். போகும் போது இரண்டு வயதுகூட நிரம்பாத என் இளையமகன் பகீரதன் அம்மா, அம்மா; என்று கதறி அழுத நிலையில் ஜீப் வண்டி மறைந்து விட்டது. குழந்தையின் குரல் என் உள்ளத்தை விட்டு ஓயவேயில்லை. என் காதெல்லாம் அதே அழுகைக்குரல். இரு பிஞ்சு மழலைகளையும் விட்டு ஆறுமாதங்கள் பனுகொடை இராணுவமுகாமில் அடைக்கப் பட்டோம். 74 ஆண்டுகளுடன் தனி ஒருவனாக அடைக்கப்பட்ட போதும் என் கணவருடன் கூட இருந்த காரணத்தினால் ஓரளவு பைத்தியம் பிடிக்காத நிலையில் இருந்தேன். நான்கு மாதங்களுக்குப் பின்னர் என் குழந்தைகளைப் பார்க்க நேர்ந்தபோது என் குழந்தை என்னை மறந்துவிட்டது. என்னிடம் வர மறுத்துவிட்டது. கதறி அழுதேன். பக்கத்தில் காவலுக்கு நின்று பொலீஸ்காரன் (வேறு இனத்தவன்) கூடக் கண்ணீர் வடித்தான். இராணுவத்தினருடைய குழந்தைகள் அந்த வழியால் தூரத்தே போவார்கள். கண்ணீரோட மேல்மாடியில் நின்று அவர்களைப் பார்ப்பேன். என் கணவர் வந்து இழுத்துச் செல்வார். இந்த நிலைக்கு நான் ஆளாகி, எங்களைப் பெற்றவர்கள் உடன் யிறப்புக்கள் கண்ணீரும் கம்பலையுமாய் வாழ யார் காரணம்? என் கணவரின் நிலையல்ல, இந்த ஆட்சிதான். பெற்றவர்கள் பிள்ளையைப் பிரியவும், பிள்ளைகள் தாயைப் பிரியவும் காரணமான இந்த ஆட்சியை எதிர்ப்பேன் என்ற வன்மத்தான் என் மனதை இரும்பாக்கிவைத்தது. இப்படியே மாறி மாறிச் சிறை வாழ்வும், குடும்பத் தொல்லைகளும் வந்தாலும், கொண்ட கொள்கையிலிருந்து குலை யாத நிலைபெற்ற மனதை நான் என் கணவரின் திடமான உறுதியான இலட்சியப் பற்றினால் தான் நான் பெற்றுக் கொண்டேன். என்னைப் பெற்ற தாய் திடீரென இந்த உலகை விட்டுப் பிரியும் போதும் இந்த அரசியல் கூட்டத்தில்தான் கலந்து கொண்டிருந்தேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக என் செல்வமனைப் பிரிந்திருக்கும் நிலையில் கூட நான் தெய்வத்தைத்தான் வேண்டுகிறேன். தன் மகனின் பிரிவு எவ்வளவு இவருடைய மனதில் இருந்தது என்பதை அவர்சொன்ன ஒரு வார்த்தையில் தான் நான் கண்டு கொண்டேன். 'தசரதன் பட்டபுத்திர சோகம் எனக்கும்

கிடைத்திருக்கிறது' என்றார், இந்த இரும்பு நெஞ்சத்துள்ளும் இத் தனை பாசமா என வியந்தேன். வாழ்வெல்லாம் இனத்தின் வாழ்வாக, மூச்செல்லாம் தமிழினத்தின் நினைவாக! வாழும் எங்கள் குடும்பவாழ்வு என் கணவர் எனக்களித்த பேறு. எனக்குக் கிடைத்த இந்த வாழ்வைக்கூட ஒரு சிலர் பொருமை கொண்டு பார்க்கின்றபோதுதான் நான் வேதனையடைகிறேன். ஆனால் இத் தமிழீழ விடுதலைக்குத் தாய்மாரின் கண்ணீரும் ஒரு காரணமாய் அமையப்போகிறது என்பதை இந்த ஆட்சியாளர் ஒரு காலத்தில் உணரத்தான் போகின்றார்கள். இதை எழுதப்போகிறேன் என்றவுடன் என் கணவர் சொன்னது, 'என்னைத் திட்டித்தான் நீ எழுதமுடியும்' என்று. நான் மனதார வாழ்த்தி எழுதுகிறேன். தமிழினத்தை வாழவைக்கும்வரை எங்கள் வாழ்வு கருதும் நிலை இல்லாத நாம், தமிழினம் தலைநிமிர்ந்து வாழும் நாளில் செழிப்பான சிறப்பான குடும்ப வாழ்வை வாழுவோம்.

**தமிழர் தலைவன் அமிருக்கு
எமது வாழ்த்துக்கள்**

S. R. செல்லத்துரை

216, காங்கேசன்துறை வீதி,

வாழ்ப்பாணம்.

பள்ளித் தோழரின் பார்வையில்

இற்றைக்குச் சற்றேறக் குறைய முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், சுழிபுரம் விக்ரோறியாக் கல்லூரியில் தொடர்ந்து ஆரூண்டுகள் ஒன்றாகக் கல்வி கற்ற முன்னாள் வட்டுக்கோட்டைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், இந்நாள் காங்கேசன்துறை தேசிய அரசுப்பேரவை உறுப்பினரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவருமான தமிழர் தலைவர், தளபதி, நாவலர் அமிர்தலிங்கம் அவர்களைப் பற்றிய எனது சில நினைவுகளைத் தருகின்றேன். அவரும் நானும் ஐந்தாம் வகுப்புத் தொடக்கம் சி. பா. த. பத்திர வகுப்புவரை ஒன்றாகப் பயின்றோம்:

அவர் கல்லூரியில் பயின்ற காலத்தில் எல்லா வகுப்புகளிலும் முதன் மாணுக்கனாகத் திகழ்ந்தார். பாடங்கள் எல்லாவற்றிலும் அதிக புள்ளிகளைப் பெறுவார். எனவே பாடசாலைப் பரிகளிப்பு விழாக்களில் பல பரிசுகளைப் பெற்றார். பரிசுப் புத்தகங்கள் சுமக்கக் கூடாதளவு தொகையாக இருக்கும். மற்றைய மாணுக்கருக்கு இது பொருமையாகவும் இருந்தது.

அவர் பாடநேரங்களில் மிகவும் கவனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருப்பார். அன்னம் போன்று முதன்மாணுக்கனுக்குரிய அத்தனை குணங்களும் படைத்தவராகத் திகழ்ந்தார். இதனால் ஆசிரியர்களுக்கு அவரை மிகவும் பிடித்ததில் வியப்பில்லை.

அக்காலத்தில் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளில் ஆங்கிலத்துக்கு முக்கியத்துவமளிக்கப் பட்டது. எனவே ஆங்கில ஆசிரியர் ஆங்கில அறிவை வளர்ப்பதற்கு ஆங்கிலப்புத்தகங்களை நன்கு வாசிக்கவேண்டுமெனக் கட்டளையிடுவார். அக் கட்டளைப்படி நூலகத்திலுள்ள பெருந்தொகையான ஆங்கில நூல்களை வாசித்து ஆசிரியரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றார் திரு. அமிர்தலிங்கம்:

அவரோடு நானும் இலத்தீன் பாடம் கற்றேன். இலத்தீன் பாடத்திற்கு ரூபக சக்தி அதிகம் வேண்டும். எல்லாம் பாடமாக்க வேண்டும். அவ்வாறாக யாவற்றையுமும் இலகுவாகப் பாடஞ் செய்து, மொழிபெயர்ப்புகளையும் சரியாக எழுதும் கெட்டித்தனமும் பெற்றிருந்தார். நாங்களெல்லாம் திண்டாடும் போது அவரே வழிகாட்டுவார். விட்டுவேலை தந்தால் நாங்கள் செய்யமுடியாதவற்றை அவரிடமிருந்து வாங்கிப் பார்த்தெழுதி ஆசிரியருக்குக் காட்டுவோம். இந்தப் பாடம் சட்டத்தரணித் துறையை நாடுபவர்களுக்கு வேண்டப்படுவதொன்றாகும். எனவே தான் அவர்கள் சட்டத்தரணியாக துலங்கினார்களோ என்னவோ!

கல்லூரியில் உள்ள உயர்தர மாணுக்கர் கழகத்தைப் "பாராளுமன்றம்" என அழைத்தனர். அத்தகைய பாராளுமன்றத்தில் நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொண்டு உரையாற்றுவார். தர்க்கங்களில் ஈடுபட்டுத் தர்க்கிப்பார். ஆணித்தரமாகத்தனது கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி எல்லாரையும் தம்பக்கல் ஈர்த்துக்கொள்ளும் சக்தி வாய்ந்தவராக இருந்தார். அவர்கள் மாணுக்கனாக இருக்கும் பொழுதே இத்தகைய பெரும்பதவிக்கு ஆயத்தஞ் செய்தாரோ என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

கல்லூரியிலுள்ள Extra Cussicula Activities இல் விளையாட்டுத் தவிர்ந்த எல்லாத் துறைகளிலும் ஈடுபட்டுழைத்தார். தோட்ட வேலையில் முதன்மையாக நின்றுழைத்தார். கல்லூரிக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் நானும் அவரும் இணைச் செயலாளர்களாகப் பணியாற்றினோம். அக்காலத்திற்குள் கூட்டுறவுச் சங்கம் தொடங்கப் பட்ட காலமாகும். சிறந்த முறையில் அதனை வளரச் செய்தமை அவரையே சாரும். அவர் கல்லூரியில் இவ்வாறாகக் கல்வி பயின்று பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சென்றார். இவரே முதன்முதலாக விக்ரோறியாக் கல்லூரியினின்றும் பல்கலைக் கழகஞ் சென்ற மாணாக்கர் எனப் பெயரெடுத்தார்.

பாடசாலைக்கு நாங்களெல்லாம் நடந்தே செல்லுவது வழக்கம். நாங்கள் போகும் பொழுதும் வரும் பொழுதும் பலவிடயங்களைப் பற்றிப் பேசுவோம். அவரும் எல்லாவற்றையும் சிரித்துச் சிரித்தே பேசுவார். நாங்கள் வீட்டிற்குப் போகும் பொழுது வடக்கம்பரையிலுள்ள கிராமச் சங்க வாசிகசாலைக்குச் சென்று வாசிப்பதைத் தவறவிடுவதில்லை. அவர் எல்லாப் பத்திரிகைகளையும் மிகவும் கவனமாக வாசிப்பார். "தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணிமாந்தர்க்குக்கற்றனைத்தூறும் அறிவு" என்பதற்கமைய அவர் அள்ளி வீசுகின்ற கருத்துக்களுக்கு இந்த ஆர்வமிக்க வாசிப்புகளே ஆக்கந் தருகின்றன என எண்ணுகின்றேன்.

ஒரு முறை எங்கள் பாடசாலை அதிபர் திரு. P. G. தம்பியப்பாவின் மகளின் மரணச் சடங்கில் கலந்துகொள்வதற்கு உயர்தர வகுப்பு மாணாக்கர் மாட்டுவண்டியில் காங்கேசன்துறை சென்றனர். அவர்களுடன் நானும் திரு அமிர்தலிங்கமும் சென்றோம். அவர்களில் ஏறக்குறைய எல்லாருமே புகை பிடித்தனர் எனலாம். நானும் அமிரும் தவிர, எங்களைச் சகமாணாக்கர் மெச்சிப் பேசினார். அவ்வாறாக நற்பழக்க வழக்கமுடையவர் திரு அமிர்தலிங்கம். இன்னும் அவ்வாறு திகழுகின்றார் என்பதைக் கண்டு பெருமிதமடைகிறோம்.

அவர் சகமாணவர்களுடன் அன்பாகவும் பண்பாகவும் பழகும் சுபாபமுடையவர். அதுமட்டுமல்ல அவர் சங்கோசியும்கூட. அந்த நாளில் எவருடனும் அதிகம் பேசமாட்டார். ஆனால் மேடைகளில் முழங்கித் தள்ளுவார்.

அவர் பெரியார்களைக் கனம் பண்ணுவதிலும் மரியாதை செய்வதிலும் தவற மாட்டார். சிறந்த ஒழுக்கத்தைக் கைக்கொண்டொழுபவராக இருந்தார்.

'ஒழுக்கம் விழும்பந் தரவால்
ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்'

என்னும் செந்நாப்போதரின் வாய்மொழியை வாழ்வில் கடைப்பிடித்து மேன்றிலே யெய்திய மேன்மையாளர்.

தமிழ் மக்கள் வாழ்வே தனது மூச்சாக அவர்கள் தலை நிமிர்ந்து தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு, தன் சுகம் விட்டு தரணிக்காக உழைக்கின்ற தலைமகனாக, விடுதலை வீரனாக இன்று திகழ்கின்றார் என்பதை கண்டு எம் உள்ளம் எவ்வளவு களிப்பேருவதை அடைகின்றது என்பதை எம்மால் எடுத்தியம்பமுடியுமா? எம் கிராமத்தில் பிறந்து எமக்கெல்லாம் வழிகாட்டியாக இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து பல்வளம் பெருக்கி தமிழினர் ஈழவள நாட்டில் தன்மானத்துடன் தலை நிமிர்ந்து வாழ வழிசமைப்பார் என எண்ணி, அத்தகைய நிலையினை எய்த எல்லாம் வல்ல விசுவத்தனைக் கந்தப் பெருமான் இன்னொரு புரிவானாக என வேண்டி அமைகின்றேன்.

சோ. க. வேலாயுதர்

பண்ணாகம்.

தனித்துவம் மிக்க தமிழர் தலைவர்

எஸ். கே.
மகேந்திரன்
(சட்டத்தரணி)

தமிழினத்தின் வரலாற்றிலேயே இன்றுதான் தமிழினம் தனித்துவம் மிக்க தலைவர் ஒருவரின் கீழ் வீறுநடை போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது - என்றால் அது மிகையல்ல, தேசிய ரீதியாக தமிழினம் சிந்தித்துச் செயற்பட்ட காலத்தில் என்றால் என்ன, தன்னைத் தனித்தேசிய இனமாக வரித்துச் செயற்பட்ட காலத்தில் என்றால் என்ன அமிர் அண்ணாவைப் போன்ற ஒரு தலைவரைத் தமிழினம் சந்தித்தது கிடையாது. சேர். பொன். இராமநாதன், சேர். பொன். அருணாசலம், திருவாளர் ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், தந்தை செல்வா போன்ற அறிவும் ஆற்றலும் சிந்தனைத் திறனும் மிக்க தலைவர்கள் எல்லாம் தமது அரைவாழ்நாளில் அரசியலுக்கு வந்தோர் என்பதை யாவருமறிவர். ஆனால் அண்ணரைப் பொறுத்தளவில் தன் இளம் பராயத்திலேயே, பாடசாலைப் பருவத்திலேயே அரசியலில் அடியெடுத்து வைத்து, அடிபடும் தொண்டனாக, தந்தை இட்ட கட்டளையைச் சிந்தைமேற் கொண்டு செயற்படும் செயல்வீரனாக இலங்கிய தனித்துவம் மிக்க இந்தமிழ்த் தலைவர் அவர். பள்ளிப்படிப்போடு, பைந்தமிழ்த் தொண்டுபற்றிச் சிந்தித்த பண்பாளர் அவர். துள்ளித் திரியும் பருவத்திலேயே தமிழினத்தின் துயர் துடைக்கத் துணிந்த தூயவர் அவர். சட்டக் கல்லூரி மாணவராக்விருந்தபோதே தமிழினத்தை மட்டந்தட்ட முனைந்தோரை தட்டிக்கேட்ட தகமையாளர் அவர். கட்டிய மனைவி பிரசவ வேதனையால் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்க கன்னித் தமிழுக்காக காலிமுகத்தில் சத்தியாக்கிரகம் செய்து கல்லடிபட்ட காளை அவர். வாழ்க்கையின் போகங்களை அனுபவித்துவிட்டு இறுதிநாளில் பாராளுமன்றப் படியேறுவதற்காக அரசியல் பேசும் சிலரைப் போலன்றி, அறிவு தெரிந்த காலந்தொட்டே பதவிபற்றிச் சிந்தியாது அன்னை தமிழுக்காம் வாழ்ந்துவரும் வண்டமிழ்த் தலைவர் அவர். தன் உழைப்பால் தலைவராய் உயர்ந்து நிற்கும் உண்மைத் தொண்டர் அவர்.

இலங்கைத் தமிழர்களில் முதியோரினதும் இளைஞரினதும் நம்பிக்கையை ஒருங்கே பெற்ற உண்மைத் தலைவரான இவரின் கரங்களை வலுப்படுத்துவதிலேயே தமிழ் சமூகத்தின் விடிவும் வளமும் தங்கியிருக்கிறது என்பதை இன்னும் சிலர் அறியாமல் இருப்பது வியப்புக்குரியதே. தந்தை செல்வா அவர்கள் மறைந்ததும் தாங்கொணுத் துயரத்தில் துடித்த இலட்சோப மக்கள் தங்கள் கண்ணீரைத் தாமே துடைத்துக் கொண்டார்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் அமிர் அண்ணா இருக்கிறார் என்ற நம்பிக்கையே தவிர வேறல்ல. தந்தையின் பின் தமிழினத்தின் ஒற்றுமை சிதறிவிடும் என்று மனப்பால் குடித்தோரை புறங்காணும் வகையில் பெருந்தன்மையோடு நடந்து பெருஞ்சாதனைகளை தேர்தல் காலத்தில் நிகழ்த்திக் காட்டிய நேர்மையும் நெஞ்சுரமும் மிக்க அண்ணனின் மீது பாசமுள்ளோர்கூட அண்ணனின் முற்கோபம் பற்றிக் குறைபட்டதைக் கேட்டிருக்கிறேன். அங்ஙனம் குறைபடுவோருக்கு ஒன்று சொல்வேன்.

“அண்ணனின் நேர்மையான அப்பழுக்கற்ற இதயத்துக்குரிய அணிகவனே அந்த முற்கோபம்” வஞ்சக எண்ணம் மிக்கோரே எதற்கும் கோபியாது எதையும் சமாளிப்பர். உண்மையான இதயமுடையோரே, மனத்தில் உள்ளதை பட்டென்று

முன்வரும் கோபத்தோடு உள்ளபடியே உரைப்பார். அண்ணனுக்கு நடிக்கத் தெரியாது, அநியாயம் கண்டு வாழாவிருக்கத் தெரியாது. எனவேதான் அவர் சிலரிடம் குறைகேட்க நேருகிறது. ஆனால் அண்ணரின் அந்தரங்க சுத்தியான செயற்பாடுகளையும் சிந்தனைகளையும் அறிந்தோர் அவரைக்குறை சொல்லார்.

அஞ்சாமை நிறையக் கொண்ட அண்ணனின் அடிச்சுவட்டில் என்று முழுத் தமிழினம் நடைபோடுகிறதோ அன்றே தமிழ் சமூகம் பிறக்கும் என்பதை அனைவரும் உணரவேண்டும். அண்ணனின் ஆணையை ஏற்று அதன்படி நடந்து அன்னை தமிழின் அடிமை விலங்குறுப்போம் என்ற சபதத்தை அண்ணன் தன் ஐம்பத்தோராம் அகவையைப் பூர்த்தி செய்யும் இன்றைய காலத்தில் ஒவ்வொரு இளைஞனும் மேற்கொள்ள வேண்டும். அண்ணன் தான் சமூகத்தமிழருக்குள்ள ஒரே ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரம். அநித நட்சத்திரம் காட்டும் பாதையே நம் பாதையாக வேண்டும்.

அமிர் அண்ணா இல்லாத தமிழினத்தின் விடுதலைப் போராட்டங்கள் இல்லை என்று மாற்றரும் கூறக்கூடிய அளவுக்கு சரித்திரம் படைத்திருக்கும் நம் அண்ணன், அவரது அத்தகைய வாழ்வுக்கு தூண்டுகோலாக துணையாக நின்று செயற்படும் மாதரசி, மங்கையருள் மாணிக்கம் அக்கா மங்கையர்க்கரசியோடும்; அண்ணனுக்குச் சளைக்காத மகளை அவனியிலே பவனிவரும் தம்பி காண்டிபனோடும், அன்போடு பழகிடும் அறிவுசால் நம்பி பகிரதனோடும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நம் எல்லோருடனும் இணைந்து, பிணைந்து, பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து பாரினில் சாதனைகள் பல புரிந்திட எல்லாம் வல்ல இறைவன் தோன்றாத துணையாய் இருந்திட வேண்டுமென வேண்டுகிறேன்.

Phone: 531

Grams: "ENEMES"

N. M. Sultan Mohideen Hadjar & Bro.

Dealers in: Fancy Goods, Presentation Articles, Sundries,
Stainless Steel Wares, Glass, Enamel & Aluminium Wares,
Stationery Groceries, Oilmans etc. etc.

123, 125, 143, K. K. S. ROAD,

No. 1, NEW MARKET,

JAFFNA,

HOSPITAL ROAD, JAFFNA,

பள்ளிக்கூட வாழ்க்கை

“ உங்கள் பள்ளிக்கூட வாழ்க்கையைப் பற்றிச் சிறிது சொல்ல முடியுமா? ”

“ பண்ணைகம் மெய்கண்டான் வித்தியாசாலையில் எனது ஆரம்பக் கல்வி தொடங்கியது. ஒரு சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே அங்கிருந்து விலகி, சுளிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரியில் சேர்ந்தேன்.

முழுக் கல்வியையும் சுளிபுரம் விக்டோரியாக் கல்லூரியில் கற்று, அங்கிருந்து நேரடியாக முதன்முதலில் பல்கலைக் கழகம் சென்ற மாணவன் நான்தான்.

அப்போது விக்டோரியாக் கல்லூரியில் அதிபராக இருந்தவர் திரு. தம்பியப்பா அவர்கள்; கண்டிப்பும், நேர்மையும் ஒழுக்கமும் நிறைந்தவர்.

1947 ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக அவர் அதிபர் பதவியினின்றும் விலகினார்.

ஆனால் --

ஒரு தேர்தல் பிரசார ஊர்வலத்தில் வந்துகொண்டிருக்கையிலேயே திடீரென்று அவர் மரணமடைந்ததும் தான், அவரின் இடத்திற்கு கோப்பாய்கோமான் வன்னியசிங்கம் தேர்தலில் நிறுத்தப் பட்டார்! வெற்றியும் அடைந்தார்.

பாடசாலையில் எனக்கு ஒழுக்க நெறிகளைப் போதித்தவர் திரு. தம்பியப்பா.

அரசியலில் எனக்கு வழிகாட்டிய பெருந் தலைவர் வன்னியசிங்கம்.

பாடசாலையில் எனக்குக் குருவாக இருந்தவரின் இடத்தை, அரசியலில் நிரப்ப வந்தவரே எனது அரசியல் குருவாகவும் வந்தது ஒரு அதிசயமான ஒற்றுமை அல்லவா? என்கிறார் அமிர்.

“ விக்டோரியாக் கல்லூரியில் நான் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் பாடசாலை நூல்நிலையத்திற்கு பொறுப்பாக இருந்தவர் சி. ஆர் மாஸ்டர் என்று அழைக்கப்படும் திரு இரத்தினசபாபதி அவர்கள். புத்தகங்களை நான் அடிக்கடி நூல்நிலையத்திலிருந்து எடுத்து வாசிப்பதை அவதானித்த அவர், ஒருநாள் என்னை அழைத்து “ இதோ நூல் நிலையத்திறப்புக்கள். இதனை நீயே வைத்துக்கொள்! இன்று தொடக்கம் நூல்நிலையப் பொறுப்பு உன் கையில்! ” என்று சொல்லி விட்டார்.

எனக்கு வாய்த்தது யோகம்!

நூல்நிலையத்திலிருந்த அத்தனை புத்தகங்களையும், ஒன்றிற்கு மூன்று தடவையாக வாசித்துத் தள்ளி விட்டேன்.

அப்பொழுது நான் நூல்நிலையத்தில் கற்ற கல்விதான் இன்னும் எனக்குக் கைகொடுத்து வருகிறது.

சிலருக்கு ‘நான் அந்தப் பாடசாலையில் படித்தேன்; நான் இந்தப் பாடசாலையில்’ படித்தேன் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பெருமை இருக்கிறது.

பாடசாலைப் புகழை வைத்து நாம் பெருமையடைய முயற்சி செய்யக் கூடாது.

எங்களது நல்ல நடத்தையாலும், நேர்மையாலும், ஒழுக்கத்தாலும் நாம் படித்த பாடசாலைக்கு நாம் பெருமை ஈட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இதனையே நான் விரும்புகிறேன். ” என்கிறார் அமிர்.

எதிர்க்கட்சிப் பதவி ஏற்றதால் நன்மைகளும், பயனும்.

நீங்கள் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பதவி ஏற்றிருப்பதால் உங்கள் விடுதலை இயக்கத்திற்கு ஏதாவது நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறதா? ” என்றார் டென்மார்க் நிருபர்.

“ நிறைய நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன! கடந்த காலத்தில் எமது பிரச்சினைகளை வெளிநாட்டினர் அறியா வண்ணம் அரசாங்கத்தினர் மறைத்து வைத்திருந்தனர்!

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பதவி எனக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பை வைத்துக் கொண்டு நமது லட்சியத்தை இப்போது நன்கு பிரச்சாரம் செய்து வருகின்றோம்!

வெளிநாட்டிலிருந்து அரசாங்கப் பிரதிநிதியோ, பத்திரிகையாளர்களோ யார் வந்தாலும் என்னைச் சந்திக்காமல் போக முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இச்சந்திப்புக்களை நன்கு பயன் படுத்துகிறோம் — எங்கள் கோரிக்கைகளின் நீதி, நியாயங்களை அவர்களுக்கு விளக்கிக் கூறுகிறோம்!

உதாரணத்திற்கு உங்களையே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் — நான் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பதவியை ஏற்றிருப்பதனால் தான் நீங்களே என்னைப் பேட்டிகாண டென்மார்க் நாட்டிலிருந்து வந்திருக்கிறீர்கள்!

அமிர் தொடர்கிறார்:

“ எமது இலட்சியத்தின் முக்கியமான ஓர் அங்கம், வெளிநாடுகளின் ஆதரவையும், உதவியையும் பெறுவதேயாகும்.

உலகின் அபிப்பிராயத்தை நமது பக்கம் திருப்பும் வேலை இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

அரசியல் சாசனத்தின் மூலம் நமக்கு உரிமை வழங்க விருந்த நேரத்தில் அவசரப் பட்டு நாம் காரியத்தைக் கெடுத்து விட்டோம் என்றும், சந்தர்ப்பத்தை தவற விட்டுவிட்டோம் என்றும் பிரதமர் உலக அரங்கில் ஓர் அபிப்பிராயத்தை ஏற்படுத்த முயல்கிறார். இதற்குப் பொறுப்பாளிகள் நாமே என்று, பாரத்தைத் தந்திரமாக எங்கள் தலையில் போட்டுவிட முயற்சி செய்கிறார்.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மிகுந்த ராஜதந்திரத்துடன் நடந்துகொள்ள வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

“ எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பதவியை தமிழர் விடுதலை கூட்டணியைச் சேர்ந்த நீங்கள் ஏற்றிருப்பது, எந்த வகையில் கூட்டணியின் இலட்சியத்தை அடைவதற்கு உதவி செய்துள்ளது? ” என்றேன்.

“ நெடுநேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, இன்னொரு தேனீர் அருந்துங்களேன்! ” என்றபடியே திரும்பி மங்கையற்கரசி அமிர்தலிங்கம் வருகிறார்.

“ அடிக்கடி தேநீர் அருந்துவது எனது உடலுக்கு நல்லதல்ல! மிகவும் நன்றி! ” என்கிறேன்.

அமிர் தேநீர் குடிக்கிறாரா என்று பார்க்கிறேன். அவரும் குடிக்கவில்லை. காலீச் சாப்பாடு சாப்பிட்டாரா என்பதே சந்தேகம் தான்.

திருமதி மங்கயற்கரசி அமிர்தலிங்கத்தின் வேலைகள் முடிந்து விட்டன போலும்! அவரும் ஒரு நாற்காலியில் உட்காருகிறார்!

“ எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பொறுப்பு என்பது நாம் எதிர்பார்த்திருந்ததோ அல்லது நாங்களாகத் தேடிச் சென்று எடுத்ததோ அல்ல. இது சிங்கள அரசாங்கம் போட்ட பிச்சையும் அல்ல! தானாகவே வந்த வாய்ப்பு. அதுவும் சிங்களவர் விட்ட பிழையினால் வந்த வாய்ப்பு.

இந்த வாய்ப்பையும் நமது இலட்சியத்தை அடைவதற்காகத்தான் நாம் பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

இந்த நாட்டுக்கு வருகை தருகின்ற பிறநாட்டு அரசியல் பிரமுகர்கள், அறிஞர்கள், பிறநாட்டு அமைச்சர்கள், பிறநாட்டுத் தூதுவக் கோஷ்டிகள், பிறநாட்டுப் பத்திரிகை நிருபர்கள் ஆகிய எல்லோருமே பிரதமரைச் சந்தித்ததும், அடுத்து என்னைத்தான் — எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற காரணத்தினால் — தாங்களாகவே வலியத் தேடி வந்து சந்திக்கிறார்கள்.

என்னைச் சந்திக்க வருகின்ற ஒவ்வொருவருக்கும் நான் எங்களது கோரிக்கைகளையும், அந்தக் கோரிக்கைகளில் பொதிந்துள்ள நியாயங்களையும் விளக்கிக் கூறுகிறேன்.

சிலர் என்னோடு பலமாக வாதாடுகிறார்கள்.

அவர்களுக்குப் பழைய வரலாற்றையும், புதிய சட்டங்களால் தமிழ் பேசும் மக்கள் அனுபவித்து வரும் இன்னல்களையும் விளக்கிக் கூறுகிறேன்.

பெரும்பாலானவர்களுக்கு இப்பொழுதுதான் இப்படி ஒரு பிரச்சினை இருப்பதே தெரியத் தொடங்கியிருக்கிறது.

எனது விளக்கத்தைக் கேட்ட பலர் எங்கள்மீது அனுதாபம் கொண்டவர்களாகவே தங்கள் நாடுகளுக்குத் திரும்பிச் செல்லுகிறார்கள்!

உலக அபிப்பிராயத்தை எங்கள் பக்கம் திருப்புவதற்கு இந்தப் பதவி மிகவும் அருமையான வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கிறது!

அதுமட்டுமல்ல—

இந்த நாட்டிலே இருக்கின்ற சிங்கள மக்களுங்கூட பலர் என்னிடம் வந்து தங்களது குறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள். சில சிங்களத் தொழிற் சங்கங்களும் என்னிடம் வந்து தங்களது குறைகளைச் சொல்லியிருக்கின்றன! சில சிங்கள அரசியல்வாதிகள்கூட தங்களது கருத்துக்களை பாராளுமன்றத்தில் பகிரங்கப் படுத்த எங்களைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள்!

இவர்களது நீதியான, நியாயமான கோரிக்கையெல்லாம் உடனுக்குடன் கவனித்து வருகிறேன்.

இப்படிச் செய்வதன் காரணமாக சில சிங்கள மக்கள் மத்தியிலே எங்களைப் பற்றிய 'கணிப்பு' ஒரு புதிய மாற்றத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.

எங்கள் கோரிக்கைகளின் நீதியையும், நியாயங்களையும் கூட சில சிங்கள மக்கள் இப்போது உணரத் தலைப்பட்டுள்ளார்கள்!

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியை எங்களது இலட்சியத்தைப் பரப்புவதற்குக் கிடைத்த ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தி வருகையில், ஒரு நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் யாருக்காவது பாதிப்பு ஏற்படுகின்ற நேரத்தில் இன, மத, மொழி வேறிபாடின்றி சகல இலங்கை மக்களையும் ஒரே மாதிரியாகவேதான் நடத்தி வருகிறேன் என்றார் அமிர்.

காரும், வசதிகளும் கிடைத்த கதை !

" நீங்கள் கொழும்பில் குளு குளு காரில் ஓடித் திரிவதாகவும், வசதியான வாழ்க்கை வாழ்வதாகவும், ஒருசிலர் அபிப்பிராயப் படுகிறார்களே, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் கிடைத்த இவற்றை யெல்லாம் அரசாங்கத்திடம் நீங்கள் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டீர்களா அல்லது அரசாங்கமே முன்வந்து உங்களுக்கு இவற்றைத் தந்ததா? "

" சென்ற அரசாங்க காலத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தவர் ஜே. ஆர். ஓர் உண்மையான ஜனநாயக நாட்டில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மிகுந்த கௌரவத்துடன் நடாத்தப்பட வேண்டிய ஒருவர் என்பது ஜே. ஆரின் அபிப்பிராயம். சென்ற அரசாங்கம் எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்குரிய கௌரவத்தையும், மரியாதையையும் ஜே. ஆருக்குக் கொடுக்கவில்லை!

தான் ஆட்சிக்கு வந்தால் ' எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு அளிக்க வேண்டிய கௌரவத்தையும், மரியாதையையும் நிச்சயமாகக் கொடுத்தே தீருவது ' என்று திடசங்கற்பம் பூண்டிருந்தார் ஜே. ஆர். " பண்டாரநாயக்கா மெமோரியல் டிரஸ்ட் " என்று ஒன்று இருக்கிறது. பதவி காரணமாக பிரதமர் என்ற முறையில் ஜே. ஆரும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நானும், மற்றும் பண்டாரநாயக்கா குடும்பத்தினர் ஒரு சிலரும் இதில் டிரஸ்டிகளாக இருக்கின்றோம்.

ஒருநாள் இத்த டிரஸ்டி ன் கூட்டம் நடந்தது.

கூட்டம் முடிந்தபோது பிரதமர் ஜே. ஆர், தனது காரிலேயே என்னையும் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்.

அப்படி அவருடன் வந்துகொண்டிருக்கையில், நான் சற்றும் எதிர்பாராத வகையில், பிரதமர் ஜே. ஆர் ஒரு புதினத்தைச் சொன்னார்:

எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் எனது பாவனைக்காக ஒரு கார் தர இருப்பதாகவும், வேறு சில வசதிகளையும் செய்துதர இருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார்.

அன்று நடைபெற்ற மந்திரிசபைக் கூட்டத்தில் தான் இந்த முடிவு எடுக்கப்பட்டதாகவும் அவர் தெரிவித்தார்.

சென்ற ஆட்சிக் காலத்தின்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் தான் கேட்டும் கிடைக்காத சில விஷயங்களை இப்பொழுது தான் பிரதமராக வந்ததும் எதிர்க்கட்சி

கட்சித் தலைவருக்குச் செய்து கொடுப்பதே சரியானதும், நீதியானதுமான செயல் என்றும் வாதிட்டார்.

இப்படித்தான் காரும், சில வசதிகளும் கிடைத்தன.

நானாக எதையுமே அவர்களிடத்தில் வேண்டுமென்று கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ள வில்லை” என்கிறார் அமிர்.

யானையும் ஏறும்பும்

“ அவர்களோ ஆளுங்கட்சியில் நூற்றிநூற்பது பேர்! நீங்கள் எதிர்க் கட்சியில் அவர்களில் ஏழில் ஒரு பகுதியினர் கூட இல்லை! உங்களால் ஏதாவது சாதிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறீர்களா? ”

“ எண்ணிக்கையையோ, அளவையோ வைத்துக்கொண்டு எப்பொழுதும் கணக்குப் போட முடியாது! ‘யானை’ பெரியது தான்; ‘ஏறும்பு’ சிறியதுதான்! ஆனால் தும்பிக்கைக்குள் புகுந்து யானைக்கு ஏறும்பு கடிக்குமாயின், மரணிப்பது யானையே தவிர; ஏறும்பல்ல”

“ நியூஸ்வீக் ” நினைவு .

‘நியூஸ்வீக்’ ஏட்டின் விசேட நிருபர் அமிரைச் சந்தித்து “ பிரதான எதிர்க்கட்சியாக விளங்க வாய்ப்புப்பெற்ற நீங்கள் விசுவாசமான எதிர்க்கட்சியாக இருப்பீர்களா? ” என்று கேட்டிருந்தார்.

அமிர் இதற்குப் பதிலளிக்கும்போது “ நாங்கள் பிரச்சினையான எதிர்க்கட்சியாக இருப்போமே தவிர, விசுவாசமான எதிர்க்கட்சியாக இருக்கமாட்டோம்! எந்த அரசியல் சாசனத்தை ஏற்க மறுத்துப் போராடுப்படி தமிழ்பேசும் மக்கள் எங்களை அங்கு அனுப்பினால்களோ அந்த மக்களின் கட்டளைப்படி இந்த அநீதியான அரசியல் சாசனத்தை உடைத்தெறியும் எதிர்க்கட்சியாகவே இருப்போம் ” என்று கூறியிருந்தார்.

* சிறப்பு!

* * சிக்கனம் !!

* * * விரைவு !!!

இவை காரணமாக வடமாகாணத்தில் பாராட்டப்படுவது

யாழ் நகர்

திருமால் அச்சகம்

உங்கள் சேவைக்கும் மகிழ்ச்சியுடன் காத்திருக்கிறது

திருமால் அச்சகம்

393, கே. கே. எஸ். வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தெரிவுக் குழுவில் சேராத காரணம்

“சுதந்திரத் தமிழ் ஈழம்” அமைப்பதற்கான கட்டளையுடன் கடந்த தேர்தலில் தெரிவு செய்யப்பட்ட தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி எம். பிக்கள், அமைப்பைத் திருத்தி அமைப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட பாராளுமன்றத் தெரிவுக் குழுவில் இடம்பெற மறுத்தது நியாயமென்பதை ஆழ்ந்து சிந்திப்போர் எவரும் ஏற்றுக்கொள்வர்! அங்கு சென்று, தமிழ் ஈழம் கோருவதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. அதற்கு குறைந்த எதையும் கோருவதற்கு எமக்கு அதிகாரமும் இல்லை! நாம் தெரிவுக்குழுவுக்குச் சென்று தனிநாட்டுக் கோரிக்கை பற்றிப் பேசமுடியாது! அப்படிப் பேசிவிட்டு உடன் வெளியேறவும் சட்டமில்லை! இந்த நிலையில் நமது இலட்சியத்திற்குக் குறைந்த சலுகைகளை நாமாகக் கேட்டுப் பெறுவதற்காக நாம், தெரிவுக் குழுவில் இடம்பெற வேண்டுமா?” என்று நறுக்குத் தெறித்தாற்போலப் பதில் சொல்கிறார் அமிர்!

சுயநிர்ணய உரிமை

“ஈழத் தமிழர்களுக்கு சுயநிர்ணய உரிமை” என்ற அடிப்படையான தத்துவம், மாநில சுயாட்சியிலிருந்து பூரண சுதந்திரம் வரை விடுவதையக் கூடியது! இந்தச் சுயநிர்ணய உரிமையை ஈழத் தமிழர்கள் எவ்வாறு பிரயோகிக்கப் போகிறார்கள் என்பது குறித்து திருத்தங்களுக்கும் இதுபற்றி சுமுகமான முறையில் உடன்பாடு காண்பதற்கும் இன்னமும் இடம் உண்டு! தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணய உரிமையும் தமிழினத்தின் தனித்துவமும் முதலில் பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும்! இதனைப் பகிரங்கமாக அறிவிக்க மறுக்கின்ற அல்லது ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்ற நிலையில் ஆட்சியாளர்கள் இருக்கும்போது அவர்கள் அமைக்கும் தெரிவுக் குழுவில் நாம் எப்படிச் சேர்ந்துகொள்ள முடியும்? இதற்கான அங்கீகாரத்தை தமிழ்மக்கள் எங்களுக்கு அளிக்கவில்லையே!

சுயநிர்ணய உரிமை என்பது தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு உரிய உரிமை அல்ல - அது ஒரு மக்கள் கூட்டத்திற்கு உள்ள உரிமையாகும்!

இலங்கை வாழ் தமிழர்கள் ஒரு தனியான தேசிய இனமாக இருப்பதினால் இந்தச் சுயநிர்ணய உரிமையை அனுபவிப்பதற்கு முற்றிலும் தகுதி உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்!

ஐக்கியநாடுகள் சபையின் மனித உரிமைகள் சாசனத்திலும் இச் சுயநிர்ணய உரிமை முற்றுமுழுதாக இடம்பெற்றிருக்கிறது.

“தேசிய இனம்” என்பதற்கு லெனின், ஸ்டாலின் போன்ற அரசியல் மேதைகள் வகுத்திருக்கின்ற வரைவிலக்கணத்தின்படியும் ‘ஈழத்தமிழர்கள்’ ஒரு தனித் தேசிய இனமாக ஏற்றுக்கொள்ளப் படக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள்! நண்பர் வ. பொன்னம்பலம் எழுதி ‘வரதர் வெளி’ யீடாகவே வெளிவந்திருக்கும் ‘செந்தமிழர் ஆகிடு வோம்’ என்ற நூலிலும் இது வலுவாக எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தங்களுக்கென ஒரு பொது மொழியும், பண்பாடும், பாரம்பரியமும், பொருளாதார அமைப்பும் கொண்டு—வரலாற்று ரீதியாக — ஈழத் தமிழினம் ஒரு தனித் தேசிய இனமாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல—

தொடர்ந்தும் ஒரு தனித் தேசிய இனமாக வாழ்வதற்கான தங்களது அடங்காத ஆசையையும் அவர்கள் கடந்த தேர்தலில் மிகவும் தெளிவாக, திட்டவாட்டமாக அறிவித்திருக்கிறார்கள்!

வரலாற்றுக் கண்கொண்டு நோக்கும்போது இலங்கைத் தீவு இரண்டு தேசிய இனங்களின் தாயகமாகவே இருந்து வந்திருக்கிறது.

இந்த இரண்டு தேசிய இனங்களின் தனித்தனியான தாயகங்களை, நிர்வாக வசதிக்காக 1833ம் ஆண்டு வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியமே பலவந்தமாக இணைத்து வைத்தது.

கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவின் பின்பே சிங்கள நாடும், தமிழ் ஈழமும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டன!

இதன் பின்பே—

கொழும்பைத் தலைநகராகக் கொண்டு முழுப் பொருளாதாரமும் திசைதிருப்பப்பட்டது.

இதன் காரணமாகவே தமிழ் ஈழத்தில் அதுவரை வாழ்ந்து வந்த தமிழர்கள், தென்னிலங்கைக்கும் கொழும்புக்கும் வரத் தொடங்கி அந்த இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கில் குடியேறத் தொடங்கினார்கள். இப்படி இருந்தபோதிலும்—கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்குள் ஏற்பட்டதாகச் சொல்லப்படும் 'சமூகப் புரட்சி'யின் விளைவாக, குறிப்பாக 1956 ஆண்டுக்குப் பின் இரு தேசிய இனங்களும் மீண்டும் பிரிந்து தங்கள் தங்கள் சொந்தத் தாயகத்திலேயே வாழும் நிலை ஏற்பட்டு வருகிறது!

சிறிய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை, வெள்ளைக்கார ஏகாதிபத்தியம் மாறி இப்போது கறுப்பு ஏகாதிபத்தியமே தலைதூக்கியுள்ளது!

சிறிய நாடுகள் தம்மைத் தாமே ஆளவும், அபிவிருத்தி செய்யவும் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் ஈழத்திற்கு நேர்ந்துள்ள கதியும் இதுதான்.

ஏகாதிபத்திய வாதிகள் தமிழ் ஈழத்தையும், சிங்கள நாட்டையும் பலவந்தமாக இணைத்து வைத்தனர்.

ஆனால்—

கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக சிங்களவர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து கண்ட அனுபவத்தின் மூலம் 'சிறிய இனமான தமிழ் இனத்தை, பெரிய இனமான சிங்கள இனம் சுதந்திரமாக சுயமரியாதையுடன் வாழ விடாது' என்பதை தமிழ் மக்கள் நன்கு உணர்ந்து விட்டனர்!

இதன் காரணமாக—

தம்மைத் தாமே ஆளும் உரிமையைப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர, வேறு வழியே இல்லை என்ற முடிவுக்கே தமிழினம் வந்துள்ளது!

இந்த நிலையில்—

தமிழினத்தின் சுய நிர்ணய உரிமை பகிரங்கமாக சிங்கள மக்களாலும், இன்றைய அரசாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத நிலையில், அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதற்காக அரசாங்கம் நியமித்துள்ள தெரிவுக் குழுவில், நாம் இடம் பெறுவதனால் ஏற்படக் கூடிய பயன் என்ன?''

சில உரிமைகள் சலுகைகள் திருப்தி தருமா?

''தற்பொழுது உள்ள அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட்டு, உங்களுக்கு ஓரளவு மொழி உரிமைகளும், சில சலுகைகளும் தரப்பட்டால் அது உங்களுக்கு திருப்தி தருமா?'' என்கிறார் அன்னா கிரிதே ஓட்டோவார்.

''நிச்சயமாக இல்லை!

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் என்ன திருத்தம் கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்பதோ அல்லது எத்தகைய உரிமைகள் தரப்போகிறார்கள் என்பதோ எங்களுக்குத் தெரியாது!

அவர்கள் ஏதாவது நல்லது செய்தால் அதனை நாங்கள் வரவேற்போம்! ஆனால் நிச்சயமாக அத்துடன் நின்றுவிடமாட்டோம்.

கடந்த தேர்தலில் தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையை முன் வைத்தே நாங்கள் போட்டியிட்டோம். மிகப் பெரிய அளவில் அதற்கான சம்மதத்தை தமிழ் மக்கள் எங்களுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள்! தமிழ் மக்கள் எங்களுக்கு அளித்த கட்டளையை நாங்கள் மீற முடியாது.

கடந்தகால வரலாற்றை நாம் உன்னிப்பாக ஆராய்ந்தோமானால், பாராளுமன்றச் சட்டங்களும் கூட எங்களுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பைத் தரவில்லை என்ற வருந்தத்தக்க உண்மையை நாங்கள் அறியமுடியும்!

எங்களை நாங்களே ஆளும் உரிமை மட்டுமே எங்களுக்கு விமோசனம் தரமுடியும்.

இருபத்தைந்து வருடங்களாக நாங்கள் சமஷ்டி கோரினோம்! அதனை சிங்களவர் உதாசினம் செய்தனர்.

'சமஷ்டி' என்பது ஒரு திருமணம் மாதிரி—அங்கே விவாக விலக்குப் பெறுவதற்கும் உரிமை இருக்க வேண்டும்.

1956ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற சம்பவங்கள் எங்களது கோரிக்கைக்கு வலுவூட்டி வந்திருக்கின்றனவே தவிர, எங்களைத் தளர்ச்சி அடையச் செய்யவில்லை.

எங்களது கோரிக்கையை மாற்றுவதற்கான சூழ்நிலை இந்த நாட்டில் ஒருபோதுமே ஏற்படப் போவதில்லை!" என்கிறார் அமிர்.

மும்மொழித் திட்டம்

ஒரே கல்வில் இரு மாங்காய் வீழ்த்துவதுபோல — தனிச் சிங்களத் திணிப்பு ஒரு பக்கமும். தமிழ் ஈழத்தில் சிங்களக் குடியேற்றம் மறுபக்கமுமாக—இந்த மும்மொழித் திட்டத்தினால் நமது தனித்துவமும் மொழியும், பாரம்பரியத் தாயகமும் பறிபோகும் ஆபத்து உருவாகும்.

1956 ஆம் ஆண்டு 'தனிச் சிங்களச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர் தமிழ் மக்கள் சிங்களத்தை கற்க மறுத்தனர்.

தமிழ்க் கல்லூரி அதிபர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் சிங்களத்தை ஒரு பாடமாகக் கற்பிப்பதை முற்றாக முழுதாக எதிர்த்தார்கள்.

மும்மொழித் திட்டம் என்ற போர்வையில் வரும் சிங்களத் திணிப்பை தமிழ்ப் பெற்றோர் ஏற்றுக்கொள்ளாது பலத்த எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கவேண்டும்.

இந்தியாவில் 1960ம் ஆண்டு இதேபோல மும்மொழித் திட்டமொன்றை "கோதாரி கமிஷன்" சிபாரிசு செய்தது.

"ஹிந்தி பேசும்" மக்கள் தென்னிந்திய மொழிகளில் ஒன்றையும் கற்கவேண்டும்" என்ற கமிஷனின் சிபாரிசு நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட போது வட இந்தியாவிலுள்ள ஹிந்தி பேசுவோர் தாங்கள் பெரும்பான்மை இனமாக இருப்பதனால் ஏன் சிறுபான்மை மொழியொன்றைக் கற்கவேண்டும் என்று பலத்த எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். இதனால் அத்திட்டம் தோல்வி அடைந்தது!

நமது நாட்டிலும் தனிச் சிங்களச் சட்டம் நடைமுறையில் இருக்கும் போது மும்மொழித் திட்டத்தின்கீழ் பாடசாலைகளில் தமிழ் மொழியைக் கற்க சிங்கள மக்கள் விரும்புவார்களா? அவர்கள் தமிழ் மொழியைப் படிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏதும் உண்டா?

ஆனால் -

தமிழ் மக்கள் சிங்களத்தை ஏற்று ஒருபாடமாகக் கற்பதனால் பல வழிகளிலும் படுபாதகமான சூழ்நிலைதான் உருவாகும்.

தற்போது தமிழ்மொழிக் கல்விமூலம் அரச சேவையில் சேரும் வாய்ப்பு இருக்கிறது மும்மொழித் திட்டம் அமுலானால் இந்த வாய்ப்பும் இல்லாது போகும் நிலை ஏற்படும்.

பரீட்சையில் காலகதியில் சிங்கள மொழி கட்டாய பாடமாக்கப்படக் கூடும்.

இன்னும் ஒருபடி மேலேபோய், படிப்படியாக நாளாவட்டத்தில் சிங்களமே முழு போதனை மொழியாகவும் ஆகிவிடக்கூடும்!

ஆகவே,

சமாதான வழிகளில் 'தமிழ் ஈழம்' நிறுவ முடியாவிடின் வெளிநாடுகளின் உதவியை நாடவும் தயங்கோம்.

"அஹிம்சை வழியில் - சமாதானமாக எங்கள் தமிழ் ஈழத்தை அமைத்துக் கொள்ளவே விரும்புகிறோம். தமிழ் பேசும் மக்களின் இதய வேட்கையைப் புரிந்து கொண்டு சிங்கள அரசு இதற்கு இணங்கி வருமானால் இரத்தம் சிந்தாமல் இரு இனங்களும் இத்தீவில் சுதந்திரமாக வாழ வழி ஏற்படும். சமாதானமுறைகள் தோல்வியுறுமானால், உலகிலுள்ள ஏனைய விடுதலை இயக்கங்களைப் போலவே, நாமும் நமக்கு உதவக்கூடிய வெளிநாடுகளிடமிருந்து உதவி பெற்று தீவிரமாகப் போராடி எங்கள் சுதந்திரத்தை எப்படியும் நிலைநாட்டியே தீருவோம்." (ஆதாரம் - சுதந்திரன்)

சந்தித்த வெளி நாட்டுத் தூதுவர்கள்!

"நீங்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரானதும் உங்களை முதலில் வந்து சந்தித்த இலங்கையிலுள்ள வெளிநாட்டுத் தூதுவர் யார்?"

"நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரான நேரத்தில், அமெரிக்க நாட்டுத் தூதுவர் இங்கே இருக்கவில்லை. அவர் வெளிநாடு சென்றிருந்தார். அவருடைய கடமைகளை அமெரிக்க தூதராலய முதல் காரியதரிசிதான் கவனித்து வந்தார்! அவர்தான் என்னை வந்து முதலில் சந்தித்தார்."

அவரை அடுத்து இந்திய நாட்டுத் தூதுவர் வந்து சந்தித்தார்.

அடுத்ததாக ரஷ்யநாட்டுத் தூதுவர் வந்து சந்தித்தார்.

அதற்குப் பின்னர், இலங்கையிலுள்ள எல்லா நாடுகளினதும் வெளிநாட்டுத் தூதுவர்களும் என்னை வந்து சந்தித்தார்கள்.

அமெரிக்க தூதுவரும் கூட நாடு திரும்பியதும் என்னை வந்து சந்தித்தார்.

என்னை வந்து சந்திக்காத தூதுவர் இன்னும் ஒரே ஒருவர்தான் இருக்கிறார்"

"இந்த நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவரை இங்குள்ள அத்தனை ஸ்தானிகராலயங்களினதும் தூதுவர்கள் வந்து சந்தித்துச் செல்ல ஒரேயொரு நாட்டைச் சேர்ந்த தூதுவர் மட்டும் இன்னமும் வந்து சந்திக்காமல் இருக்கிறாரே அவர் எந்த நாட்டவராயிருப்பார்?"

"சீன நாட்டுத் தூதுவர்தான் இன்னமும் என்னை வந்து சந்திக்கவில்லை"

"காரணம் என்ன?"

"அதுதான் எனக்கும் தெரியவில்லை!" என்று சொல்கிறார் அமிர்.

சீனத் தூதுவரின் போக்கு எனக்குப் புரியாத புதிராக இருக்கிறது!

பிறர் பற்றி அமிர்

“அமிருடன் பேட்டி” சாமிஜி.

ஜி. ஜி. பற்றி அமிர்

தமிழ் இனத்தின் ஒற்றுமை, தன்மானம், விடுதலை ஆகியவற்றிற்காக உழைத்த தலைவர் பொன்னம்பலத்திற்கு தாம் செய்யக் கூடிய கைம்மாறு அந்த ஒற்றுமை சிதையாது எம் விடுதலைக்கு உழைப்பது ஆகும், என்கிறார் அமிர்.

வி. பி. பற்றி

இலங்கையின் சரித்திரத்தில் ஒரு திருப்பு முனையான இக்கட்டத்தில் இடதுசாரி இயக்கங்கள் லெனின் காட்டிய பாதையில் தமிழ் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று துணிந்து கூறிய பெருமை தோழர் வ. பொன்னம்பலத்தையே சாரும். அதற்காக தான் சார்ந்த இயக்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டாலும் தயங்காது தன் மனச்சாட்சிப்படி தனது கொள்கையைச் செயற்படுத்தச் செந்தமிழர் இயக்கத்தைக் காண முன் வந்திருக்கும் நண்பர் பொன்னம்பலத்திற்கு தமிழ் இனத்தின் வாழ்த்துக்கள் உரித்தாகின்றன. விஞ்ஞான ரீதியான சமதர்மக் கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் தமிழ் தேசிய இனத்தின் தனித்துவம், தாயகம், பிரிந்து செல்லும் உரிமை உள்ளிட்ட சுயநிர்ணய உரிமை ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொண்ட செந்தமிழர் இயக்கமும் சுதந்திர, சமதர்ம, தமிழ் ஈழத்தை அடைவதற்கு சேர்ந்து நடைபோடும் என நம்புகிறேன்.

கருணாநிதி, எம். ஜி. ஆர்—யாருக்கு ஆதரவு?

“அறிஞர் ஆண்ணாவின் தம்பிகளான கருணாநிதியும், எம். ஜி. ஆரும் இம்பொழுது பிளவுபட்டு கீரியும் பாம்பும்போல நிற்கிறார்கள்!

இந்த நிலையில்—

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் அன்பும், ஆதரவும் யார் பக்கம் இருக்கிறது? அவர்களில் யார் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் கோரிக்கைகளுக்கு கூடுதலாகச் செவிமடுக்கிறார்கள்?”

“தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியைப் பொறுத்த மட்டில், கட்சி ரீதியாக நாங்கள் இருசாராரையுமே ஒரே மாதிரித்தான் நேசிக்கிறோம்! அதேபோலவே—

அவர்கள் இருசாராருமே எங்களது விடுதலைக் கோரிக்கைக்கு தங்களுது தாரீமீக ஆதரவை எப்போதுமே தந்து வருகிறார்கள்!

எங்களில் ஒரு சிலர்—

தனிப்பட்ட முறையில்—

கருணாநிதியிடமோ அல்லது எம். ஜி. ஆரிடமோ சற்றுக் கூடுதலான பாசமும் பற்றும் வைத்திருக்கலாம்!

ஆனால், ‘தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி’ என்ற அமைப்பு ரீதியில் நாங்கள் இருவருக்குமிடையில் எந்த விதமான வேறுபாட்டையும் காண்பிக்கவில்லை; காண்பிக்கவும் மாட்டோம்!’ என்கிறார் அமிர்.

என். எஸ். கிருஷ்ணன்.

“இவர்தான் லண்டனிலுள்ள ஈழவிடுதலை முன்னணியின் செயலாளர் என். எஸ். கிருஷ்ணன்! இரண்டொரு மாதங்கள் இங்கே இலங்கையில் தங்கியிருப்பதற்காக

வந்திருக்கிறார்—லண்டனில் எங்கள் கொள்கைகளுக்கு ஆதரவு திரட்டுவதிலும், இங்கே யிருக்கின்ற அமைச்சர்கள் லண்டனுக்குச் செல்லும்போது அங்கே ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தி பரபரப்பான செய்திகளை மேற்கு நாட்டு ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் வெளியிடும் படியாகச் செய்து வருபவரும் இவர்தான். புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்—தமிழ் ஈழ விடுதலையில் தணியாத தாகம் கொண்டிருப்பவர்” என்கிறார் அமிர்.

என். எம். பெரேரா

“நீங்கள் ஏதிர்க்கட்சித் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதும் என். எம். பெரே ராவைச் சென்று சந்தித்தீர்களா?”

“நான் பக்கலைக் கழகத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில்—முதலாவது ஆண்டில்—எனது அரசியல்நூல் விரிவுரையாளராக விளங்கியவர் டாக்டர் என். எம். பெரேரா. எனது ஆசிரியர்!

அதுமட்டுமல்ல—

அந்த நாட்களில் அவர் தனது வீட்டில் ஒவ்வொரு கிழமையும் அரசியல் வகுப்புகள் நடத்துவார்.

இந்த வகுப்புகளில் “மார்க்ஸிஸம்” பற்றிய விரிவுரைகள் இடம்பெறும். அவர் தான் பிரதான விரிவுரையாளர்!

நான் கிட்டத்தட்ட இரண்டு வருடகாலத்திற்கு மேல், ஒவ்வொரு கிழமையும் அவரது வீட்டிற்குச் சென்று “மார்க்ஸிஸம்” படித்திருக்கிறேன்.

சில சமயங்களில் பிலிப் குணவர்த்தனுவின் வீட்டிலும் இத்தகைய வகுப்புகள் நடைபெறுவது உண்டு. அந்த வகுப்புகளுக்கும் ஒழுங்காகச் சென்று வந்திருக்கிறேன்: என்னை ‘மார்க்ஸிஸவாதி’ யாக்கியவர் டாக்டர் என். எம். பெரேராதான்! இந்த விஷயத்தில் அவர்தான் எனது குரு!

நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக தெரிவுசெய்யப்பட்டதும் தொலைபேசியில் அவருடன் தொடர்புகொண்டேன்.

அவர் தனது வாழ்த்துக்களை எனக்குத் தெரிவித்தார்.

நான் அவரை நேரில் சந்திக்க விரும்புவதாகத் தெரிவித்து, அவரது இல்லத்திற்கே வருவதாகவும் தெரிவித்தேன்.

ஏற்கனவே ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட ஒரு தேதியில் அவரது இல்லத்திற்குச் சென்றேன்: வரவேற்று உபசரித்தார்.

நீண்ட நேரம் இருவரும் பேசினோம்.”

பேசிய விஷயங்கள் முழுவதையும் அவர் வெளியிட விரும்பவில்லை என்பது தெரி கிறது.

“தங்களுடன் நாங்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும் என்ற விருப்பத்தை டாக்டர் என். எம். பெரேரா வெளியிட்டார். எங்களுக்கும் பல விஷயங்களில் ஒத்துழைப்புத் தருவதாக வாக்குறுதியளித்தார். பல நல்ல ஆலோசனைகளையும் வழங்கினார்!” என்று சுருக்கமாக முடிக்கிறார் அமிர்.

பீட்டர் கெனமன்

“எதிர்க்கட்சித் தலைவரானதும் பீட்டர் கெனமனை சந்தித்தீர்களா?”

“சந்தித்தேன்”

“அவர் உங்களை வந்து சந்தித்தாரா? அல்லது நீங்கள் அவரைச் சென்று சந்தித்தீர்களா?”

“நான்தான் அவரைச் சென்று சந்தித்தேன்! முதலில் தொலைபேசியில் அவருடன் தொடர்பு கொண்டேன். அவர் தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்தார்! நான் அவரை நேரில் சந்திக்கவேண்டுமென்ற விருப்பத்தைக் கூறினேன். ஏற்பாடு செய்துகொண்ட ஒரு தேதியில் அவரைச் சந்தித்து நீண்டநேரம் பேசினேன்!”

“என்ன பேசினீர்கள்?”

“அப்போதைய அரசியல் நிலைபற்றித்தான் பேசினோம்.”

“அவர் உங்களிடம் ஏதாவது கேட்டாரா?”

“தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகளை மட்டுமல்லாது, பாதிக்கப்பட்ட அனைத்து மக்களினது பிரச்சினைகளுமே பாராளுமன்றத்தில் நான்தான் எடுத்துக் கூறவேண்டும் என்ற அபிப்பிராயத்தை கெனமன் வெளியிட்டார்!”

“அதற்கு நீங்கள் என்ன கூறினீர்கள்?”

“எப்பொழுதுமே எனது உதவியும் ஒத்துழைப்பும் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று கூறினேன்”

ஜே. ஆர். சொல்லிய ‘ஜோக்’

“சுவையான ‘ஜோக்’ தான் என்றாலும் சிந்தனையைத் தூண்டும் ஜோக்! ‘ஜனாதிபதி வில்லியம் கோபல்லவா அவர்கள் கொள்கைத் திட்ட விளக்கவுரையைப் படித்துக் கொண்டிருந்தபோது முன் வரிசையில் பிரதமர் ஜே. ஆர். அமர்ந்திருந்தார். அவருக்குப் பக்கத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையில் நான் அமர்ந்திருந்தேன். எனக்குப் பக்கத்தில் சபை முதல்வர் ஆர். பிரேமதாசா இருந்தார்; அவருக்குப் பக்கத்தில் நிதி அமைச்சர் ரெனிட் மெல் அமர்ந்திருந்தார்.

1947-ம் ஆண்டு டி. எஸ். சேனநாயக்கா மந்திரிசபையில் நீதியமைச்சராக இருந்தவர் ஜே. ஆர்.! பின்னர் டட்லி சேனநாயக்காவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் சபை முதல்வராக இருந்தார். 1970-ல் ஏற்பட்ட ஸ்ரீமாவோவின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருந்தார். 1977ல் ஏற்பட்ட தேர்தலின்பின் பிரதமராக ஆனார்! இதனைக் குறிப்பிட்டு - நாங்கள் நால்வரும் அந்த வரிசையில் இருந்தபடியால் - “இடையில் உள்ள இந்த இரண்டு கதிரைகளையும் தாண்டி இந்த இடத்திற்கு வருவதற்கு எனக்கு முப்பது வருடகாலம் பிடித்தது” என்று ஜே. ஆர். தமாஷாக என்னிடம் குறிப்பிட்டார்” என்கிறார் அமிர்.

அமரர் ஹன்டி பேரின்பநாயகம்

அமரர் ஹன்டி ஒரு சிறந்த கல்விமான்; காந்தியடிகளின் கொள்கைகளிலும் தத்துவங்களிலும் ஆழமான பற்றுதல் கொண்டவர்; நாணயமும் நேர்மையும் நிறைந்த அரசியல்வாதி; அந்தக் காலத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்தில் முன்வரிசையில் நின்ற சிறந்த போராட்ட வீரர்; சிறந்த சட்டத்தரணிகளுள் ஒருவர்; எவ்வளவு சிக்கலான விஷயத்தையும் மிகவும் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துவதில் மிகவும் திறமைசாலி; எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தமிழ் மொழிமீது மிகவும் தீவிரமான பற்றுதல் வைத்திருந்தவர்! ஒவ்வொரு குழந்தைக்கும் அதன் தாய்மொழியிலேயே கட்டாயமாகக் கல்வி ஊட்டப்படவேண்டும் என்ற சிறந்த உளவியல் உண்மையை மக்களிடையே பிரசாரப்படுத்தி அரசாங்கமும் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று பாடுபட்டவர்! ‘தனிச் சிங்களச் சட்டம் இருக்கும்வரை, தமிழ்ப் பாடசாலைகளில் சிங்களம் படிப்பிப்பதில்லை’ என்ற தீர்மானத்தை தமிழ்மக்கள் மேற்கொள்வதற்கு முக்கிய காரண கர்த்தாவாக விளங்கியவர் அமரர் ஹன்டி பேரின்பநாயகம்! எனது நெஞ்சத்தில் அவருக்கு என்றைக்கும் அழியாத ஓர் இடம் உண்டு!”

அமிர் பற்றி பிறர்

“ தமிழரசுக் கட்சியின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்று இப்போது அதைக்கொண்டு நடத்தும் திரு. அமிர்தலிங்கத்திடம் நான் காணும் முக்கிய சிறப்பியல்பு அவருடைய அஞ்சாமையாகும். மிகப் பலம்வாய்ந்த எமது எதிரியாகிய இலங்கை அரசாங்கத்தை எதிர்த்து நாம் போராடுவதற்கு அஞ்சா நெஞ்சம் படைத்தவர்களே வேண்டும். அமிர்தலிங்கத்திடம் பல சிறப்பியல்புகள் இருக்கின்றன. தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் அவர் திறமையாகப் பேசும் ஆற்றல் படைத்தவர்; தலைவன் ஒருவனுக்கு வேண்டிய குணங்கள் அவரிடம் உண்டு. ஈழத் தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்குப் போராடுவதற்கு அவருக்குப் போதிய காலம் இருக்கின்றது. வயதைப் பொறுத்தவரையில் அவரை ஒரு இளைஞர் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ”

மாண்புமிகு தந்தை சா. ஜே. வே. செல்வநாயகம்.
(22-12-74 சுதந்திரன்.)

“ எண்ணிய எண்ணியாங் கெய்துப, எண்ணியார் திண்ணியராகப் பெறின் ” என்ற வான்மறைக்கிணங்க கண்ணியமும், கடமையுணர்வும் நிறையப்பெற்ற, இதயத்தில் தமிழ் நாடு காக்கும் தணியாத வேட்கையைக் குடியிருத்தித் தன் இன விடுதலையொன்றையே இறுதி மூச்சாகக் கொண்டு, எதுவித இடர் வரினும் இம்மியும் தளராது, அல்லும் பகலும் ஒல்காது உஞற்றும உத்தமர் அமிர்தலிங்கம்.

பாரதியின் விடுதலையுணர்வும், காந்தியின் அமைதிப் புரட்சியும், செயற்றிறனும், ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியனின் படைமாட்சியும் ஒருங்கே கைவரப் பெற்றவராய், புரைதீர் ஒழுக்கமொடு விடுதலைக்காய்ப் போராடும் பெருந்தகையாளர் இவர்.

இளந் தலைமுறையின் ஏற்றமிகு தலைவனாகி மிளிரும் இவர் அவர்களின் இதயங்கவர் கள்வனாவார்; இவரின் தொண்டிற்கு, தூயபணிக்கு தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் தொடர்ந்து ஒத்துழைப்பு நல்கி இவரின் பணியை வெற்றி பெறச் செய்ய வேண்டுமென்பதே என் வேணவா. இவர் தொண்டுள்ளம் ஒங்குக. வாழ்வு வளம் பெறுக.”

மாண்புமிகு ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் கியூ. சி.
(இனமுழக்கம் 1976)

“ அமிர்தலிங்கம் ஒரு புரட்சிகரமான மனிதர். நாமிருவரும் ஒன்றுபட்டுழைத்த காலத்தில் கட்சிக்கு அளப்பரிய சேவை செய்திருக்கிறார். பொதுவாகக் கிழக்கு மாகாணத்துக்கு அளப்பரிய சேவை செய்திருக்கிறார். அவரின் தலையிமன் கீழ் தமிழினம் நிச்சயம் விடுதலை பெற்றே தீரும். அவரது ஆணையை ஏற்று பிரதேச பேதமின்றி தமிழ் மக்கள் அனைவரும் ஒத்துழைப்போம்.”

சி. மூ. இராசமாணிக்கம், முன்னாள் தலைவர் த. அ. க.
(சுதந்திரன்)

தமிழ்பேசும் மக்களுக்கு மட்டுமல்ல; இலங்கை வாழ் மக்கள் அனைவருக்கும் தலைமை தாங்கும் தகுதியும், வல்லமையும் உடையவராக திரு. அமிர்தலிங்கம் இன்று விளங்குகின்றார்.

தோழர். வ. பொன்னம்பலம், கம்யூனிஸ்ட் பிரமுகர்,
(ஈழநாடு 17-2-77)

அரசியல் கற்புநெறி

நடேஸ்வராக் கல்லூரி இராப்போசன விருந்தில் திரு. ஏ. ரி. பொன்னுத்துரை என்ற எழுத்தாளர் 'அரசியலில் கற்பு நெறி' பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அந்தக் கருத்து என்னை மிகவும் கவர்ந்தது; என் உள்ளத்தில் ஆழமாகப் பதிந்து விட்டது'' என்று கூறினார் திரு. அமிர்தலிங்கம்.

என்னுடைய உள்ளத்தில் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களுக்குச் சிம்மாசனம் கொடுத்திருப்பதன் காரணமும் இதுதான். எனக்குத் தெரிந்த வரையில் திரு. அமிர்தலிங்கம் அரசியலில் கற்புநெறி காப்பவர் — நேர்மையானவர். பாராளுமன்ற ஆசனத்தையோ அல்லது வேறு ஏதுமொரு சிறப்பையோ பெறுவதற்காக மக்கள் முன் வேசையாடாதவர்.

'உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே ஒளி உண்டாகும்' என்று பாரதி சொன்னான். பாரதி பாதியில் நிறுத்திவிட்டான் என்றே தோன்றுகிறது. உள்ளத்தில் உண்மையொளி உண்டாயின் வாக்கினிலே மட்டுமல்ல, வாழ்க்கையிலும் ஒளி உண்டாகும்!

மதிப்பிற்குரிய அமிர்தலிங்கம் அவர்களுடைய உள்ளத்திலே இருக்கும் ஒளிதான் அவர் வாக்கிலே பிரகாசிக்கின்றது; அவர் வாழ்விலும் சுடர் விடுகின்றது!

அவருடைய வாழ்க்கை தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கை. அவர்மீது ஒளி வீசினால் அந்த ஒளி தமிழ் மக்கள்மீதும் வீசும். இதையே திருப்பியும் சொல்லலாம்; தமிழ் மக்கள் மீது ஒளி வீசினால், அமிர் மீதும் ஒளி வீசும்!

யாழ்ப்பாணம், 10-3-78.

— வரதர்.

திரு. மேர்ஸின் டி. சில்வா

[முன்னாள் டைம்ஸ் குறாப் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர்]

தமிழ் சமுதாயம் அடுத்தடுத்து மிகப்பெரிய பேரிழப்புகளை சமீப நாட்களில் சந்தித்து விட்டது. திருச்செல்வம், ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், ஆகியோரின் மறைவையடுத்து திரு. செல்வநாயகமும் மறைந்தது தமிழர்கட்கும், நாட்டுக்கும் பேரிழப்பாகும்; ஆயினும் மேற்கண்ட அனுபவமிக்க பெருந் தலைவர்களோடு உடனிருந்து பணியாற்றிய திரு. அமிர்தலிங்கம், இப்போது தமிழினத்தின் தலைமைப் பீடத்தை அலங்கரிக்கிறார். திரு. அமிர்தலிங்கம் நீண்ட காலமாக, இலங்கை அரசியலில் பணியாற்றி வருபவர்; பழுத்த அரசியல் அனுபவம் நிறைந்தவர்.

(17-6-77)

மட்டக்களப்புத் தமிழ் மக்களிடம் எப்போதும் அக்கறை கொண்டவர் அமிர்!

அவர் தலைமையில் சிறை செல்லவும் தயார்!

தமிழர் அரசியலில் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக ஒரே அணியின் கீழ் நின்று இலட்சிய வேகத்துடன், அதே சமயம் கட்டுப்பாட்டுடன் நின்று போராடியவன் நான். அமிர்தலிங்கத்தின் தலைமையில் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டு சிறை செல்லவும் தயாராக உள்ளேன்; போராட்ட களங்கள் பல கண்டவர் அவர்.

திரு.செ. இராசதுரை. பா. உ.

(ஆதாரம்: சுதந்திரன்)

தேசிய அரசுப் பேரவையில் கடந்தவாரம் புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் மீதான விவாதம் ஆரம்பமானபோது எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணிச் செயல் அதிபருமான திரு. அ. அமிர்தலிங்கம் கூட்டணியின் நிலைகுறித்து தமிழில் ஆற்றிய உரையின் சில பகுதிகள்:

தெரிவுக் குழுவை அமைத்த நோக்கம் என்ன? அது வெறும் கண் துடைப்பா? தெரிவுக் குழுவொன்றை வைத்து அந்தத் தெரிவுக்குழு அரசியல் அமைப்பை யாத்ததாகக் கூறிவிட்டு, அதன்பின் தெரிவுக்குழுவுக்கு அப்பாற்சென்று வேறுபல திருத்தங்களைக் கொண்டதாக ஓர் அரசியலமைப்பைக் கொண்டுவருவதில் என்ன நோக்கம் இருக்கிறது என்பதை நாம் யோசிக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

20 ஆம் அத்தியாயம் எமக்கு மிக முக்கியமானது. இந்த அரசியலமைப்பின் 157 ம் விதி எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று. இந்த விதி வருங்காலத்தில் எந்தஓர் அரசாங்கமும், எந்தஒரு கட்சியும் தாம் ஓர் அரசியல் நிர்ணயசபையை அமைத்து ஒரு புது அரசியல் திட்டத்தை யாப்பதற்கு அனுமதி கோரும் உரிமையை மறுக்கிறது. 157 ஆம் விதியின்கீழ், 1970 ஆம் ஆண்டு தேர்தலில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் அதன்பின் கூட்டுக் கட்சிகளும் கேட்டதுபோல் இனிஅடுத்து வரும் ஒரு தேர்தலில் ஓர் அரசியல் கட்சி, 12 வது அத்தியாயத்துக்கு வெளியே போய் மக்களின் ஆணையைப் பெற்று ஓர் அரசியல் நிர்ணயசபை மூலம் ஒரு புது அரசியலமைப்பை யாப்பதற்கு உரிமை வேண்டும் என்று கேட்கும் உரிமை கூட மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பாரதூரமான சட்டம்

இது மக்களின் சனநாயக உரிமையைக் கட்டுப்படுத்தும் மிகப் பாரதூரமான ஒரு சட்டம். மக்களின் இறைமையை எந்த ஒரு வகையிலும் கட்டுப்படுத்தக் கூடாது என்றால் மக்கள் தங்கள் வாக்கினால் அரசியலமைப்பை ஓர் அரசியல் நிர்ணய சபை மூலம் திருத்துவதற்கு உரிமை அளிக்க, அரசியற்

கட்சிகள் அந்த உரிமையைக் கேட்க ஏன் அரசியற் கட்சிகளுக்குச் சட்டபூர்வமான தடையிருக்க வேண்டும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. ஆனபடியால் இதன் பலபலன் மிகவும் பாரதூரமானதாக இருக்கும். இப்பொழுது கொண்டு வரப்போகும் தேர்தல்முறை, எந்தஒரு கட்சியும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெறாமல் தடுத்துவிடும் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். எந்த ஒரு கட்சியும் மூன்றில் இரண்டு பெரும் பான்மையைப் பெறாமல் தடுத்துவிட்டு, அப்படி மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெற்றாலும் எந்த ஒரு கட்சியும் இந்த அரசியலமைப்பை, 12 வது அத்தியாயத்தின்படி திருத்த இடமில்லாமற் செய்துவிட்டு 12 ஆம் அத்தியாயத்திற்கு வெளியே போய் அரசியலமைப்பை திருத்தவேண்டுமென்று கேட்பதே, கேட்க வேண்டுமென்று கூறுவதே சட்டவிரோதம். அப்படிக் கூறுபவரை அது பத்து ஆண்டு சிறைவாசத்துக்கு உள்ளாக்கும். அவர் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்தால் அப்படிக் கூறுவது அவர் பதவியை இழக்கச்செய்யும் குற்றம், ஓர் அரசியற் கட்சி கூறினால் அது அந்தக் கட்சியினுடைய வேட்பாளர் பட்டியலையே ரத்துச் செய்யக்கூடிய குற்றம் என்று விதித்து வைத்து இந்த நாட்டிலே, வருங்காலத்திலே மிகவும் பாரதூரமான அரசியல் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய ஒரு விதியாக அது ஆக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை இங்கே நான் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். எங்கே கட்டுப் பலமாக இருக்கிறதோ-எங்கே சனநாயக ரீதியாகக் கருத்தைக் கூறுவதற்கு வாய்ப்பு மறுக்கப்பட்டிருக்கிறதோ - அங்கே வெடிப்பு ஏற்படுகிறது! உடைப்பு ஏற்படுகிறது! அங்கே பிரளயம் ஏற்படுகிறது; அங்கே புரட்சி ஏற்படுகிறது. அந்தவிதமான ஒரு சூழ்நிலைக்கு உட்படுத்துகின்ற ஒரு விதியாக, தெரிவுக்குழு

எமது புதல்வர், தமிழினத் தலைவர் நீடுழி வாழ்க
வாழ்த்துகிறேன்.



R. துரையப்பா அன் சன்ஸ்
தொல்புரம்
சுழிபுரம்.

Space donated by

M. S. Industries

MANUFACTURERS OF
WIRE NAILS AND ALLIED PRODUCTS

Reg. Office: 95/1, Stanley Road,
JAFFNA.



FACTORY:

10, Pirapankulam Road,
JAFFNA,

Telephone: 235

எதிர்க்கட்சித் தலைவரும், ஒப்பற்ற நம் தமிழர் தலைவருமாய்,
இழந்த நம் ஈழத் தமிழர் உரிமைக்காக
வீரம் - விவேகம் கொண்டு
அறப்போர் நடத்தும்

நீ

மாண்புமிகு அ. அமிர்தலிங்கம்

அவர் 51ம் ஆண்டு நிறைவு விழா வெற்றி விழாவாக
அமையவும், விரைவில் தமிழீழம் அமையவும்

மனமாற வாழ்த்துகின்றோம்



கணேசன் ஸ்ரோஸ்

(பிரபல பிடவை ஸ்தாபனம்)

63, 78 காங்கேசன்துறை வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

வினாக்கூட ஆராயப்படாத ஒருவிதியாக இது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எந்தக் காலத்திலாவது நாங்கள் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையைக் கொண்டு இந்த அரசியலமைப்பை மாற்றி எங்களுடைய உரிமையைப் பெற முடியாது. ஏனெனில் நாம் எமது உரிமையைப் பெறுவதற்கு இந்நாட்டிலே கிளர்ச்சி செய்யத்தான் வேண்டும். இந்த நாட்டிலே நாங்கள் அமைதியான முறையிலே மக்கள் மத்தியிலே பிரசாரம் செய்யத்தான் வேண்டும். இந்த அரசியலமைப்பை மாற்ற வேண்டும் எமது இறைமை நிலைநாட்டப்பட வேண்டும். எமது உரிமைகள் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும். இதற்காக நாம் கிளர்ச்சி செய்யத்தான் வேண்டும். சனநாயக ரீதியாக, சாத்வீக முறையிலே கூடக் கிளர்ச்சி செய்வதற்கு, அதை மாற்ற வேண்டுமென்று வாதாடுவதற்கு உரிமையை மறுக்கின்றது, இது. இங்கேதான் இந்த விதியின் இரண்டாவது தாக்கம். அதுமாதிரியின்றி 1976 ம் ஆண்டு நாம் வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்தை எடுத்தபொழுது முந்திய அரசாங்கம் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்த சட்டவிதிகளை இந்த அரசாங்கம் அரசியலமைப்பிலே கொண்டு வருகிறது, 157 வது விதியின்கீழ் ஒருவேளை இது நடைமுறைக்கு வந்த பின்பு அரசாங்கம் விரும்பிய நேரத்தில் என்னையும், என்னு சகாக்கள் அத்தனை பேரையும் அடைக்கலாம்; நீதிமன்றத்தில் நிறுத்தலாம்; 10 வருடங்கள் எங்களைச் சிறைக்கு அனுப்பலாம்; சொத்துக்களைப் பறிமுதல் செய்யலாம். ஆனால் இந்தச் சட்டமூலத்தையும் தெரிந்து கொண்டுதான் சென்றவார இறுதியிலே, ஞாயிற்றுக் கிழமை கூடிய எமது கட்சியினுடைய மாநாட்டிலே நாம் முடிவு எடுத்துருக்கிறோம். என்ன பலன் கிடைத்தாலும், என்ன தண்டனை எமக்குக் கிடைத்தாலும் அவற்றால் நாம் அச்சுறுத்தப்பட மாட்டோம்; அவற்றிற்கு நாம் அடிபணிய மாட்டோம் என்று எமது இலட்சியத்தை—எமது இனத்தின் விடுதலைக்காகிய இலட்சியத்தை நோக்கிச் செல்வதற்கு அதனால் வருகின்ற பலாபலன் எல்லாவற்றையும் ஏற்றுக் கொண்டு செல்வதற்கு நாம் தீர்மானித்திருக்

கிறோம் என்பதை நான் இவ்விடத்தில் கூறி வைக்க விரும்புகிறேன்.

நான் இதனை இச்சந்தர்ப்பத்திலே சுட்டிக் காட்டுவதன் நோக்கம் என்னவென்றால் எமது பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு சர்வகட்சிச் சம்மத அடிப்படையிலே எம்முடன் பேசி ஒரு பரிகாரத்தைக் காணவோ எந்த விதமான முடிவும் எடுக்கவோ தவறிய ஒரு சூழ்நிலையிலே—அவர்களுடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே கூறப்பட்ட அடிப்படையிலே கூட இந்தப் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலையிலே—நாம் நமது இறைமையை நிலைநாட்டக் கிளர்ச்சி செய்கின்ற சூழ்நிலையிலே—தெரிவுக் குழுவுக்கும் தெரியாமல் தெரிவுக் குழுவிற்கும் அப்பால் போய் இப்படி ஒரு விதியை 20 ஆம் அத்தியாயத்திலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற 157 வது விதி போன்ற ஒரு விதியைக் கொண்டு வருகின்ற அரசியல் அமைப்பின் விவாதத்திலே இந்த அரசியலமைப்புக்கு ஆதரவாக நாம் எப்படிச் சுவைத்து கொள்ள முடியும் என்று பகுத்தறிவு படைத்தவர்களை நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே கேட்க விரும்புகிறேன்.

புரட்சியின் வித்து இதை விதியிலே விதைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை நான் ஒரு பயமுறுத்தலாகக்கூற விரும்புகிறேன். மற்ற நாடுகளின் அரசியல் வரலாற்றை அறிந்தவன் என்ற முறையிலே இப்படி சனநாயக ரீதியான உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் வழிவகைகளை அடைத்து, இறுக்கமாகக் கொண்டுவரப்பட்ட அரசியல் அமைப்புகள் தான் பல நாடுகளிலே புரட்சிகளுக்கு வழி வகுத்தன என்று நான் இச்சந்தர்ப்பத்திலே மிகப் பொறுப்புணர்ச்சியோடு சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன். அது மாதிரியல்ல, தெரிவுக்குழுவுக்கு வெளியால் ஏனைய எல்லா விதிகளையும் விளக்கிப் பேசினார்கள் கௌரவ பிரதம அமைச்சரவர்கள் நேற்று இச்சபையிலே. ஆனால் 20 ஆம் அத்தியாயத்திலே 157 ஆம் 158 ஆம் விதிகளைப் பற்றி விளக்காமலும் அதனைப் பாராமலும் ஒதுங்கி நின்று தமது விளக்கங்களை அளித்ததிலிருந்து அவற்றிலே சிக்கல்கள் இருக்கின்றனவென்பதை பிரதம அமைச்சரவர்களே நன்கு அறிந்துள்ளார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது.

இந்த 158ஆவது விதி உரிமைச் சாசனம் யாருக்கு? வெளிநாட்டுக் கம்பெனிகளுக்கும் வெளிநாட்டு மூலதனம் இடுவோருக்கும் தான். இலங்கையில் வெளிநாட்டவருக்கு இந்த நாட்டவர்களுக்கு இல்லாத உரிமைகள் எல்லாம் அளிக்கின்ற உரிமைச் சாசனம் தான் இந்த இருபதாவது அத்தியாயத்தில் 158ஆவது விதி.

நான் நினைக்கவில்லை சிங்கப்பூரில்கூட இப்படி ஒரு விதி வைத்திருக்கிறார்கள் என்று. இந்த விதியின்சீழ் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை அங்கீகாரத்தோடு ஒரு வெளிநாட்டிற்கு உரிமை கொடுத்து ஓர் ஒப்பந்தம் எழுதலாம். இப்படி ஒரு ஒப்பந்தம் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையால் இந்தச் சபையால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் அது அரசியல் அமைப்பின் ஓர் அங்கமாக வரும்.

கிட்டத்தட்ட அரசியல் அமைப்பின் ஓர் அங்கம்போல் அது கருதப்படும். அதற்கு விரோதமாக எந்தச் சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட முடியாது. வரும் காலத்தில் ஓர் அரசாங்கம், நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் வரமுடியாது. புதிய தேர்தல் முறையால் எந்த ஒரு கட்சியும் இனிமேல் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை பெறமுடியாது. அப்படியானால் எந்த ஒரு கட்சியும் இந்த விதியைத் திருத்தமுடியாது. அப்படியானால் மக்கள் கட்டளை இட்டாற்கூட வருங்காலத்தில் பதவிக்கு வருகின்ற எந்தக் கட்சியும் வெளிநாட்டுடன் செய்து கொண்ட இத்தகைய ஓர் ஒப்பந்தத்தை இரத்துச் செய்யமுடியாது. அத்தகைய ஒப்பந்தத்துக்கு விரோதமாக யாரும் போக முடியாது. அத்தகைய ஒப்பந்தம் எத்தன்மைத்தானதாயும் இருக்கலாம். இதில் கூறப்படுகின்றது வெளிநாட்டினுடைய பிரசைகளை, அதாவது இந்தநாட்டில் வகிப்பவர்களை பாதுகாப்பதற்கான ஒப்பந்தமாகவும் அது இருக்கலாம் என்று. அப்படியானால் ஒரு நாடு இங்கு முதலீடு செய்திருக்கும் தனது பிரசைகளைப் பாதுகாக்க தனக்கு ஒரு படை வைத்திருக்க உரிமை வேண்டுமென்றும் ஒரு ஒப்பந்தம் எழுதலாம். அதற்குத் தடை இல்லை. அப்படி ஓர் ஒப்

பந்தம் எழுதினாற்கூட அதை மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையால் இச்சபை ஏற்றுக் கொண்டால் வருங்காலத்து மக்கள் அதற்கு விரோதமாக நின்றாலுங்கூட மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மை இல்லாத இடத்தை அதை நீக்க முடியாது. அதை ரத்துச் செய்யவும் முடியாது. இது உண்மையில் ஒரு மோசமான சூழ்நிலை.

வெளிநாட்டு மூலதனத்தை முடக்குவோருக்கு, வெளிநாட்டுத் தலையீட்டிற்கு மிகப் பாரதாரமான வகையில் வழிவகுக்கும் ஒரு விதி இந்த விதி என்பதை இந்தச் சபை அங்கத்தினர்களுள் எத்தனைபேர் உணர்ந்து இருக்கிறார்களோ எனக்குத் தெரியாது. விசேடமாக இளம் அங்கத்தவர்கள் பின்வரிசை அங்கத்தவர்கள் இந்த விதியைப் படிக்கவேண்டும். படித்துப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். வருங்காலத்தையே அடகு வைக்கும் ஒரு விதி இது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இது தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்தாலும் நாமும் இதனால் பாதிக்கப்படுகின்ற மக்கள் என்ற வகையில் இதைச் சுட்டிக்காட்ட வேண்டிய கடமை எனக்குள்ளது. இந்த நாட்டு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற முறையிலும் இந்தப் பாரதாரமான தாக்கத்தை சுட்டிக்காட்டவேண்டியது எனது கடமை.

1965 ஆம் ஆண்டிலே ஒரு மாற்றமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. தேர்தலில் டட்லி சேனாநாயக்கா தலைமையில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தெரிவு செய்யப்பட்ட கட்சிகளில் பெரும் கட்சியாக பாராளுமன்றத்துக்கு வந்தது. ஆனால் அந்தக் கட்சித் தலைவர் பலத்தைக் கொண்டு அரசாங்கத்தை அமைக்க முடியாத நிலையில் இருந்தது. அந்த நேரத்திலே எமது கட்சித் தலைவர்களுக்கும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர்களான டட்லி சேனாநாயக்காவுக்கும் இன்றைய சனாதிபதியான ஜே. ஆர். ஜயவர்தனக்குமிடையில் பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்றன. அதன் பலனாக 1965 ஆம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 24ம் திகதி டட்லி சேனாநாயக்கா எங்கள் தலைவர் திரு. செல்வ

நாயகத்துக்குமிடையிலே ஓர் ஒப்பந்தம் கையெழுத்தானது.

உண்மையிலே அந்த ஒப்பந்தத்தை எழுத்திலே போட்டு இரு தலைவர்களும் கையெழுத்திட வேண்டுமென்று கூறியவர் இன்றைய சனாதிபதி திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன. டொக்டர் எம். வீ. பீ. பீரினின் வீட்டிலே நாம் சந்தித்து இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தினோம். அந்த ஒப்பந்தத்திலே தமிழ்மொழி உரிமையைப் பற்றிச் சட்டவிதிகளைக்கொண்டு வருவதற்கும் தமிழிலே இலங்கை முழுவதிலும் கருமம் ஆற்றுகின்ற உரிமைக்கு வழிவகுப்பதற்கும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்து பிரதமர் திரு. டட்லி சேனாநாயக்கா தலைமையிலான தேசிய அரசாங்கத்திலே நாமும் சேர்ந்தோம். அந்த அரசாங்கம் 1966ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 8ம் திகதி தமிழ் மொழி உபயோகம் பற்றிய சட்ட விதிகளை இச்சபையிலே கொண்டுவந்தது. அதை இந்தச் சபையிலே சமர்ப்பித்துப் பேசியவர் இன்று சனாதிபதியாக இருக்கின்ற திரு ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தனதான்.

ஆனால் அப்பொழுது எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தவர்கள் அதை எதிர்த்து ஒரு ஊர்வலத்தை நடத்தினார்கள் அப்பொழுது அப்பொழுது கொள்ளப்பட்டியிலே பொலிஸ் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டியேற்பட்டது. அதனால் ரதனசார தேரோ என்ற ஒரு பெளத்த பிக்கு உயிரிழக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அந்த நெருக்கடிக்கு மத்தியிலும் அந்த அரசாங்கம் அச்சட்ட விதிகளை நிறைவேற்றியது அன்று. ஆனால், 1966 ஆம் ஆண்டு அவ்வளவு நெருக்கடியின் மத்தியிலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்டவிதிகள் இற்றைவரை அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் இங்கே மிகவும் துக்கத்துடனும், வேதனையுடனும் கூறிவைக்க விரும்புகிறேன். 12 வருடங்களாக அவை செயலற்றிருந்தன. ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் மாறி, மீண்டும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கம் அத்தனகல்லை அங்கத்தவர் திருமதி சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்காவின் தலைமையிலே 1970-ம் ஆண்டு ஆட்சி

பீடமேறியதும் அந்தச் சட்டவிதிகள் செல்லுபடியற்றவை என்று கூறிவிட்டார்கள். அப்பொழுது திரு. பீலிக்ஸ் டயல் பண்டாரநாயக்கா சொன்னார்,

'I think you have no right to vindicate because I think these Regulations are ultravires the main Act'

25-6-71 ஆம் தேதிய ஹன்சாட்டிலே தொகுதி 1, பந்தி 2107 இல் அவர் அவ்வாறு கூறியிருக்கின்றார். கலாநிதி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா ஹன்சார்ட் தொகுதி 2, பந்தி 334 இலே (8-5-1975) தெளிவாகக் கூறினார்.

'That is the view of this Government as was the view we held and continue to hold -these that Regulations are ultravires the Tamil Language (Special Provisions) Act and that therefore this Government was not applying these Regulations in the Administration'

என்று மிகவும் கஷ்டத்தின் மத்தியிலே நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தச் சட்ட விதிகள் 12 வருடங்கள் செயற்படுத்தப்படவில்லை. இவ்வளவு காலத்துக்குப் பின்னர் இப்பொழுது இந்த அரசியல் அமைப்பிலே தமிழ்மொழி உரிமை பற்றிச் சில விதிகள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கின்றன.

ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது

இவ்விதிகளை ஏட்டிலே போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதும் என்று யாரும் நினைத்துவிட முடியாது, எமது அனுபவம் அதற்கு மாறாக இருக்கிறது. 'ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்குதவாது' என்று தமிழிலே ஒரு பழமொழி இருக்கிறது. வெறுமனே சட்டங்களை ஆக்கினால் மாத்திரம் மக்களின் அபிவாசைகளைத் திருப்திப்படுத்த முடியாது. சட்டங்கள் சரியான முறையில் அமுல் நடத்தப்பட வேண்டும். நான் ஒன்றை இச்சந்தர்ப்பத்திலே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். தமிழ்மொழி உபயோகம் பற்றி அரசியலமைப்பு விதிகள் அமுல் நடத்தப்படுவதற்கு ஏற்ற துணை விதிகள் எதுவும் இந்த அரசியலமைப்பில் இல்லை. உதாரணமாக உத்தி

யோக மொழி, நிர்வாகமொழி பற்றிய சட்டத்தை நடத்த வேண்டியவர்கள் உத்தியோகதர்கள். தமிழில் கருமமாற்றம் உரிமை உண்டு என்று சட்டத்தில் எழுதி வைத்து விட்டால் போதாது, காரியாலயத்தில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்குத் தமிழ் தெரிந்திருக்க வேண்டும். காரியாலய ஊழியர்களுக்குத் தமிழ்மொழி தெரிந்தால்தான் அதை அவர்களால் நிறைவேற்ற முடியும். ஆனால் அரசியலமைப்பிலே எந்த உத்தியோகத்தரையும் தமிழ்மொழியைக் கற்குமாறு கேட்பதற்கு எந்தவிதமான விதியும் இல்லை. அதற்கு மாறாகத் தமிழ்மொழி மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட உத்தியோகத்தர் உத்தியோக மொழியாகிய சிங்களத்தைக் கற்க வற்புறுத்தி அரசியலமைப்பிலே விதி இடம் பெற்றிருக்கிறது தமிழ்மொழி பற்றிய சட்டவிதிகளை அமுலாக்க எந்த உத்தியோகத்தரும் தமிழ் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று கேட்க விதி இல்லாதவிடத்து யார் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தப் போகிறார்கள்? உண்மையில் நடைமுறையில் இது உயிரற்ற ஒரு சட்டமாக இருக்கும் ஆபத்து உண்டென்பதைக் கடந்த கால அனுபவத்தைக் கொண்டு எமது மக்கள் சுட்டிக் காட்டுகிறார்கள்.

இதை நாம் மிகவும் பொறுப்பு உணர்ச்சியோடு, இந்த நாட்டில் நாம் அடைந்த வேதனை தரும் அனுபவத்தைக்கொண்டு கூறுகிறோம். ஒரு தமிழ்மகன் அனுராதபுரத்திலோ தென்னிலங்கையிலோ உள்ள கச்சேரியில் “எனக்குத் தமிழில் கருமமாற்ற உரிமையுண்டு; எனக்குத் தமிழ்ப் படிவம் தா; தமிழில் நிரப்பித்தரப் போகிறேன்” என்று கூறுகிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இன்றைக்கு நாடு இருக்கும் சூழ்நிலையில் அத்தகைய ஒருவர் உயிருடன் வீடு போவார் என்று சொல்ல முடியாது. இது வெறும் சுற்பனை அல்ல. அதனால்தான் கூறுகிறேன். ஏட்டிலே ஒருசில உரிமைகளை எழுதி வைத்தால் மட்டும் போதாது என்று இவ்வளவு காலமும் தனிச் சிங்களக் கொள்கையை எதிர்த்துப் போராடியதன் பயனாக இந்த அரசியல் அமைப்பிலே ஓரளவு பயன் அளிக்கப் பட்டிருந்தாலும் இதனால் மாத்திரம் எமது மொழி உரிமை ஊர்ஜிதப்படுத்தப்பட்டதாக இல்லை. அதுமாத்திரமல்ல; இந்த

அரசியலமைப்பை நீதி சமத்துவம் என்ற தத்துவ அடிப்படையில் ஆக்கி இருப்பதாகக் கௌரவ பிரதமர் கூறினர். நான் கேட்கிறேன், சமத்துவம் எங்கே இருக்கிறது? இந்த அரசியலமைப்பிலே 18 வது விதி கூறுகிறது.

‘The official language of Sri Lanka shall be Sinhala.

9 வது விதி கூறுகிறது.

The republic of Sri Lanka shall give to Buddhism the foremost, place and accordingly it shall be the duty of the State to protect and foster the Buddha Sasana, while assuring to all religions the rights granted by Articles 10 and 14 (e).

விதிகள் 10 இன் கீழும், 14 (ஈ) யின் கீழும் மற்றைய மதத்தவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமை, தத்தம் மதங்களை அனுஷ்டிக்கின்ற உரிமை. ஆனால் பௌத்த மதத்துக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற உரிமை அரசாங்கத்தால் பேணி வளர்க்கப் படுகின்ற உரிமை. அந்த உரிமை மற்றைய மதங்களுக்கு இல்லை. சைவ மதத்துக்கும் இல்லை. கிறிஸ்தவ மதத்துக்கும் இல்லை. இஸ்லாமிய மதத்துக்கும் இல்லை. எங்கே இருக்கிறது சமத்துவம்?

சிங்கள மொழி மாத்திரம் அரசாங்க மொழி. தமிழ்மொழி ஒரு தேசியமொழி. சில உரிமைகளுக்கு மாத்திரம் உபயோகிக்கப் படுகிற மொழி. சமத்துவம் என்று கூறும் பொழுது எண்ணிக்கையில் சமத்துவத்தை நான் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால் நிலையிலே குணத்திலே பண்பிலே சமத்துவத்தைத்தான் நான் குறிப்பிடுகிறேன். அந்தச் சமத்துவம் எங்கே இருக்கிறது?

பிரதமர் பேசும்பொழுது ஏற்கெனவே சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்கு அதிலே கூறப்பட்டிருக்கிற தேசியக்கொடிக்கு ஒரு திருத்தத்தைக் கொண்டுவரும் எண்ணத்தைக் கூறினார்கள். அந்தக் கொடியின் நாலு மூலைகளிலும் அரசிலே இடம்பெற வேண்டுமென்ற வற்புறுத்தலினால் அதற்கு அரசாங்கம் செவியாய்த்து அந்தக் கொடியை அந்த வகையிலே மாற்ற இருப்பதாக அவர் எடுத்துக் கூறினர். அரசிலே அங்கே இடம்பெற

வேண்டுமென்ற கோரிக்கைக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்ன? பெளத்த மதத்தோடு தொடர்புடைய பெளத்த மதத்தின் ஒரு சின்னமாகிய அரசிலை அந்தக் கொடியிலே இடம்பெற வேண்டுமென்ற அந்தக் கோரிக்கைதான் இங்கே இடம் பெற்றிருக்கிறது. அப்படியானால் எங்கே சமத்துவம்? பெரும்பான்மை மதத்தினர், பெரும்பான்மை மொழியைப் பேசுவோர் எதைக் கேட்டாலும் அதற்கு விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலை இருந்தால் சமத்துவம் எங்கே இருக்கிறது என்று தான் நான் கேட்கிறேன்.

சமத்துவம் இந்நாட்டில் இல்லை

பிரதமர் சமத்துவம், நீதி ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேதான் தாம் இயங்குவதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் சமத்துவம் இடம்பெறவில்லை என்பதைக் காட்டத்தான் நான் இவற்றைக் குறிப்பிட நேரிட்டது. இந்த நாட்டிலேயுள்ள பல்வேறு மதங்களுக்கிடையில் சமத்துவம் இல்லை; இந்த நாட்டிலேயுள்ள பல்வேறு மொழிவாரி இனங்களுக்கிடையில் சமத்துவம் இல்லை என்பதைக் காட்டத்தான் நான் இவற்றை எடுத்துக் கூறினேன்.

ஆளும் கட்சி தன்னுடைய தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே இந்த நாட்டில் தமிழ் மக்களைப் பாதிக்கின்ற பிரச்சினைகள் சிலவற்றை இனங் கண்டு குறிப்பிட்டிருந்தது. அவற்றிலே ஒன்று முக்கியமாகக் குடியேற்றம் பற்றியது. பாரம்பரியமாக ஒரு மொழியைப் பேசும் மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்ற ஒரு பிரதேசத்திலே வேற்று மொழி மக்களைத் திட்டமிட்டுக் குடியேற்றி அங்கே வாழ்கின்ற மக்களைச் சிறுபான்மையோராக்கி அவர்களுக்கு அரசியலுரிமை, வேறு பாதுகாப்பு இல்லாத ஒரு நிலை ஏற்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைத்தான் 1956 ம் ஆண்டுக்கு முன்னர் தொடக்கம் நாங்கள் முன்வைத்து வந்தோம். இதையொட்டிக் காலஞ்சென்ற பிரதமர் பண்டாரநாயக்கா அவர்களோடு எங்கள் தலைவர் செய்த ஒப்பந்தத்திலே சில தெளிவான முடிவுகளுக்கு வந்தோம். 1957-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 20-ந் திகதி கையெழுத்தான அந்த ஒப்பந்தத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

அதன்பின் அதையொட்டி; ஏற்பட்ட ஒரு கிளர்ச்சியின் காரணமாக அதிலே சில மாற்றங்கள் செய்த நேரத்தில் காலஞ்சென்ற பண்டாரநாயக்க 16-8-57 ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார். அதிலே அவர் எந்த நீதியான அரசாங்கமும் இந்த விஷயத்தில் கைக்கொள்ளவேண்டிய ஓர் அடிப்படைக் கொள்கையைத் தெளிவுறுத்தினார்.

இது 16-8-57ல் காலஞ்சென்ற பிரதமர் பண்டாரநாயக்க அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு கொள்கை. ஐக்கிய தேசியக் கட்சித் தலைவர்களான டட்லி சேனாநாயக்கா, திரு. ஜே. ஆர். ஜயவர்த்தன 1965-ம் ஆண்டு திருவாளர் செல்வநாயகத்தோடு எழுதிய ஒப்பந்தத்தில் இதை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ. (கைத்தொழில் விஞ்ஞான அலுவலர்கள் பிரதி அமைச்சர்.)

அது மூலப் பிரதியா?

திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம்: அது மூலப் பிரதியல்ல. (குறுக்கீடு) ஜனாதிபதியைக் கேளுங்கள் அவர் சொல்வார்.

திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ: ஜனாதிபதி இச்சபையின் உறுப்பினரல்ல. எனவே யாராவது பொறுப்பேற்கவேண்டும்.

திரு. ஏ. அமிர்தலிங்கம் நானே அங்கு இருந்தேன்.

திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ இருக்கலாம். யாராவது அதன் அதிகார பூர்வத்துக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். இருதலைவர்களுக்கிடையிலான ஒப்பந்தம்.

திரு. என். டென்சில் பெர்னாண்டோ மேன்மை தங்கிய ஜனாதிபதி இச்சபையின் உறுப்பினரல்ல.

திரு. காமினி திஸநாயக்கா நீர்ப்பாசன மின்சக்தி, பெருவிதிகள் அமைச்சர் அவர் ஒரு முக்கியமான அம்சத்தைக் கிளப்பியிருக்கிறார்.

திரு. அமிர்தலிங்கம் வாசிக்கிறார் இந்த நாட்டிலேயுள்ள இரு பெரும் கட்சிகளின் தலைவர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட அடிப்

படையை மறந்து விடயங்கள் நடைபெற்று வருவதாலேதான் இந்த நாட்டிலே தமிழ் பேசும் மக்கள் இன்று மிகவும் வேதனையடைந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டின் எந்தப் பகுதியிலும், எந்த இடத்திலும் நாம் பயமின்றி, எந்தவிதமான தாக்குதலிலிருந்தும் தப்பித் தஞ்சம் புகுந்து வாழ ஒருபகுதி தமக்கு இல்லாமல் போய் விடுமோ என்ற ஏக்கம் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனாலேதான் அரசாங்கம் தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்திலே இந்தக் குடியேற்றம் பற்றித் தமிழ்பேசும் மக்கள் மனதிலே இருக்கின்ற அச்சம் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கூறியிருக்கிறது. ஆனால் அந்த அச்சத்தைத் தீர்ப்பதற்கான வழி வகைகளையோ அந்த அச்சத்தைத் தீர்ப்பதற்கான எந்தவிதமான திட்டங்களையோ இந்த அரசியலமைப்பிலே காண முடியாமலிருக்கிறது. அதற்கு அடிப்படையாக இருக்கவேண்டிய எந்த அம்சமும் இங்கே இடம்பெறாது மிகவும் வேதனையைத் தருகின்றதென்பதை இங்கே கூறிவைக்க விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசியலமைப்பிலேயுள்ள வேறுபல விடயங்களை எடுத்துக்கூற வேண்டியிருந்தாலும் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய விடயங்களையும் ஏனைய விடயங்களையும் ஆங்கிலத்திலே பேசுகின்றபொழுது எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றேன். எனது தமிழ்ப் பேச்சை முடிக்கு முன்னர் நான் கூறவிரும்புவது ஒன்றே ஒன்றுதான். தமக்குக் கிடைத்த மக்கள் பிரகாரம் இந்த யாப்பை யாத்துள்ளதாக அரசாங்கம் கூறுகின்றது. எம்மைப் பொறுத்தவரை எமக்குக் கிடைத்த எமது மக்களின் கட்டளையின் அடிப்படையிலே இந்த அரசியல் யாப்பை நிறைவேற்ற உடந்தையாக இருக்கவோ எமக்கு உரிமையில்லை. யாப்பு எமது மக்களைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடியதல்ல, நான் ஆரம்பத்திலே கூறியதுபோல இன்றைக்கு நடைமுறையிலே இருக்கின்ற அரசியல் யாப்பு எப்படி எமது மக்களுடைய சம்மதத்தோடு கொண்டுவரப்படாத காரணத்தால் எம்மைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று நாம் நீதி மன்றத்திலே வாதாடினோமோ அதேபோல

இந்த அரசியல் யாப்பை பொறுத்த வரையிலும் எமது நிலையை நான் தெளிவாக எடுத்துக்கூற கடமைப்பட்டவனாக இருக்கின்றேன்.

இந்த யாப்பிலே சில சில விடயங்கள் உதாரணமாக குடியரிமை விடயத்திலே பதிவுப் பிரஜைக்கும் வம்சாவழிப் பிரஜைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் போன்றவை நீக்கப்பட்டதை நான் குறைத்துக் கூறவில்லை. ஆனால் எமது அடிப்படை நிலை மாற்றப்படவில்லை. இந்த நாட்டிலே இரு தேசிய இனத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். அந்நிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் நாம் அடிமைப்பட்டு இருந்த நேரத்திலே தனித்தனியாக அடிமைப்பட்டோம். இந்த நாட்டிலே தமிழ் மக்களுடைய அரசை 1619-ம் ஆண்டிலே தனியாகத்தான் போர்த்துக்கீசர் வெற்றி கொண்டார்கள் அதற்கு அவர்கள் கூறிய காரணம் அவர்களினால் இங்கே தாக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்த கண்டி மன்னனுக்கு உதவியாக இந்தியாவிலிருந்து படைகள் வருவதற்கு யாழ்ப்பாண அரசன் உதவி செய்கிறான் என்பது அவ்வாறு தாக்கி அவனை வெற்றி கொண்டார்கள். போர்த்துக்கேயரிடமிருந்து ஒல்லாந்தர் யுத்த முனையிலே எமது ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள். ஒல்லாந்தரிடமிருந்து ஆங்கிலேயர் 1796ம் ஆண்டு யுத்தத்தினால் எமது பிரதேசத்தின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார்கள். ஆங்கிலேயர்தான் முதன்முதலாக 1833 ம் ஆண்டிலே இந்நாட்டிலே தமிழ் பேசும் மக்களுடைய பிரதேசங்களை — வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களை—ஒரே நிருவாகத்தின் கீழ் அடிமைத்தனையின் கீழ் கொண்டு வந்ததால் எமது தனி உரிமை அழிந்து ஒழிந்துபோய்விட்டவில்லை. நாட்டிற்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் எமக்கும் கிடைத்திருக்க வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக ஜனநாயகத்தின் பேரால் பெரும்பான்மை என்ற போர்வையில் ஒரு பகுதி மக்களின் கையிலே அரசியல் அதிகாரம் சென்றடைய அவர்கள் தயவில் தங்கியிருப்பவர்களாக, எவ்வித உரிமையுமற்றவர்களாக தமிழ் தேசிய இனம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் தேசிய இனம் புதிதாக எதையும் கேட்க

வில்லை. தமக்கு உரித்தான ஆட்சி உரிமையைத்தான் தமிழ் தேசிய இனம் கேட்கிறது. எமது பாரம்பரிய பிரதேசத்தில் எமது மக்கள் வாழ்ந்துவந்த பூமியில் எம்மை நாம் தொடர்ந்தும் ஆள நாம் சுதந்திரம் உள்ள மக்களாக வாழ உள்ள உரிமையைத்தான் நாம் கேட்டு நிற்கிறோம். அதற்கு உத்தரவாதம் இந்த அரசியலமைப்பிலே இல்லை. அதனால்தான் இந்த அரசியலமைப்பை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம்.

அது மாத்திரமல்ல, எமது மக்கள் ஒரு தேசிய இனத்திற்கு உரித்தான சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் தமது சுயநிர்ணய உரிமையை உபயோகித்து தம்மைத் தாம் ஆளவும் ஒரு சுதந்திரத் தமிழ் சமுதாய நிறுவவும் வேண்டுமென்று எமக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டளைப்படி பணிபுரிவது எமது கடமை. இந்த நிலையை நான் மிகத் தெளிவா இங்கு எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

**தங்கம் நிகர்த்த தமிழ் அன்னைக்கு
எழில் தரும் எந்தல் அமிருக்கு.**

அழகிற் சிறந்த தங்க நகை ஸ்தாபனத்தின்
நல் வாழ்த்துக்கள்.

செ. கந்தசாமி அன் சன்ம்

நகை வியாபாரம்

206, கே. கே. எஸ். ரோட்,

— யாழ்ப்பாணம்.

Speech Delivered in the National State Assembly by the Hon. Leader of the T. U. L. F. Mr. A. Amirthalingam on the Proposed New Constitution on 3-8-78

Mr. Speaker, I am very thankful to you for your indulgence in permitting me to speak at some length in Tamil in order to place before this House and before the country the position of the TULF and the Tamil nation in Ceylon with regard to the far-reaching changes that we are witnessing today. It is not every day that a Parliament of a country indulges in the exercise of Constitution-making. It is a rare phenomenon and it can be once in a decade or even less frequently that Constitutions are changed. But, unfortunately, in our country we seem to have reached a stage when every Government wants to change the Constitution and have a Constitution of its own. Anyhow, I appeal to hon. Members to bear in mind the seriousness of the occasion. After all, the occasion when the Constitution of a country is being changed is not an occasion for levity; it is not an occasion for cheap jibes; it is not an occasion for heckling; it is not an occasion for interruptions. It is an occasion for all hon. Members of this House, without including in and trying to make cheap political capital of the issues involved, without trying to have any recrimination, to analyse the historical events, to analyse the background, to analyse the forces that have surfaced necessitating a change in the Constitution.

Mr. Speaker, the making of a Constitution is not an isolated event but a step in the process by which people

assert their sovereignty and identity, articulate their basic values and aspirations and define the instrument of Government through which the sovereignty of the people can be exercised. I am sure the hon. Members of this House will approach this question in that spirit. If they do approach the question bearing these facts in mind they will realize what a serious task they are engaged in.

Now, Sir, when the Second Amendment to the present Constitution, providing for the creation of the post of an Executive President was moved, I had occasion to place before this House the stand of the TULF and the Tamil national to that amendment. I said on that occasion, that we who had rejected the existing Constitution, we who had refused to accept it as binding on us, could not be a party to the amendment of the Constitution and we therefore refused to participate in the Debate on the Second Reading of the Amendment. Therefore, Mr. Speaker, without repeating the things that I referred to in the course of my speech, I want to refer in passing, to the history of Constitution making in this country.

In 1970 when the United Front Government came into power they convened the Constituent Assembly and invited all political parties to participate in its deliberating in drafting a new Constitution for this country. On that occasion we also joined the Constituent

தேசிய அரசு பேரவை சபாநாயகர்
உயர்திரு ஆனந்த திஸ்ஸ டி அல்விஸ் அவர்கள்
அமிரின் 3-8-73 பாராளுமன்ற உரையை
செவிமடுத்துவிட்டு எழுதிய பாராட்டுக்கடிதம்



தமிழக சபை
தேசிய அரசு பேரவை
NATIONAL STATE ASSEMBLY

Hon. A. Marikalingam. 3/8/78

Sir:

We have heard a
historic speech from
you today - so full of
substance and argument
and so eloquent. I
am privileged to have
presided over the House
on a day like today


Speaker - N.S.A.



தேர்தல் களத்தில் தோல்விகண்டும் கலங்காத காளை

Assembly and participated in the deliberations of the Constituent Assembly. We expected that amendments to the basic resolutions would be considered, that there would be a policy of give and take and suitable adjustments could be made, and the rights that the Tamil-speaking people in this country have been agitating for up to that time could be safeguarded by the provisions in that Constitution. With that end in view we not only participated in the Constituent Assembly, but my late Leader, Mr. S. J. V. Chelvanayakam, and some of us even met the then Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Constitutional Affairs and placed our point of view before them.

The late Mr. Chelvanayakam said in Constituent Assembly:

“We were always willing to compromise for the sake of an agreed settlement of this vexed question. We indicated to the Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Constitutional Affairs the minimum rights we wanted embodied in the Constitution but although our discussions with the Hon. Prime Minister and the Hon. Minister of Constitutional Affairs were very cordial and our views apparently received the serious consideration of the Hon. Prime Minister, yet it has not been proposed to make any alteration in the Basic Resolutions as they stand. In the circumstances no useful purpose will be served in our continuing in the deliberations of this Assembly.

And he and the other Members of our Party from then onwards kept out of the Constituent Assembly.

After the Constitution was passed we urged for amendments to the Constitution. When I say “we”, I include the

Hon. Minister of Justice who was then a member of the Tamil United Front. While also being a member of the United National Party he was a member of the Tamil United Front in our agitation for our constitutional rights. We put forward certain demands for the amendment of the Constitution and all our requests fell on deaf ears. We did not have even an acknowledgment to the letter that my late Leader wrote at that stage.

Then, Sir, as I said, under those circumstances Mr. Chelvanayakam decided to vindicate his stand by getting a mandate from his electorate for the rejection of the Constitution. He actually resigned on the 2nd of October, 1972, but he made his statement on the 3rd October and handed in his letter because the House set only on the 3rd October 1972. You will recall, Mr. Speaker that in the course of my Tamil speech I said I will deal with this statement in the course of my speech in English. This is the text of the statement which he made on the Floor of this House at the time he resigned his seat in October, 1972.

“I am resigning my seat in this Honourable House; I wish to state my reasons for doing so.

The history of the Tamil people in this country since 1948 has been one of deterioration. In the then Parliament of ninetyfive elected Members there were eight Tamil Members representing the estate Tamil population who are today not there. They have been replaced by Sinhalese Members now in double that number. The eight Tamil Members were there by the grant of the vote to the bulk of the workers on the estates. This was thought to be

a just decision on the question of Tamils of Indian origin by the United Kingdom Government.

As soon as Ceylon became independent the first thing the Sinhalese Government did was to deprive the Tamil worker in the estates of the vote. This was carefully manoeuvred through a citizenship law that deprived them of citizenship and by granting the vote to citizens only. The entire structure on which the Soulbury Constitution was based collapsed. It must be said to the credit of the L. S. S. P. and the C. P. that they opposed this move though they have now succumbed to a purely communal policy.

The next important thing that took place was the passing of the Sinhala Only Act by the Bandaranaike Government in 1956. Even this was made possible by the depriving of the vote of the Tamil worker on the estates. Although the Tamil worker has been deprived of the vote, the seats that were allotted to them have not been removed but have been given to the Sinhalese voter. This has meant that from 1952 onwards the legislature has been a Sinhalese weighted body and all legislation thereafter has been communal Sinhalese. Had the vote remained as it was in 1974 the landslide in the election of 1970 would not have taken place.

The next important event has been the creation of a new Constitution by a legislature that was so Sinhalese weighted. The Constitution has given everything to the Sinhalese and has given nothing to the Tamils. The Sinhala Only Act has been so strengthened that it requires a two-thirds majority to after it. Sinhala has been made the language of the courts. All talk about a man being tried in his own language applies to the Sinhala man

and not to the Tamil man. There are many other features in the Constitution that I need not mention here. Even the slight protection that was given to the minorities by Section 29 of the old Constitution has been removed.

Faced with this situation the Tamil people of different parties formed the Tamil United Front and appealed to the Prime Minister to remedy some of these evils. I, on behalf of the Tamil United Front, wrote to the Prime Minister a letter raising six points on which the Constitution has to be amended, and we gave her time till the 30th September to do that. But nothing has been done. In this situation the responsibility falls on my head, as the Leader of the Tamil United Front, to appeal to the Tamil people for them to say whether they are with me or not.

It is claimed by the Government that a sizeable section of the Tamil people accepts the Constitution. We deny this and want to give an opportunity to the Government to prove that claim. The best way in which that can be done is for me as the Leader of the Tamil United Front to resign my Seat in this Honourable House and re-contest it on my policy and ask the Government to oppose me on its policy. Of course, the decision will be that of the Tamil people. My policy will be that in view of the events that have taken place the Tamil people of Ceylon should have the right to determine their future whether they are to be a subject race in Ceylon or they are to be a free people. I shall ask the people to vote for me on the second of these alternatives.

Let the Government contest me on that position. If I lose I give up my policy. If the Government loses, let it not say that the Tamil people support its policy

and its Constitution. Let not the Government deprive the people of their decision on the issues raised by postponing the by-election"—(Official Report, 3rd October 1972; Vol. 2, cc. 883-4)

This was a statement that Mr. Chelvanayakam made on the Floor of the House on 3rd October 1972 when he resigned his Seat in order to give an opportunity for the then Government to test its claim that the Tamil people accepted the Constitution. Of course, the election was postponed for two years or more, and ultimately when the election was held in 1975 the voters of the Kankasanturai Electorate, whom I have the privilege of representing today, gave an unequivocal verdict. And what was the verdict? By over 75 per cent of the votes they returned Mr. Chelvanayakam, thereby not only indicating that they rejected the Constitution but also stressing what Mr. Chelvanayakam immediately after his victory in the election said, namely, "I consider the verdict at the election as a mandate that the Tamil Eelam nation should exercise the sovereignty already vested in the Tamil people and become free." In fact, the verdict is almost 100 per cent today because the only candidate whom the then Government could persuade to contest Mr. Chelvanayakam on that issue, Mr. V. Ponnambalam of the Communist Party, has now given it up and has joined hands with the TULF in the struggle for the liberation of the Tamil people.

(Mr. Lalith Athulathmudali — Minister of Trade)

Has he left the Communist Party?

(Mr. A. Amirthalingam)

Yes, he has left the Communist Party:

Acting on this mandate that the Tamil people gave, Members of the T. U. L. F. who were then in Parliament gave notice of a Private Members' Motion. By a strange coincidence that appeared on the Order Paper of this House on the 4th of February, 1976.

This is the motion notice of which was given by Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Mr. V. Dharmalingam, Mr. A. Thangathurai, Mr. X. M. Sellathambu, Mr. B. Neminathan, Mr. S. Kathiravelupillai, Mr. V. N. Navaratnam, Mr. K. Jeyakody, Mr. K. Thurairatnam, Mr. K. P. Ratnam and Mr. V. Anandasangare:

"Where as the Sinhalese and the Tamils in Sri Lanka constitute two separate nations with their inherent right to self-determination,

And whereas the Sinhalese nation and the Tamil nation who were shackled together by foreign rule remain to this day shackled,

And whereas all governments of independent Sri Lanka have always encouraged and fostered the aggressive nationalism of the Sinhalese nation culminating in the unilateral imposition of the present Constitution which has condemned the Tamils to the position of a subject nation, this Assembly resolves to recognize the verdict of the K. K. S. by-election as a mandate for the restoration and reconstitution of the free, sovereign, secular, socialist State of Tamil Eelam."

This was a motion, notice of which was given in February, 1976. But the motion was never reached. There was another Private Members' Motion before it and the Government kept - it going, in such a way that thereafter after notice of this motion was given, till that Parliament was dissolved—no other Private Members' Motion was

taken up during the rest of the term of that Parliament.

(A Member)

Democracy!

(Mr. A. Amirthalingam)

After that we met in our annual convention at Vaddukkoddai, in my own village of Pannakam and we adopted the historical resolution which was the basis of our Election Manifesto also.

In that resolution we set out the various reasons why we were forced to come to the conclusion that we could not live together with our brothers any longer. I think it is appropriate at this stage to place that resolution before this house on this historic occasion. It reads:

“Whereas throughout the centuries from the dawn of history the Sinhalese and Tamil nations have divided between them the possession of Ceylon, the Sinhalese inhabiting the interior of the country in its southern and western parts from the river Walawe to that of Chilaw and the Tamils possessing the northern and eastern districts.

And whereas the Tamil kingdom was overthrown in war and conquered by the Portuguese in 1619 and from them by the Dutch and the British in turn independent of the Sinhalese Kingdoms,

And whereas the British Colonialists who ruled the territories of the Sinhalese and Tamil kingdoms separately joined under compulsion the territories of the Tamil kingdom to the territories of the Sinhalese kingdoms for purposes of administrative convenience on the recommendation of the Colebrooke Commission in 1833.

And whereas Tamil leaders were in the forefront of the Freedom Movement

to rid Ceylon of colonial bondage which ultimately led to the grant of independence to Ceylon in 1948.

And whereas the foregoing facts of history were completely overlooked and power was transferred to the Sinhalese nation over the entire country on the basis of a numerical majority, thereby reducing the Tamil nation to the position of a subject people;

And whereas successive Sinhalese Governments since Independence have always encouraged and fostered the aggressive nationalism of the Sinhalese people and have used their political power to the detriment of the Tamils by—

- (a) Depriving one half of the Tamil people of their citizenship and franchise rights, thereby reducing Tamil representation in Parliament;
- (b) Making serious inroads into the territories of the former Tamil kingdom by a system of planned and state-aided Sinhalese colonization and large-scale regularization of recently encouraged Sinhalese encroachments calculated to make the Tamils a minority in their own homeland;
- (c) Making Sinhala the only official language throughout Ceylon thereby placing the stamp of inferiority on the Tamils and the Tamil language.
- (d) Giving the foremost place to Buddhism under the republican Constitution thereby reducing the Hindus, Christians and Muslims to second-class status in this country;
- (e) Denying to the Tamils equality of opportunity in the spheres of employment, education, land alienation and economic life in general, and starving Tamil areas of large-scale

industries and development schemes, thereby seriously endangering their very existence in Ceylon;

(f) Systematically cutting them off from the main-stream of Tamil culture in South India while denying them opportunities of developing their language and culture in Ceylon, thereby working inexorably towards the cultural genocide of the Tamils;

(g) Permitting and unleashing communal violence and intimidation against Tamil-speaking people as happened in Amparai and Colombo in 1956 all over the country in 1958, Army reign of terror in the Northern and Eastern Provinces in 1961, police violence at the International Tamil Research Conference in 1974 resulting in the death of nine persons in Jaffna, police and communal violence against Tamil-speaking Muslims at Puttalam and various other parts of Ceylon in 1976—all these calculated to instil terror in the minds of the Tamil-speaking people, thereby breaking their spirit and the will to resist the injustices heaped on them;

(h) By terrorising, torturing and imprisoning Tamil youths without trial for long periods on the flimsiest of grounds;

(i) Capping it all, by imposing on the Tamil Nation a constitution drafted under conditions of emergency without opportunities for free discussion by a constituent assembly elected on the basis of the Soulbury Constitution distorted by the Citizenship laws resulting in weightage in representation to the Sinhalese majority thereby depriving the Tamils

16

of even the remnants of safeguards they had under the earlier constitution.

And whereas all attempts by the various Tamil political parties to win their rights by co-operating with the governments, by parliamentary and extra-parliamentary agitations, by entering into pacts and understanding, with successive Prime Ministers in order to achieve the bare minimum of political rights consistent with the self-respect of the Tamil people have proved to be futile;

And whereas the efforts of the All Ceylon Tamil Congress to ensure non-domination of the minorities by the majority by the adoption of a scheme of balanced representation in a Unitary Constitution have failed and even the meagre safeguards provided in article 29 of the Soulbury Constitution against discriminatory legislation have been removed by the Republican Constitution;

And whereas the proposals submitted to the Constituent Assembly by the Illankai Thamiz Arasu Kadchi for maintaining the unity of the country while preserving the integrity of the Tamil people by the establishment of an autonomous Tamil State within the framework of a Federal Republic of Ceylon were summarily and totally rejected without even the courtesy of a consideration of its merits, and

Whereas the amendments to the Basic Resolutions intended to ensure the minimum of safeguards of the Tamil people moved on the basis of the 9 point demands formulated at the Conference of all Tamil political parties on 7th February 1971 and by individual parties and Tamil Members of Parliament, including those now with the Government

party, were rejected by the Government and the Constituent Assembly, and

Whereas even amendments to the draft proposals relating to language, religion and fundamental rights, including those calculated to ensure that at least the provisions of the Tamil Language (Special Provisions) Act be included in the Constitution, were defeated, resorting in the boycotting of the Constituent Assembly by a large majority of Tamil M. Ps, and

Whereas the Tamil United Liberation Front, after rejecting the Republican Constitution adopted on 22nd May 1972, put a 6-point demand to the Prime Minister and the Government on 25th June 1972 and gave three months time within which the Government was called upon to take meaningful steps to amend the Constitution so as to meet the aspirations of the Tamil nation on the basis of the 6-point demands and informed the Government that if it failed to do so the Tamil United Liberation Front would launch a non-violent direct action against the Government in order to win freedom and the rights of the Tamil nation on the basis of the rights of self-determination, and

Whereas the last attempt by the Tamil United Liberation Front to win constitutional recognition of the rights of the Tamil nation without jeopardizing the unity of the country, was callously ignored by the Prime Minister and the Government, and

Whereas the opportunity provided by the T. U. L. F. leader to vindicate the Government's contention that her Constitution had the backing of the Tamil people, by resigning from his membership of the National State Assembly and creating a by-election, was delibe-

rately put off for over two years in utter disregard of the democratic right of the Tamil voters of Kankesanthurai, and

Whereas in the by-election held on the 6th February 1975 the voters of Kankesanthurai by a preponderant majority not only rejected the Republican Constitution imposed on them by the Sinhalese Government but also gave a mandate to Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q. C. and through him to the Tamil United Liberation Front for the restoration and reconstitution of the free, sovereign, secular, socialist state of Tamil Eelam,

The first National Convention of the Tamil United Liberation Front Meeting at Pannakam on the 14th day of May 1966 hereby declares that the Tamils of Ceylon, by virtue of their great language their religions, their separate culture and heritage, their history of independent existence as a separate state over a distinct territory for several centuries until they were conquered by the armed might of the European invaders and above all, by their will to exist as a separate entity ruling themselves in their own territory, are a nation distinct and apart from the Sinhalese and this Convention announces to the world that the Republican Constitution of 1972 has made the Tamils a slave nation ruled by the new colonial masters, the Sinhalese, who are using the power they have wrongly usurped to deprive the Tamil nation of its territory, language, citizenship, economic life, opportunities of employment and education, thereby depriving all the attributes of nationhood of the Tamil people.

And therefore, while taking note of the reservations"—

in that respect the C. W. C. had a mental reservation and we recognized it—

“In relation to its commitment to the setting up of a separate state of Tamil Eelam expressed by the Ceylon Workers’ Congress as a trade union of plantation workers, the majority of whom live and work outside the northern and eastern areas,

This Convention resolves that the restoration and reconstitution of the free sovereign, secular socialist state of Tamil Eelam based on the right of self-determination inherent to every nation, has become inevitable in order to safeguard the very existence of the Tamil nation in this country.

This Convention further declares—

- (a) that the State of TAMIL EELAM shall consist of the people of the Northern and Eastern Provinces and shall also ensure full and equal rights of citizenship of the State of TAMIL EELAM to a Tamil-speaking people living in any part of Ceylon and to TAMILS of EELAM origin living in any part of the world who may opt for citizenship of TAMIL EELAM;
- (b) that the constitution of TAMIL EELAM shall be based on the principle of democratic decentralization so as to ensure the non-domination of any religions or territorial community of TAMIL EELAM by any other section;
- (c) that in the State of Tamil Eelam, caste shall be abolished and the observance of the pernicious practice of untouchability or inequality of any type based on birth shall be totally eradicated and its observance in any form punished by law;
- (d) that TAMIL EELAM shall be a secular state giving equal protect-

ion and assistance to all religions to which the people of the state may belong;

- (c) that Tamil shall be the language of the State but the rights of Sinhalese-speaking minorities in Tamil Eelam to education and transaction of business in their language shall be protected on a reciprocal basis with the Tamil-speaking minorities in the Sinhala State.
- (f) that Tamil Eelam shall be a Socialist State wherein the exploitation of man by man shall be forbidden, the dignity of labour shall be recognized, the means of production and distribution shall be subject to public ownership and control while permitting private enterprise in these branches within limits prescribed by law, economic development shall be on the basis of socialist planning and there shall be a ceiling on the total wealth that any individual or family may acquire.

This Convention directs the Action Committee of the TAMIL UNITED LIBERATION FRONT to formulate a plan of action and launch without undue delay the struggle for winning the sovereignty and freedom of the Tamil Nation.

And this Convention calls upon the Tamil Nation in general and the Tamil youth in particular to come forward to throw themselves fully in the sacred fight for freedom and to flinch not till the goal of a sovereign socialist State of TAMIL EELAM is reached.”

Mr. Speaker, I read this resolution fully because I want the whole country to know the views the feelings and the aspirations of the Tamil Nation in this country.

(A Member)

Now we know!

(Mr. A. Amirthalingam)

When this resolution was passed Emergency regulations were promulgated making it an offence for anybody even to publish this resolution. The news papers were ordered not to publish the resolution, and they thought that there would be a blackout of this resolution thereby. We defied the law. We defied the Emergency regulations which prescribed a penalty of twenty years' imprisonment, a fine, and forfeiture of property. We defied that ban, printed copies of this resolution in thousands, and distributed them all over the country. On the 22nd of May 1976 some of our Members were taken into custody. I myself, the hon. Member for Point Pedro, the hon. Member for Kayts and the hon. Member for Chavakachcheri were taken into custody, removed to Paget Road and locked up in solitary cells for ten days.

(Mr. R. J. G. de Mel)

These are all past sins.

(Mr. A. Amirthalingam)

I am dealing with the history. I am not dealing with the present.

After we were released we were brought to trial before a trial-at-bar, that is, before a bench of three Judges of the High Court of Colombo on those charges.

In that trial-at-bar I as the first accused had the privilege of stating what my plea was. I told the court on that occasion that I was not prepared to plead guilty or not guilty to the charges because I did not accept that the court was properly Constituted because the court was constituted under an invalid constitution and under invalid emergency regulations.

That was the position we took up and as I said 67 eminent lawyers led by Mr. S. J. V. Chelvanayakam, Q. C., Mr. G. G. Ponnambalam, Q. C., Mr. M. Thiruchelvam, Q. C., Mr. V. S. A. Pullenayagam, Q. C., Mr. P. Navaratnarajah, Q. C., Mr. R. R. Crossette Thambiah, Q. C., and Mr. S. J. Kadirgamar appeared in that historic trial-at bar in the course of which we placed before the court, before the whole country and before the whole world our case.

Our case was twofold. We challenged the validity of the emergency regulations. We said that the emergency regulations had not been properly promulgated and Mr. G. G. Ponnambalam argued that point. Then we challenged the validity of the constitution and Mr. Thiruchelvam and Mr. Pullenayagam argued that point. The arguments went on for several days. Ultimately the trial-at-bar court said that the question of the validity of the constitution was a political question and that the court could not be called upon to adjudicate upon it. While they so held on that question they also held that the emergency had not been properly declared and, therefore the emergency regulations were invalid and that the court having been constituted as a trial-at-bar under the emergency regulations had been improperly called together and therefore they had no power to try me and they discharged me. The same thing happened to the other three accused in the other three cases.

The Government took up the matter in appeal in the Supreme Court and curiously enough in the course of the arguments or just before that the Attorney-General indicated to the Supreme Court that the Government intended to withdraw the charges against the accused and that they were not proceed-

ing with the charges and therefore the Supreme Court could give its verdict on the legal question uninhibited by any consequences that may flow from it to us. Anyhow the net result was that we were exonerated and that was the end of the case.

It was on the basis of this resolution that we went to the elections. We sought a mandate from our people to win back their freedom. It was on that mandate that we were returned to Parliament.

Now, Sir, in regard to the Second Amendment to the Constitution, in view of our mandate, in view of the position we had taken, we indicated that we were not going to participate in the debate on the amendment to the constitution.

When this Government came forward with the proposal for setting up a Select Committee for amending the Constitution we said we would at the appropriate time make our position with regard to the Select Committee clear. Then we had to take a decision whether we were going to participate in the deliberations of the Select Committee or not.

As I told you, in 1970 we accepted the invitation to participate in the Constituent Assembly, explored the possibility of a settlement, of effecting a compromise, whereby certain minimum rights could be ensured to the Tamil-speaking people, and when we failed we severed connections with that Constituent Assembly.

As far as this Select Committee was concerned, we decided not to go into the Select Committee at all because we felt that the Government itself had not set about the question of solving the problem of the Tamil-speaking people in

the way in which they said they were going to solve it. In their election manifesto as well as in the Policy Statement they said that they would find a solution on the basis of a consensus and that they would summon an all-party conference as stated earlier and implement its decisions. In fact, even in the paragraph dealing with the Constitution in their manifesto they said that the decisions of an all-party conference which would be summoned to consider the problem of the non-Sinhala-speaking people would be included in the Constitution. So, if the Government had either summoned an all-party conference or started negotiations with us with a view to evolving a formula as a basis for the solution of this problem, we could have gone into the Select Committee in order to work out a scheme of government—a Constitution embodying that as one of its aspects. But, unfortunately, the Government set about it in the wrong way. For reasons of their own, may be because of certain attitudes which were shown by other political parties, or, maybe for other reasons, they decided not to try and work out a solution to this problem before they started on constitution-making. That was the reason why we decided not to go into the Select Committee.

In fact, this is the resolution that we adopted on that point.

“Whereas that Members of the TULF were elected to the N. S. A. on a mandate to work for the liberation of the Tamil Nation by the establishment of Tamil Eelam on the basis of their right of self determination;

And whereas the violence unleashed on the Tamil people after the general election objective of Tamil Eelam can ensure their safety and well being;

And whereas the Government and the State Machinery have been acting in a step-motherly manner in the rehabilitation of the Tamil refugees from recent violence;

And whereas the Government does not appear to have taken into consideration the verdict of the Tamil people in the elections and the impact of the recent communal violence on the political situation and has not shown any enthusiasm or realisation of the urgency to find a solution to the problem of the Tamil nation;

And Whereas the Government has not made any effort at least to evolve a solution to the problems of the Tamil speaking people before amending the Constitution on the basis of all-party consensus as promised in the election manifesto of the U. N. P.;

And whereas a Parliamentary Select Committee appointed under these circumstances does not seem to have either the capacity or the climate to find a solution to the problems between the two nations in this country. The Action Committee of the T. U. L. F. feels that no useful purpose will be served by participating in the Select Committee of Parliament to revise the Constitution and direct the Parliamentary Group not to participate in the Select Committee."

It was on the basis of this direction that we had from our Party's committee that we refrained from participating in the Select Committee.

Now, a Select Committee was appointed and memoranda were invited and various people submitted various points of view, but curiously enough though the Report of the Select Committee was published along with the Draft Constitution, the Bill that is before the House has

certain chapters added to it which are not in the Select Committee's draft. I do not know what fun it is in appointing a Select Committee to draft a Constitution and then tabling a Constitution which has not been approved, portions to which have not even been placed before the Select Committee? They might as well not have had this Select Committee at all but drafted and presented a Constitution of their own as they could have very well done that with the majority that they have.

Now, Sir, with regard to that part of the Constitution or the Constitution Bill which did not go before the Select Committee, I have already dealt with when I spoke in Tamil. I do not want to repeat it. But I will only say this much.

The provision in the Constitution which is most disturbing to the people is that which is contained in Clause 157. It is primarily directed to a two-type situation. Firstly, it seeks to deprive the other political parties like the SLFP for instance, from seeking a mandate from the people to constitute themselves into a Constituent Assembly for the purpose of enacting a new constitution. This provision therefore seeks to entrench for all time the process of constitutional change that is provided for in Chapter XII, namely, through a Bill to amend the Constitution in a particular way. Mr. Speaker, I feel outraged that a Government committed to democratic freedoms and the assertion of fundamental rights should deny the people the sovereign right of giving a mandate to a future Government to enact a different Constitution.

Actually we of the T. U. L. F. are not directly concerned with this aspect of the matter but I feel it my duty as

Leader of the Opposition to draw the attention of this House and the country to this aspect of the matter. This Provision is not merely of academic interest but has far-reaching consequences because, with proportional representation that is being introduced into this country, no future government may have a two-thirds majority to amend the Constitution in terms of Chapter XII. This is an attempt to petrify the present position and the present Constitution for all time and deprive the people of a chance-

(Mr. Speaker)

You do not welcome the entrenchment of fundamental rights?

(Mr. A. Amirthalingam)

We want fundamental right to be entrenched but not the entrenching of the whole Constitution. One can entrench fundamental rights but the Constitution must be flexible within limits. The whole Constitution cannot be entrenched for then it will become fossilized at some stage and the fossil will have to be cracked with a hammer otherwise it will cease to grow. That is what will happen when you entrench the whole Constitution—you will petrify the whole position and make a fossil of the Constitution.

(Mr. R. Premadasa)

What do you suggest? We want your views and we want you to participate in the Debate.

(A Member)

What do you want us to do?

(Mr. A. Amirthalingam)

I will come to that later.

Sir, it is inevitable that this Constitution would remain unalterable except through a process of revolutionary change. [Interruption]. In my view

provisions of this nature are futile. It cannot prevent the process of legal revolution by which continuity is severed from the past and a new Constitution enacted through a process external to what is envisaged in Chapter XII. Moreover provisions of this nature may result more dangerously in accelerating the process of violent revolutionary seizure of political power. It is undemocratic in conception and strikes at the very root of a democratic process of constitutional making.

(Mr. R. Premadasa)

What do you suggest?

(Mr. A. Amirthalingam)

Drop Article 157. Why do you want it? That is all what I am saying. Article 157 is not necessary. It was not before the Select Committee. The Select Committee never thought it necessary. It is an after-thought by somebody. We are also immediately concerned with Article 157. I am also interested. I make no secret of that.

The second concern of this provision is to suppress and subjugate the Tamil-speaking people in their aspiration for self-determination and for a new assertion of their identity.

(Mr. Speaker)

Now you are not referring to Article 157?

(Mr. A. Amirthalingam)

It is the same.

In fact, under this law some genius like the former Minister of Justice, because he was the man who put us on trial earlier. —

(Mr. R. J. G. de Mel)

He will do that only at midnight!

(Mr. A. Amirthalingam)

Or somebody like that might think that we are offending Article 157 and straightway all of us can be put behind bars. We are aware of that and let it not be thought that we are complaining about it.

(Mr. R. Premadasa)

So are you moving any amendment?

(Mr. A. Amirthalingam)

We are here not to amend. We are here to place our views and depart.

(Mr. R. Premadasa)

If you want to move an amendment you must remain here.

(Mr. A. Amirthalingam)

I am sure the Prime Minister has on previous occasions — he is a real democrat — listened to Opposition points of view and he himself has moved amendments. He can move the amendment to drop this Draconian piece of law.

(Mr. Speaker)

You say it was not in the Select Committee proposals?

(Mr. A. Amirthalingam)

It was not there.

(Mrs. Sirimao R. D. Bandaranaike—Attanagalla)

It is not in the Report either!

(Mr. A. Amirthalingam)

In fact, this Article 157 would prohibit any peaceful agitation towards the establishment of the right of self-determination of our people. To this extent, this is a provision which is repugnant to every norm of political participation and would have very serious consequences to Tamil people. But I would say straightaway that when we met at our

annual convention over the weekend in Jaffna, we, with the full realization of the implications of this Article, decided to go ahead with our political programme, and we are ready to face and take the consequences even if we are put behind bars for 10 years and all our properties confiscated. After all, some of us who are here have during the last 22 years of our political life been to jail four times. I have been in prison four times. I have been assaulted and humiliated several times — and another terms of prison life will not deter us from doing what is correct and just and what is necessary for the freedom and self-respect of our people.

So that, Article 157 is fundamentally an attack on the political struggle of the Tamil people, and it is decisive in shaping our approach to this Constitution. — [Interruption.] I have a lot to say and I think Members will give me the indulgence of not interrupting me today.

There are certain other features of this Constitution which intimately concern the Tamil-speaking people which I will have to deal with, though it was not my intention to go into details with regard to this Constitution. Certain of the provisions here may be held up to the world as being calculated to ensure the rights of the minorities in this country. One of those is the scheme of representation that is introduced.

The scheme of representation that is introduced envisages the allocation of four Seats to each province — on what basis I do not know — and the allocation of Seats to each electoral district according to the number of voters in that electoral district. I want to take the minds of Members back to the Soulbury Constitution. At the time of the Soulbury Commission representations were made

on behalf of the All Ceylon Tamil Congress by Mr. G. G. Ponnambalam.

The All-Ceylon Muslim League, the Malay Assosiation, the Ceylon Workers' Congress and Various other organizations made representation with regard to representation of minorities and the need for weightage to be given to minorities. I am not going back to those good old days. I am only tracing the history to give hon. Members the background for representation on an area basis.

The Soulbury Commissioners did not want to recommend communal representation. If hon. Members read the Soulbury Commission Report they will find that the Soulbury Commissioners took the view that a certain amount of weightage could be given to the minorities, particularly to the Tamils and the Muslims, by giving representation to them on an area basis.

(Mr. M. Shelton Jayasinghe)

That is right. You must identify the voters.

(Mr. A. Amirthalingam)

That is, they decided to give one Member for every 1000 square miles of area because they found that the Tamils and Muslims occupied certain sparsely populated areas in twenty five seats were added to the total redrepresentation. Eight went to the Northern and Eastern Provinces, and seventeen to the other seven provinces. That was meant to give weightage to the Tamils and Muslims who occupied those two provinces. That was the purpose behind it. Anyone reading the Soulbury Commission Report and the reasons for their recommendation will realize that. Under the present Constitution also that position is being retained - 25 seats on an area basis, 4 for the Northern Province, 4 for the Eastern Pro-

vince, and 17 for the other seven provinces.

Today, without any rhyme or reason, under the new draft Bill, each provinces is given four seats on an area basis. So, the Northern and Eastern Provinces get their eight seats, and the other seven provinces get 28 seats. That means an addition of 11 seats beyond their population for the other seven provinces. In other words, this Constitution gives weightage to the population of the other provinces over what is provided for in the present Constitution and in the former Soulbury Constitution.

(Mr. M. Shelton Jayasinghe)

There is one extra coming between Mannar and Vavuniyawa.

(Mr. Thurairatnam)

That is part of the four.

(Mr. A. Amirthalingam)

I think the Hon. Minister of Posts & Telecommunications is referring to a unit. Mannar, Mullaitivu, Vavuniya and Jaffna are all in the Northern Province.

(Mr. R. Premadasa)

Shall we go into the details in the Committee Stage?

(Mr. A. Amirthalingam)

I am only starting the Principle behind it, I am not on the Committee Stage now?

(Mr. R. Premadasa)

You touch on the Principles now. We will go into the details at the Committee Stage.

(Mr. A. Amirthalingam)

I am mentioning this because this going to give weightage to the majority at the expense of the minorities. You are adding 11 seats to the areas from

which the majority community representatives come. That is eleven more than what they have today under the present Constitution. You cannot deny that. I do not know whether the Hon. Minister of Justice gave his mind to this aspect of it. That is a very serious situation. We are not worried about whether we are here whether it is 17 or, 20 does not matter so long as we are a subject race. We are a subject race. We do not want any one to hold this as a boon to the Tamil people, to say that they are doing them a favour by introducing the Constitution. This is going to reduce the representation of the Tamil-speaking people because the bulk of their representation is from the Northern and Eastern Provinces.

In fact, from the proceedings of the Select Committee, I find that the hon. Members of the Muslim community had been aware of some of the dangers in this because I see that the Hon. Deputy Speaker has argued at length in the Select Committee against the dangers of this proportional representation scheme for the minorities particularly in the seven provinces outside the Northern and Eastern Provinces. When there is a threshold vote of 12½ per cent, any group which fails to one-eighth of the total votes polled, does not have any representation. So that, a Muslim or a Tamil, unless he is nominated by one of the bigger parties and finds a place substantially high up on the list of candidates, may have no chance of being returned, whereas under the system of multi-member seats, pockets of minorities have a chance of returning Members. If minorities contest as minorities they are moved down by the cut-off point which is the highest in the world. In

West Germany they have the threshold vote of five per cent; here we are having it at 12½ per cent.

(Mr. Speaker)

Major parties also nominate minority Members.

(Mr. A. Amirthalingam)

If they do not or even if they do but the nominees do not get a place sufficiently high up on the list of candidates, there may be no Member elected from the minority communities from those areas. In the Northern and Eastern Provinces that will not happen.

(Mr. R. Premadasa)

The cut-off point was suggested by one of your members.

(Mr. A. Amirthalingam)

That was for local authorities.

(Mr. R. Premadasa)

Both are the same.

(Mr. A. Amirthalingam)

There is a lot of difference.

(Mr. R. Premadasa)

For purposes of deposits, one-eighth.

(Mr. A. Amirthalingam)

Losing a deposit in one seat is not the same as a whole group losing representation in an entire district.

(Mr. D. Shelton Jayasinghe)

You gave the percentage.

(Mr. A. Amirthalingam)

It is not my intention to enter into a controversy but to point out in passing the dangers involved in this scheme of representation particularly on the Tamils and Muslims. I make this point because an attempt is being made to make out that this scheme is a boon that is being conferred on us.

The Hon. Minister of Justice will make that claim when he follows me, and it is in anticipation of that that I want to put this point forward to him so that he may give his mind to it. He is a person who is genuinely interested in the future of the Tamil people. Let him give his mind to this matter, and I am sure he will do that. That is why I am drawing his attention to this matter.

Then, there is the Chapter on Fundamental Rights.

(Mr. D. Shelton Jayasinghe)

You have got what you wanted written into the Constitution.

(Mr. A. Amirthalingam)

There are certain fundamental rights which have been adequately safeguarded in this draft Constitution.

(Mr. R. Premadasa)

Which you did not have earlier?

(Mr. A. Amirthalingam)

Section 15 (8) almost repeats the provisions of section 18 (2) of the 1972 Constitution. It says:

“The exercise and operation of all the fundamental rights declared and recognized by Articles 12, 13 (1), 13 (2) and 14 shall be subject to such restrictions as may be prescribed by law in the interests of national security, public order and the protection of public health or morality, or for the purpose of securing due recognition and respect for the rights and freedoms of others, or of meeting the just requirements of the general welfare of a democratic society.”

This vague phrase, “of meeting the just requirements of the general welfare of a democratic society”, can cover anything. This is the phrase that one finds in this new Constitution. In the 1972 Constitution they have a different phrase which is equally vague. Section 18 (2) of the 1972 Constitution says:

“The exercise and operation of the fundamental rights and freedoms provided in this Chapter shall be subject to such restrictions as the law prescribes in the interests of national unity and integrity, national security, economy, public safety, public order, the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others or giving effect to Principles of State policy set out in Section 16.”

Section 18 (2) of the 1972 Constitution applies to the entire list of fundamental rights, but section 15 (8) of the new Constitution applies to certain, but very important, fundamental rights, and this vague phrase, “of meeting the just requirements of the general welfare of a democratic society”, is one of the limiting factors. The 1972 Constitution speaks of the protection of public health or morals or the protection of the rights and freedoms of others or giving effect to the Principles of State Policy set out in section 16”. They had a whole Chapter there on the Principles of State Policy. Here you have an equally vague phrase where you say “of meeting the just requirements of the general welfare of a democratic society”.

(Mr. Speaker)

How would you amend it?

(Mr. A. Amirthalingam)

They should be more specific. This sort of vague phraseology should not find a place here.

(Mr. D. Shelton Jayasinghe)

Then make your suggestion.

Mr. A. Amirthalingam)

We are not here to do that.

(Mr. R. Premadasa)

Let them move their amendments at the Committee stage. We will consider them.

(Mr. D. Shelton Jeyasinge)

Apart from that, what are you objecting to?

(Mr. R. Premadasa)

I am willing to consider any amendments, but move them at the proper stage.

(Mr. A. Amirthalingam)

I am here to place my point of view. It is up to your Government to do what you want.

(Mr. Speaker)

The position of the Government is that they are willing to consider amendments.

(Mr. A. Amirthalingam)

Unfortunately, that is only a small aspect of the problem we are concerned with. Our main problem is something else. I will come to that presently.

(A Member)

They are beating about the bush!

(Mr. A. Amirthalingam)

Let them also have some relaxation. As I said in the course of my comments in Tamil on the language provisions of this Bill.

Mr. Speaker, as far as—

(A Member)

—the TULF is concerned!

(Mr. A. Amirthalingam)

—the Tamil Nation is concerned.—

[Interruption]

(Mr. Speaker)

Order, Please! Please do not interrupt the hon. Member.

(Mr. A. Amirthalingam)

In fact, last night I had the privilege of seeing the beautiful film produced by the hon. Member for Moratuwa (Mr. Tyronne Fernando) dealing with the life of the hero of the 1848 Rebellion in Matale.

(Mr. Speaker)

Puran Appu.

(Mr. A. Amirthalingam)

But I was stuck by one thing. The nation the whole time that is referred to is the Sinhala Nation. There is no Ceylonese Nation. No one can deny that. I am not finding fault. That is correct. I am sure the hon. Member, the producer himself—

(A Member)

That was when the Tamils never fought for Ceylon.

(Mr. S. Kathiravelupillai—Kopay)

When we fought you were hiding in the hills.

(Mr. A. Amirthalingam)

In fact, I am not complaining about it. That is as it should be. Puran Appu was a great hero who fought for the Sinhala Nation. We honour him for that. We do not deny him that position. But,

in the same way the moment we say we are a Tamil Nation they start shouting. We are equally proud of Sangili, the King of Jaffna, who fought for the freedom of the Tamil Nation. We are equally proud of Bandara Vanniyan, the King in the Vanni, who fought for the freedom of the Tamil Nation. What is wrong?

(Mr. Speaker)

Nothing wrong.

(Mr. A. Amirthalingam)

In fact, the resolution at the Vadukkoddai Convention which I read out sets down the basis on which we state that we are a separate nation entitled to the right of self-determination. I cannot undertake a lecture in political theory at this stage on the elements that go to constitute nationhood. To say the least a nation has been defined as a territorially evolved community of people united by language, religion, common tradition and culture and a will to live together as one nation. Now, let us apply that to this country. There are two peoples speaking two languages. They have, by far and large, professed two religions. They have two different traditions and cultures. They have historically lived apart till the foreigners yoked them together. Till 1833 we have lived apart. They yoked us together. English education linked us together. Our leaders of the past generation thought of themselves as one nation. They started speaking of a Ceylonese Nation. In fact, the hon. Member for Agalawatta (Mr. Merrill Kariyawasam) said that the Tamils never fought for freedom. But the person who formed or inaugurated the Ceylon National Congress and was the first President of the Ceylon National Congress was Sir Ponnambalam Arunachalam, a Tamil

And you say that the Tamils never fought for freedom.

(Mr. Merrill Kariyawasam)

We are proud of that, but Sir Ponnambalam Arunachalam fought for all Ceylonese, not for the Tamils only.

(Mr. Speaker)

Whatever one's political allegiance, I do not think that is an attitude that any hon. Member should adopt when that revered name is mentioned in this House.

Hon. Leader of the Opposition please proceed.

(Mr. A. Amirthalingam)

Sir Ponnambalam Arunachalam, Sir Ponnambalam Ramanathan, Sir James Peries, Mr. F. R. Senanayake and various other leaders joined together. So a statement like the one coming from the hon. Member for Agalawatta (Mr. Merrill Kariyawasam) that the Tamils never fought for freedom in this country is, to say the least, uncharitable, unfair and untruthful.

Our leaders in the past generation thought that a common nationhood had been evolved, but I am sorry to say that the events that have taken place in this country since 1948 more than anything else have demonstrated unmistakably that the two nations continue to live apart, and the only change that has been brought about in the name of freedom is that one nation, the majority nation, has been enthroned in the seat of power and the minority nation has been made a subject nation; and it has been our task in the last two decades or more to try and win back the rights that have been denied to us one after another.

(Mr. Speaker)

Order, please. The sitting is suspended for half an hour. On resumption the Deputy Speaker will take the Chair.

Sitting accordingly suspended till 4-30 p. m. and then resumed. MR. DEPUTY SPEAKER MR. M. A. BAKEER MARKARJ in the Chair.

(Mr. Merrill Kariyawasam — Agalawatte)

Mr. Deputy Speaker, I wish to make a personal explanation. Just before the tea break I made a certain comment when the hon. Leader of the Opposition was speaking, and I think the Hon. Speaker misunderstood me on a certain point. What I mentioned was that people like Sir Ponnambalam Ramanathan and Sir Ponnambalam Arunachalam fought for the Ceylonese as a nation—that is what I said—and not for the Tamils only as a nation. I think the Hon. Speaker misunderstood me on that point. I want to make that explanation so that it will go on record. I must add that we have the highest regard for leaders like Sir Ponnambalam Ramanathan and Sir Ponnambalam Arunachalam—leaders who fought for the rights of the Ceylonese as a nation.

(Mr. A. Amirthalingam)

Mr. Deputy Speaker, at the time the Sitting was suspended for tea I had dealt with the definition of nationhood and shown that Ceylon is the home of two nations and that the transference of political power by colonial masters into the hands of the people of this country has taken the form of enthroning the majority nation in the seats of power and enslaving the minority nation.

Now, ever since the grant of independence various legislative and adminis-

trative actions have been taken by successive Governments which have had the effect to reducing the share that the minorities have in political power in this country. The resolution that was taken by the TULF in 1976 which I read out fully enumerates the various legislative and administrative acts by successive Governments for the last 30 years since 1948 which have led up to the present situation. In that connection people talk very loosely of equality.

One of the foremost historians of this country and a nominee of the United National Party to the University Grants Commission, Professor K. M. de Silva has recently written a monograph entitled "Discrimination in Sri Lanka". In this he sums up the dominant role of Sinhala Buddhists in Sri Lanka polity in the following terms. I am quoting from Professor K. M. de Silva's publication "Discrimination in Sri Lanka". He has actually taken over a passage about the position of Hindus in India from a book written by a professor there and he has adopted with approval the same thing in Ceylon. This is what he says:

"The Sinhalese Buddhists are the largest, and also the dominant element in the population of Sri Lanka. They are the masters and rulers. They have regained political power after many centuries, and are fully aware of it, perhaps over-aware. They are the only sources of energy for the country, considered as a human machine; and it is their desires and aspirations which keep it running. No other element counts.."

This is the summing up of an eminent professor of our time—Professor K. M. de Silva—of the role of the various sections of the people.

(Mr. R. J. G. de Mel)

When has he written it?

Mr. A. Amirthalingam

It is in a monograph entitled
"Discrimination in Sri Lanka"

(Mr. R. J. G. de Mel)

What is the date?

(Mr. A. Amirthalingam)

It is a recent publication. It has
been published in 1976 or 1977.

(Mr. R. J. G. de Mel)

He may have written it long ago?

(Mr. A. Amirthalingam)

No. I think he was your nominee to
the University Grants Commission.

(Mr. R. J. G. de Mel)

It may have been in 1954. That is
why I asked for the date.

(Mr. A. Amirthalingam)

No. This is of recent origin. I saw
it myself.

(Mr. R. J. G. de Mel)

It must be in the context of the
1950s.

(Mr. A. Amirthalingam)

I think the context became far worse
in the 1970s and in the context of
the events that happened in August
1977, it is far worse. I am not saying
that it is the action of the Govern-
ment, but the events that took place
in this country have created that
situation. There is no doubt about
that. When we consider a Constitution

for this country we will have to con-
sider not merely the aspirations of
one section of the people. It may be
that they are politically dominant, a
politically powerful section, whose
views count in so far as elections are
concerned, but that is no reason why
one should expect the politically down-
trodden section to accept that position.
Now, therein comes the conflict and
for the last 30 years this conflict has
raged over various matters.

The first matter was on citizenship.
One section of the people was de-
franchised, disfranchised; their repre-
sentation was taken away and what
should have gone to them by way
of representation accrued to the benefit
of the majority community and they
who are actually 70 percent of the
population in this country got 80
percent representation in the Legisla-
ture. That was the distortion of
democracy which took place as a result
of the citizenship laws, followed up
by amendments to the Parliamentary
Elections Order in Council which took
place in 1951.

Then came the language laws and
in the course of my speech in Tamil
I dealt with the strenuous struggle that
the Tamil-speaking people put up for
their language rights.

(Mr. R. J. G. de Mel)

Now you have won that struggle.

(Mr. A. Amirthalingam)

I admit that the provisions con-
tained in the present draft Bill are
a definite improvement on all that
we have had for the last twenty two

years. I do not deny that — I believe in giving credit where credit is due. All I say is — I said this earlier too — the concept of equality is not there.

(Mr. R. J. G. de Mel)

There is no discrimination on the grounds of race? This is the first time in the history of this country that provision has been made that there will be no discrimination on grounds of race.

(Mr. A. Amirthalingam)

If the Hon. Minister of Finance had his way, if he did things as he wanted, he will not discriminate.

The Soulbury Constitution in Article 29 imposed a bar against discriminatory legislation. But what was the use of that? Discrimination was rampant, discrimination went ahead, and they passed the Sinhala Only Act and they disfranchised and de-citizenized over a million people. The law was helpless.

Even in this matter, though unequal, fair recognitions of certain language rights is given in this draft Bill, but there is no provision made for enforcing the use of the Tamil language.

Mr. Deputy Speaker, as far as the official language is concerned, there is provision in the Constitution that any public servant who enters public service through a medium other than the official language is required, is compelled, to acquire proficiency in the official language. If the provisions in the Constitution relating to the right of the Tamil-speaking person in

any part of Sri Lanka transact business with the Government or with a department or office of Government in the Tamil language is to be a reality there should be a requirement that a knowledge of that language also should be acquired. Even in the colonial days the old civil servants were expected to acquire a knowledge of both the national languages.

Mr. R. J. G. de Mel)

I have passed two examinations in Tamil.

(Mr. A. Amirthalingam)

That is why I said that you are an exception. There is no such provision here. I know the difficulty of the Government. In fact we had some difficulty in 1966 when we formed part of the Government. They could not and they did not dare to ask the Sinhala public servant to acquire proficiency in Tamil. Why? Because they are the masters, they are the rulers; how can they ask them? The Tamil public servant can be asked to comply, and if he does not he can be dismissed.

(Mr. K. W. Devanayagam Minister of Justice)

May I interrupt? If you look at the Proviso to article 22 there is reference to any language. That means even Tamil is compulsory. Take an interpreter in Tamil or in Sinhala. Qualification in either language would be required. I am referring to proviso (2) of Article 22.

(Mr. A. Amirthalingam)

This is followed by the provisions under the Chapter on Language. The proviso to Article 12 (2) is to guard

against a Tamil public servant taking up the position that he cannot be compelled to acquire proficiency in Sinhala not to compel Sinhala public servant to acquire proficiency in Sinhala

Under Article 22 (5) ;

“ A person shall be entitled to be examined through the medium of either of the National Languages at any examination for the admission of persons to the Public Service, Judicial Service, public corporation or statutory institution, subject to the condition that he may be required to have a sufficient knowledge of the Official Language or to acquire such knowledge within a specified time after admission to the Public Service, Judicial Service, Local Government Service, public corporation or statutory institution where such knowledge is reasonably necessary for the discharge of his duties. ”

There is no corresponding provision asking anyone to acquire proficiency in the other National Language I am aware of the difficulty that is there for the Government, because, after all, the public servants are a big force and they cannot be compelled. In fact the U. N. P. at its sessions in Panadura in 1964 adopted a resolution that all public servants should be required to study both the languages. In 1965, before we joined the U. N. P. in forming the National Government, in the course of negotiations, the then Prime Minister as well as the present President, the Hon. J. R. Jeyewardene, stated that their policy was also to require all public servants to acquire a working knowledge of the other language. But during the

whole five years they were in office from 1965 to 1970, they could not implement the Tamil Language Regulations and they did not want to call upon the Sinhala public servants to acquire proficiency in Tamil, whereas they continued to dismiss several Tamil public servants, as is being done even today. Even mortuary attendants are being dismissed for want of a knowledge of Sinhala. They want them to talk in Sinhala to the corpses! In Jaffna mortuary attendant has been dismissed for want of proficiency in Sinhala. Railway porters are being dismissed. But this does not apply to a Sinhala public servant. So, where is the equality? I ask Members of the Government, And this Constitution only ensures the continuation of that position. It does not make any change in so far as that is concerned.

So that, our bitter experience has been, as I said, in 1956 the late Mr. Bandaranaike introduced the 'Sinhala Only' Act. At the time of its introduction or shortly before the Draft included provisions for certain rights for the Tamil language, but merely because Prof. F. R. Jayasuriya and Mr. K. M. P. Rajaratne went on a glucose-eating fast in the precincts of this House he dropped the provisions relating to the use of Tamil.

Then in 1957 he entered into a pact with us in 1958 he tore it up—

(Mrs. Srimavo R. D. Bandaranaike)

What about the march to Kandy?

(Mr A. Amirthalingam)

—after we were incarcerated. When we were in jail the Tamil Language (Special Provisions) Act was passed in 1958. But, for 20 years that has remained a dead letter. The law passed

in 1958, has not been implemented up-to-date.

When we were in the Government in 1966 we got Regulations passed under the Tamil Language (Special Provisions) Act in order to implement that. But even those Regulations which were passed 12 years ago have not been implemented up-to-date. So, are you surprised if Tamil people today ask, "What is the guarantee that these paper provisions will be implemented, that all these will not continue to remain a dead letter?" The entire set-up in the country is such that there is no one to worry when the rights of the minorities, when the rights of the Tamil people, are denied. That is the position. So, we are not much enamoured by paper safeguards.

That is why in the Bandaranaike - Chelvanayakam Pact as well as in the Dudley Senanayake - Chelvanayakam Pact language formed part of an overall settlement. It formed part of an overall settlement involving decentralization and regional autonomy, safeguarding of territory and homeland of the Tamil people and the granting of certain rights to the Tamil language. In that context, it was as part of an overall settlement that the Bandaranaike - Chelvanayakam Pact was signed on the 26th of July, 1957 and similarly, it was as part of an overall settlement, an interim settlement no doubt, that the Dudley Senanayake - Chelvanayakam Pact was signed on the 24th of March, 1965.

One of the other matter which has been identified as a matter that affects the Tamil people, that has agitated the minds of the Tamil people, is the question of their traditional

homelands in this country. We are now coming into a stage when hon. Members can even get up and deny there is any place which is our traditional home. When I spoke of that, some hon. Member said, "What about Wellawatte?"

Now, what has happened in the Eastern Province has not happened in any other part. In the Eastern Province and in Puttalam influx of population of an unprecedented nature has taken place over the last 25 years which has resulted in a total change of the demographic pattern of these areas. That, we say, is unfair. Because, however much a minority may spread it can never become a majority. But if, into the territory of the minority, the majority spreads, the minority gets completely submerged. That is the danger, and that is why from that time onwards we have been putting forward a demand for the safeguard of the traditional territories occupied by the Tamil-speaking people in this country.

The late Mr. Bandaranaike accepted that position and, as part of that overall settlement which included certain provisions relating to language, this was the agreement with regard to colonization:

"It was agreed that in the matter of colonization schemes the powers of regional councils shall include the power to select allottees to whom lands within their area of authority shall be alienated and also the power to select personnel to be employed for work in such schemes.

The position regarding the area at present administered by the Gal Oya Development Board in this matter requires consideration."

In this connection there was a lot of agitation and Mr. Bandaranaike thereafter clarified his position and issued a statement on 16th August, 1957. This is the policy which he laid down; and I am sure that it is a policy which all fair-minded people will accept as just:

“The instrument of colonization should not be used to convert the Northern and Eastern Provinces into Sinhalese majority areas or in any other manner to the detriment of the Tamil-Speaking people of these areas.”

That is the policy which he adopted and accepted, and should say in fairness to him that thereafter, during his tenure of office between 1957 and 1959 this planned colonization ceased for a time.

It is not he alone that has accepted this position. The late Mr. Dudley Senanayake, along with our President, Mr. J. R. Jayewardene, in the course of the discussions they had and the agreement they signed on the 24th March 1960, agreed as follows:

“Mr. Senanayake further agreed that in the granting of land under colonization schemes the following provision be observed in the Northern and Eastern Provinces:

Land in the Northern and Eastern Provinces should in the first instance be granted to landless persons in the district, secondly to Tamil-speaking person resident in the Northern and Eastern Provinces, and thirdly, to other citizens of Ceylon, preference being given to Tamil citizens in the rest of the island.”

That was the agreement, and I am sure His Excellency the President himself, who was personally present and participated in the discussion at the house of Dr. M. V. P. Peiris, will accept this position as having been agreed to by the then Prime Minister.

So, the leaders of the two major Parties have accepted a certain premise, have accepted a certain position in regard to colonization.

That is a matter that has been agitating the minds not only of the Tamils and the T. U. L. F. but also Tamils and Muslims in general because as you know, Sir in the Eastern Province it is the territories occupied by the Muslims that have been invaded more and affected more as a result of these colonization schemes.

At the time of constitution making when we consider the whole question of the relationship of the various sections of the people. If I may say it in a more straight-forward way, when we are face to face with the rights and denial of rights and consequent conflicts between two nations which have been inhabiting this country from time immemorial, we have to work out a solution which is acceptable to both sections, which will lead to the harmonious living together of the two nations.

(Mr. R. J. G. de Mel)

Why can you not live? Can I ask the hon. Leader of the Opposition a question? On the question of land and colonization, do you expect such matters to be embodied in the Constitution? I am raising a point of Order,

(Mr. A. Amirthalingam)
That is not a point of Order.

(Mr. R. J. G. de Mel)
I would like a clarification.

(Mr. A. Amirthalingam)
The late Mr Bandaranaike had given thought to it and introduced a solution to the colonization question as part of the scheme of decentralisation by granting power over colonization schemes to the regional councils, thereby safeguarding the rights of the people of that region.

(Mr. R. J. G. de Mel)
Wait till our scheme of decentralization takes place under the District Ministers.

(Mr. A. Amirthalingam)
I do not want to be drawn into this District Minister scheme because we do not know where it stands. It has no legs to stand on. It is just a White Paper which may become a black paper tomorrow, and we do not know what may become of it. In fact, I would have expected - and we would have welcomed - a scheme of this type to have formed part of this Constitution. A scheme of decentralization, a scheme of devolution of power, a scheme of granting autonomy, a scheme of granting greater autonomy, some form of decentralization, could have formed part of the Constitution, as it has been done in a number of countries all over the world. Where the relations between territorial nationalities had to be settled they have adopted certain solutions and incorporated them in the Constitution. We expected

that that would be done, and that is why we waited all this time. We were hoping that this Government would do that.

We have at personal level - I think the Hon. Minister of Finance knows this - explained to them that we were expecting an inclusion of certain schemes of decentralization in this Constitution, but unfortunately all that has been left out. There is a Chapter on Fundamental Rights which is partly a repetition of the Chapter to the old Constitution. The language rights have no doubt gone further than any previous Constitution, but there is no certainty, no guarantee of their being implemented. On the contrary, the present stamp of inferiority is perpetuated in Articles 9, 18 and every other provision of this Constitution. As I said before, even in the language provisions there is the stamp of inferiority.

Equality of opportunity is denied to the Tamil public servant when he is called upon to acquire proficiency in Sinhala where as his counterpart who enters through the Sinhala medium is not called upon to acquire any such proficiency. We see that there is discrimination, discriminatory treatment, and this Constitution perpetuates that discrimination.

I am not putting forward all my arguments with regard to the colonization schemes, decentralization and various other matters and saying that they are not what we have been asking for. The Government has in its own manifesto, the U. N. P. manifesto, said that they will find a solution to the problem that the Tamil people are worried about with regard

to colonization. It is up to them to have found a solution for it. They have failed to do so. As far as we are concerned we have made our position clear. Over the last thirty years we have tried all methods of getting our rights in this country, within the framework of a united Ceylon. All our efforts have proved fruitless, agreements we entered into with leaders who may be called the mentors of the two major parties the late Mr. S. W. R. D. Bandaranaike and the late Mr. Dudley Senanayake but all those agreements have proved futile.

(Mr. Harindra Corea)

If I may interrupt the hon. Member District Ministers are covered in Section 45 (1) (b).

(Mr. A. Amirthalingam)

I know there is a reference to District Ministers and decentralization. What he say is that a passing reference to District Ministers and decentralization does not satisfy. That is not the machinery for decentralization.

(Mr. D. Shelton Jayasinghe)

It is not a passing reference. That is unfair.

(Mr. A. Amirthalingam)

I have studied this draft fairly carefully and I know that there is a reference to District Ministers — District Ministers who are to be appointed by the President to carry out the policy of the President and the Cabinet and who shall be Members, according to the White Paper, of the Government Parliamentary Group. That is the District Ministers set-up

—[Interruption]. There is nothing in the Constitution And to call that a measure of decentralization, I think exhibits an ignorance of constitutional matters which I do not want to get involved in.

(Mr. R. J. G de Mel)

With all due respect to the hon. Leader of the Opposition I am sure he will admit that decentralization has been and can be worked in different countries in different ways. Decentralization can be brought as an administrative measure as has been done in many countries. Decentralization has been brought by means of specific devolution bills as you very well know. Decentralization may also be embodied in certain constitutions though they are very few instances where this has been done. In the large majority of countries decentralization is brought as a purely administrative measure which we hope to do or as separate devolution bills outside the Constitution as they hope to do in the U. K. So there are various ways of doing it. I say, be patient and we will do it when we do it we will meet some of your wishes.

(Mr. A. Amirthalingam)

When you do it we will consider it.

(Mr. Deputy Speaker)

What the Hon Minister says is that an executive function at the centre will be decentralized and taken to the district

(Mr. R. J. G de Mel)

It need not be spelled out in the Constitution.

(Mr. A. Amirthalingam)

That is physical decentralization. That is not devolution of power. Power should be given to the people of the region, the people of the area. That is what Democratic decentralization means.

(Mr. Deputy Speaker)

What you are suggesting is a regional set-up. What the Government is saying is that the executive in the centre is being decentralized. That is the difference.

(Mr. A. Amirthalingam)

Quite so. I thank you, Mr. Deputy Speaker, for clarifying the position.

(Mrs. Wimala Kannangara)

Regarding these regional councils on which the Hon. Leader of the Opposition spoke, it was an idea of Mr. Chelvanayakam when the Federal Party was in the Government with the U.N.P. He drafted a Bill, and it was on a local government basis that power was to be vested in the regional councils.

There is the Bill brought by the Hon. Prime Minister yesterday to amalgamate rural councils and town councils. Under that Bill we can take up this issue, not under the Constitution.

(Mr. A. Amirthalingam)

With all respect to the Hon. fair Minister of Shipping & Tourism, the district councils contemplated under the Dudley Senanayake Government and the Bill for that purpose drafted by Mr. Tiruchelvam were not a measure of local government. They were meant as a measure of decentralization

of power. District councils were to be elected by the people and they were to be clothed with power to take policy decisions on their own within limited fields subject to certain directions by the Central Government and to carry on their affairs in their own way.

The same thing was there in the regional councils draft Bill which was gazetted by the late Mr. Bandaranaike in 1957 and to which he agreed to certain amendments to meet our demands and aspirations in so far as colonization and matters like that were concerned. Power was to be given to the people. Now there is to be administrative decentralization; without having the centre of government in one place it is divided up. After all, whether a District Minister appointed by the President is to rule over us or whether a Government Agent appointed by the President rules over us makes little difference. In place of a bureaucratic head you are appointing a political head. That is not decentralization. I am sure the Hon. Minister of Finance realizes this.

(Mr. Harindra Corea)

But Members of Parliament will be in the district councils.

Mr. R. J. G. de Mel.

I know the solution to the problem but I do not wish to spell it out here.

(Mr. A. Amirthalingam)

I know how far you are prepared to go but I do not want to mention that here.

So there are various solutions to the matters agitating the Tamil people which could have been included in the Constitution.

The Government speaks of fundamental rights of a Charter of Human Rights. In fact the Hon. Prime Minister called this Constitution "A way of life". Now, Sir, the most essential and the most fundamental of fundamental rights which is recognized universally is enshrined in Article 3 of the Universal Declaration of Human Rights; "Every one has the right to life liberty and security of person" With all respect, I ask hon. Members of this House, can they say that the right of life, liberty and security of person has been guaranteed to the Tamil people in this country during the last one year? I say emphatically, No! Even today intimidations, threats, are going on -

(A Member)

What about the "Tigers"?

(Mr. A. Amirthalingam)

— and hundreds of people who have been long settled in the midst of our Sinhalese brethren feel that they can no longer live there — [Interruption.] Whether it is the tigers or the lions that caused it I do not know, but I am only concerned with the reality of the situation and the plight of the people. One has only to read the harrowing tales that are being told: one has only to go into the refugee camps in places like Visvamadu, Nedunkerni, Muthiakaddu, Adampan and other places to realize whether these people have the right to live, the right to liberty and security of person. They have not even the right to defend themselves.

(A Member)

What about Wellawatte?

(Mr. A. Amirthalingam)

Even in Wellawatte. There are good Samaritans maybe like the Hon. Minister of Parliamentary Affairs and Sports who has no prejudices on this score. We know there are people like that; but let us face facts, let us be realistic. A situation has been created particularly after August 1977 when the bulk of the people feel that the two nations cannot live together. Let us find a way in which, if they cannot live together, in which they can live apart — they can live apart, equally and peacefully as friends. Let us find a way.

I would expect the people who draft a constitution for this country in this context to be aware of the realities of the situation and provide for that. That is the most important, the most crying problem today. The rest of it, the mechanics of government, the changes in the administrative machinery, and so on can be done, but the oldest problem in this country and the problem that yet remains a running sore which ostrich-like some of our politicians are refusing to face, are seeking to bury their heads in the sand and pretending that the problem does not exist is the problem of the relationship between the two nations living in this country. So, unless the Constitution can provide for these two nations to live equally, freely and on friendly terms, the Constitution cannot be accepted.

We who are pledged to work for the freedom, for the liberation of our people who we say have been enslaved first by the Portuguese, next by the Dutch, next by the British, and now in the name of independence

by our own brothers, the Sinhalese nation, want our freedom. We want to rule ourselves in our homeland, we do not want inroads being made into our territory, we do not want our future generations to be totally annihilated in this country and to cease to exist as a separate entity. It is with that in view that we have put forward our demand. Our people have endorsed that demand and we intend going forward in our own way. The law is against us. We may be locked up. The might of the Government is against us. We may be shot and we may be killed.

(Members)

No 1

(Mr. A. Amithalingam)

We may be attacked. Our boys may even be drowned, but we intend going forward — [Interruption.] But we intend going forward to win the freedom and the rights of our people to live as free citizens in their own country, ruling themselves.

Mr. Deputy Speaker, it is in this context that we approach this Constitution, and we say we cannot accept this Constitution. Whatever comments I may have made with regard to the defailed provisions of this Constitution, we cannot compromise on the fundamental position that our party has taken throughout that we will not be a party to the making of this Constitution and we will not participate any further in the deliberations on this Bill.

பெரியோய் வாழி!

சீரிலங்கை வளநாட்டில் செந்தமிழ்க்கு
முடிசூட்டுந் திருத்தொண்டொன்றே
நேரிலங்க நிற்பணியா நெஞ்சகத்
தில் கொண்டுபணி யாற்றும் நேயர்!
பாரிலெங்கும் பணிச்சிறப்பால்
பகரரிய புகழ்படைத்த அமிர்தலிங்கப்
பேரிலங்கும் அண்ணல் ஐம்பத்
தோராண்டு நிறைவுற்றால் பெரியோய் வாழி!

வெல்க தமிழ்த் தொண்டென்றும்
முவேந்தர் காத்த தமிழ்வீரம் வாழ்க
செல்கஎன்றும் முன்னேறித் தீர
னெங்கள் 'அமிர்' என்றே தேயம் போற்ற
வல்லவன் என்றுயார்தொண்டர்
வழிநிற்பப் பணிபுரிந்து வாழ்க எனும்
நல்லவன்என் றயலவரும் நாடுமுனைப்
புகழ்ந்துரைக்க நன்கு வாழி

இம்மென்றால் சிறைவாசம்
ஏனென்றால் வனவாசம் என்றவாறே
செம்மையெலாம் பாழாகுந் திட்டங்கள்
சட்டங்கள் சேரும் வேளை
எம்மையெலாம் தமிழ்ஈழம் இதோ
என்றஅழைக்கு முன்றன் இதயத்தீரம்
அம்மையருளால் வெல்க!
அடைந்திடுக தமிழ்ஈழம் அமிர்தா! வாழ்க.

வித்துவான் சி. ஆறுமுகம்

மக்கள் தலைவரை

வா

ழ்

த்

து

க

ரே
ம்

நொதேன் இன் ட் ஸ் றீஸ்

112/6 ஸ்ரான்லி ரேட்

யாழ்ப்பாணம்.

தமிழர் தலைவர் அமிர்தலிங்கம்

அவர்கட்கு

எம் இதயம் நிறைந்த வாழ்த்துக்கள்

)

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய புத்தகசாலை

யாழ்ப்பாணம்.

ஈழத் தமிழகத்தின் இணையில்லாத் தலைவன்,
ஏரணியினரும் வியக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவன்,

திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்

நீடு வாழவும், அவரின் தமிழ்ப்பணி வெற்றி பெறவும்
இதயமெல்லாம் கொண்டு வாழ்த்தி
நிற்கின்றோம்.

ஐ

()
|

வேல் டிரேடர்ஸ்

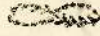
()
|

ஸ்டான்லி வீதி - யாழ்ப்பாணம்.

ராமகிருஷ்ணைஸ்

ஸ்தாபனத்தாரின்

விசேஷ அறிவித்தல்



கார், லொறி, மீன்பிடி வள்ளம், தண்ணீர்ப்பம், டிராய்க்ரர்,
என்ஜின்களுக்கு கீழ்க்காணும் வேலைகள்
திறம்படச் செய்துகொடுக்கப்படும்.

சிலிண்டர்	—	றிபோறிங் !
சிலிண்டர்	—	பொலிசிங் !
சிலிண்டர்	—	றிசிவீவிங் !
கெட்	—	பேசிங் !
மனிபோல்ட்	—	பேசிங் !
சிலிண்டர் புளொக்	—	பேசிங் !
கிரூங்சாவற்	—	கிறைண்டிங் !
கிரூங்சாவற்	—	எலையினிங் !
காம்சாவற்	—	கிறைண்டிங் !
காம் புஸ்	—	பிற்றிங் !
மேயின் லேயின்	—	போறிங் !
மேயின் யேர்ணல்	—	எலையினிங் !

வடமாகாணத்தில் முதன்முதலாக இவ்வித சேவையை
ஆரம்பித்து நடத்தும் ஸ்தாபனம்

ராமகிருஷ்ணைஸ்

ஸ்ரான்லி வீதி — யாழ்ப்பாணம்

போன் : 7179

தந்தி : "குருதேவ்"

Space Donated by

THE MALAYAN TRADING COMPANY

128-130, K. K. S. Road,

JAFFNA

Tel. 547

Grams: "TRADING"

சிங்கப்பூர் கம்பெனி

சகலவித இரும்பு, பித்தளைச் சாமான்கள்,
பல வர்ண மை வகைகள் முதலியன
சகாயமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

கோவில் பொருட்கள்

வீட்டுப் பாவனைப் பாத்திரங்கள்

வல்லைத் துணிகள்

பஜாஜ் ஸ்கூட்டர்கள்

ஆகியவற்றிற்கு

சிவன் ஸ்ரோஸ்

166, 80 கே. கே. எஸ் வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7837

தமிழர் தெய்வம்
திருமுருகனின் அருளெலாம்
தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் பெற்று
நீடு வாழ்ந்து, தொண்டாற்ற வேண்டுகின்றோம்!

முருகன் மோட்டோஸ் ஸ்ரோஸ்

8/3, ஸ்ரான்லி றோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 7799

தமிழர் வாழ்வில் ஒளியூட்டித் தலைசிறந்த சேவை செய்யும்
எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள் பல்
லாண்டு வாழ்ந்து பணிபுரியப் பரமனடியை பரவுகிறோம்.
வாழ்க அவர்.



மில்க்வைற் சவர்க்காரத் தொழிலகம்

525/2, காங்கேசன்துறை வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தந்தி: மில்க்வைற்

தொலைபேசி: 7233



கிளை:-

79, மெசென்ஜர் வீதி
கொழும்பு - 12

தொலைபேசி: 36063

இளைஞர்களின் இதயம் நிறைந்த தலைவன்
 சாமானியர்கள் கண்டெடுத்த கன்னித்தமிழ்க் காவலன்
 தமிழ்த்தாய் பெற்றெடுத்த தவப் புதல்வன்
 தமிழ்த்தாய் தாரணியில் தலைநிமிர்ந்து வாழ
 தன்னை முழுநேர ஊழியனாக்கிக் கொண்ட தொண்டன்
 அண்ணன் அமிர்தலிங்கம் நோயற்ற வாழ்வுடன்
 நிறைந்த செல்வத்துடன், நாரூண்டுவாழ ஆண்டவனை
 வேண்டுகின்றோம்.

கீரன்ஸ்

புடவை நிலையத்தினர்

உயர்ந்த ரகம்!

மலிவு விலை!

கவர்ச்சி மிகு பிறேசியர்ஸ், நல்ல ரக ஷேர்ட்ஸ்

மற்றும்

திருமணச் சேலைகள், கைத்தறிப் புடவைகள்,

சாய்ப்புச் சாமான்களுக்கும்

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள்.

கீ ர ன் ஸ்

புடவை நிலையம்

27/1, மின்சாரநிலைய வீதி,

(பஸ் நிலைய முன்பாக)

யாழ்ப்பாணம்.

யந்திரம்ஸ்

ஸ்தாபனத்தில்

சகல இயந்திரங்கட்கும் கீழ் காணும் வேலைகள்
திறம்படச் செய்து கொடுக்கப்படும்.

சிலிண்டர்	{ நீபோறிங்! றீசிலீனிங்! பொலிசிங்! கோணிங்!
கிருங்காவற்	{ எலெக்ட்ரிக் வெல்டிங்! கிறைன்டிங்! புதுப்பித்தல்! எலையினிங்!
கொணைக்கன் றொட்	{ மெற்ருலிங்! பிறேசிங்! றீகிறைன்டிங்!
பேசிங்	{ சிலிண்டர் புளொக்! என்ஜின் கெட்! வால்வ்!
வால்வ் சீற்	{ பிற்றிங்! பொலிசிங்! கிறைன்டிங்!
காம்சாவற்	{ றீகிறைன்டிங்! புஸ் பிற்றிங்!
மேயின் யேர்ணல்	{ லேயின் போறிங்! எலையினிங்!

நேர்மை — நிதானம் — திறமை
அதுவே எம் சேவை

யந்திரம்ஸ்

138, ஸ்ரான்லி வீதி, JANTHIRAMS 336, மணிக்கூட்டு வீதி,
யாழ்ப்பாணம். JAFFNA. யாழ்ப்பாணம்.

நிர்வாகஸ்தர் : எஸ். பி. வேலாயுதபிள்ளை அன்ட் சன்ஸ்.

தமிழர் தலைவன் அமிருக்கு
எமது இதயம் கனிந்த
நல்வாழ்த்துக்கள்.



யாழ் உலோகத் தொழிற்சாலை

250-254, காங்கேசன்துறை வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி; 7049

கிளைகள்:—

63, பாங்ஷால் வீதி,

கொழும்பு—11

தொ. பே. 26150

யாழ் மெற்றல் விற்பனை நிலையம்

6, நவீன சந்தை

யாழ்ப்பாணம்.

தொ. பே. 7596